

**BETOOG DEUR STAAT
TEEN DIE ONTSLAG
VAN BESKULDIGDES**

VOL 1a

DIE STAAT TEEN P.M BALEKA EN ANDER

1.

Dit is bewys dat die ANC bestaan in die vorm van 'n Organisasie met sy uitvoerende bestuur in die buiteland (te wete Lusaka) gesetel en vandaar opereer hulle in die RSA op 'n klandestiene en ondergrondse wyse. Die ANC word gesteun deur die SAKP en werk hulle saam. Ook die SAKP opereer vanuit die buiteland. Dit is gemenesaak dat beide hierdie Organisasies verbode en verbanne organisasies is in die RSA en daar word voortdurend verwys na hierdie organisasies se leiers en lede in die buiteland as bannelinge, byvoorbeeld O. Tambo, Dadoo, ensovoorts.

SIEN: Bew. AAS.1 para. 1;
Bew. AAE.10 p. 20.

2.

Dit is gemenesaak dat beide die ANC en SAKP die wettige Regering van die Staat in die RSA op gewelddadige wyse omver wil werp.

SIEN: Oorkonde Vol. 1 ~~B/B~~ 5 reël 28 -
reël 4.

3.

Dit kan nie betwis word dat dit besef word en dat dit 'n doelstelling van die ANC is om veral die Swart massas te mobiliseer en te organiseer om aan 'n rewolusie in die RSA deel te neem nie. Deur die massas in die rewolusie te betrek kan hulle hul doelstelling verwesenlik om die Regering in die RSA omver te werp.

Bewys hiervan kom voor in onder andere die volgende bewysstukke. Wat veral kennis van geneem moet word, is die feit dat dit alreeds vir 'n geruime tyd is dat die ANC hulle hiervoor beywer.

3.1 Bew. AAE2 - Sechaba, Februarie 1982 op p. 8 :

"After 70 years of unrelenting struggle, and building on the historic and irreversible gains recorded during these decades, we have reached a stage when the process of consolidating bases of popular power among the people has begun. To promote this process, we have decided to mobilise our people for the oncoming period under the watchwords "unity in Action". Our strength lies in unity, and

2/ our

our future advances, in action. Without unity we are weak, and without action we remain oppressed. To move forward we must attack, act in unity and unite in action." *vs 2*
UD!

en op p. 9 -

"We call upon the millions of the oppressed to stand shoulder to shoulder at this crucial hour in our history. The enemy manouvres to sow division in our ranks must be defeated. Our destiny is one!"

en op p. 11 -

"In their name and that of the National Executive Committee we greet the entire membership of the ANC and Umkhonto we Sizwe and charge that they carry the tasks facing all of us with such honesty, courage, dedication and discipline as befit all true revolutionaries. In their name, and on behalf of the National Executive Committee, we command all these revolutionaries and urge all other patriots to unite in action, to act for unity and, as one, to lead the people in united action."

3,2 Bew. AAE7 - Sechaba, Julie 1982 op p. 1 :

In die redaksionele kommentaar word die jeug in die RSA opgeroep om jeugorganisasies, gemeenskapsorganisasies en werkersorganisasies te stig en te versterk, en word 'n breë demokratiese front in vooruitsig gestel -

"The working class demands are not merely economic, but are increasingly becoming political. The demands are no longer confined to the improvements of living and working conditions, but also embrace rejection of bantustans, influx control regulations, oppressive and restrictive legislations. Indeed, the workers' political voice, is increasingly being heard consistently and regularly. The broad democratic front of the working class within a single democratic federation, is no longer a mirage but a realistic goal."

en op bladsy 1 verduidelik word die jeug van Suid-Afrika opgeroep om direk betrokke te raak in gemeenskapsorganisasies. In hierdie proses word knelpunte in die gemeenskappe spesifiek uitgesonder as ooredingsmotiewe.

"The African National Congress, the trusted vanguard of the national liberation struggle of our people, calls on our youth to take their place in the progressive civic organisations that have been created by our people to fight the daily afflictions suffered by them in their localities. Let the struggle against high rents, high transport fares, poor housing, community councils, management boards, be intensified." *AF*
UD!

3.3 Massadeelname aan 'n rewolusie in die RSA beklee 'n sentrale plek in die strategie van die ANC. In Bew. AAF.10(1), Mayibuye No. 1 van 1984, word die volgende verklaar in verband met rewolusie -

"Our Four Pillars.

Our Revolutionary struggle rests on four pillars. These are first, the all round vanguard activity of the underground structures of the ANC; second, the united mass action of the peoples; third, our armed offensive spearheaded by Umkhonto we Sizwe; and fourth, the international drive to isolate the apartheid regime and win worldwide moral, political and material support for the struggle."

3.4 Verder bewys van die strewe na die aktiewe deelname van die massas aan die rewolusionêre oorlogvoering kan ook gevind word in -

Bew. AAE4 p. 19;
Bew. AAE5 pp. 11 en 16;
Bew. AAE7 p. 13;
Bew. AAF6 p. 4; en
Bew. AAF.10(1) p. 2.

4.

Dit is 'n feit dat die ANC/SAKP verbode organisasies in die RSA is en verplig word om hul aktiwiteite binne die RSA vanaf buite die land se grense te bedryf of ondergronds binne die land. Daar het dus 'n groot behoefte bestaan vir 'n liggaam wat openlik binne die RSA kon optree om die massas te mobiliseer, politiseer en te organiseer vir deelname aan rewolusionêre oorlogvoering teen die Suid-Afrikaanse staat. Die ANC het dit besef en beywer hom lank reeds vir so 'n liggaam en die finale en pertinente beplanning in hierdie verband is die Nasionale Uitvoerende Komitee van die ANC se opdrag by monde van O. Tambo se wekroep van 8 Januarie 1983.

4.1 Die verwysing na 'n "broad democratic front" word alreeds gemaak in Sechaba van Julie 1982 op p. 1 (Bew. AAE7). Sien die aanhaling in para. 3.2 supra.

SIEN OOK: Bew. AAE2; en
Bew. AAE.10 p. 4.

- 4.2 In Bew. AAF4 p. 1 word die stigting van 'n breë demokratiese beweging en breë front van die massas in die vooruitsigte gestel deur die persone in beheer van die ANC. Die doel daarvan is om die massas te mobiliseer ens. vir uiteindelijke magsoorname in die RSA.

"These latest manoeuvres are an attempt to undermine and destroy our achievements in the struggle to build our broad democratic movement dedicated to the establishment of a democratic society in South Africa."

en verderaan -

"With the same urgency that the fascists want us to swallow their constitutional changes, so must we organise for a mass based broad front. The enemy seeks to consolidate his power by appearing to "share" it. We also must consolidate the gains we have made in our struggle for the seizure of power by involving ever increasing numbers of people in our struggle. We must rally the people around the Freedom Charter and show them that its realisation lies in the intensification of our liberation struggle for the seizure of power by the people.

During 1981 we were able to form strong boycott movements against the Republican festivities and the SAIC elections. In 1982 when our organisational skills and our ideological perception have improved we have to build a stronger movement. Our task is to present such a formidable front that the enemy and its puppets are defeated once more.

Already some of our community papers have done tremendous work in organising the people against the PC. We must emulate them and spread the voice of the Anti-PC campaign. We must write and distribute leaflets, leave tape-recorded messages in crowded places and trains, in short, we must strive to reach every member of the community and make him/her not only a supporter but an active participant both in the broad movement and the ANC underground."

SIEN OOK: Bew. AAE2;
Bew. AAE.10 p. 4.

- 4.3 Dit is egter op die 8ste Januarie 1983 dat die "NEC" van die ANC die spesifieke aard van die binnelandse beherende liggaam vir die mobilisasie, politisasie en organisasie van die massas uitspel. Die vereistes wat gestel word is duidelik gestel en beantwoord UDF se struktuur en wese hieraan. Onder andere moet

bestaande organisasies uitgebou en versterk word, nuwe organisasies moet geskep word, die Regering se grondwetlike veranderinge en sogenaamde Koornhof-wette moet die saambindende faktor wees en almal saam moet georganiseer word in een front vir nasionale bevryding.

Bew. AAEl3 p. 5.

"Strengthening our offensive power.

In the face of this determined enemy counter-offensive, we must hit back with all our strength, ensuring that the millions of our people are engaged in struggle. To increase our offensive power:

- * we must organise the people in strong mass democratic organisation;
- * we must organise all revolutionaries into underground units of the ANC;
- * we must organise all combatants into units of Umkhonto we Sizwe;
- * we must organise all democratic forces, into one front for national liberation.

Large sections of our people remain unorganised. We should not allow this situation to continue any longer. For us to achieve victory, it is essential that the masses of our people engage in struggle as a conscious and united force. That requires that these masses must have their own democratic organisations to mobilise and guide them and through which they can themselves make their own point of view heard."

Hierdie belangrike leiding van die ANC is ook in pamfletvorm die RSA ingesmokkel en versprei.

SIEN: Beww. AAH.1 en AAH.2.

- 4.4 In hierdie hele beplanning en oproep word die organisering van die massas op alle vlakke as van kardinale belang beskou en word spesifiek gespesifiseer dat dit gedoen moet word onder die jeug en studente; vroue; kulturele- en sportwerkers; godsdiens- en godsdienstige groepe en ook burgerlike gemeenskappe. Dit is insigwend en belangrik om dit te vergelyk met die werklikheid toe UDF tot stand gekom het en die UDF-deklarasië en stellings in A.1.

cf
UDF

Bew. AAEl3 p. 5.

"So far, only a small minority of the black workers is organised into trade unions. It is the task of the

existing democratic trade union movement to ensure that the unorganised workers are in fact organised. This organisational drive must encompass also the workers in the mines and in agriculture. We do have to bend all efforts to ensure that every worker belongs to a democratic trade union.

Therefore, with all the power at our command, we make a special appeal to the democratic trade union movement to come together again and actually succeed to draw up and adopt a plan for the united action of the democratic, non-racial trade union movement. There is no obstacle too formidable to stop us from achieving this goal.

The situation in the countryside also calls for bold and urgent measures to establish or strengthen the popular organisations among the rural masses who are suffering in a manner and on a scale that is indescribable.

Whether as landless peasants, unemployed or agricultural workers, or as deportees who have been dumped in the so-called resettlement areas or as victims of the criminal Bantustan system, our people in the countryside are living in a veritable hell. To them, as to the rest of us, the issue of liberation has become a matter of life and death.

These masses need also to be organised and mobilised into action where they are and wherever they are. They must be mobilised to confront the oppressor and the exploiter now. Hence the need for mass democratic organisations that will lead them.

Similarly, all patriots and revolutionaries must work tirelessly to strengthen and expand the mass democratic organisations among the youth and students, among the women, among the cultural and sports workers, the religious community and at the civic level."

CF
UDF se
reolusie

- 4.5 Die oproep vir 'n verenigde front in die rewolusionêre oorlogvoering word ook herhaal in Bew. AAF6 p. 4 en in hierdie stuk word sekere teikens gestel en ek haal die volgende een aan -

"The African National Congress called on all patriots TO INCREASE THE OFFENSIVE POWER OF THE PEOPLE! This was a call to the people to be organised into strong mass democratic organisations: into strong underground units of the ANC and MK: into ONE FRONT for national liberation.

UNITY IS CENTRAL.

The past few months have seen the biggest campaign being launched not only to fight the enemy's constitutional manoeuvres, but above all to build up the forces that must fight for a democratic South Africa. The enemy's attempt to divide the oppressed people by co-opting the "Coloured" and Indian sections of our people into its racist government are being frustrated by the people in

action. To entrench the victories that we have scored in this battle we must strive to involve all the sections of our people - Africans, "Coloureds", Indians and democratic whites. This is a campaign in which the greatest measure of unity must be achieved and must therefore occupy the central place in our struggle."

- 4.6 In Bew. AAJ/op p. 4, welke artikel in sy geheel belangrik is, word verwys na Tambo se 8 Januarie 1983 verklaring, waar reeds voor die stigting van UDF aan vroue van Suid-Afrika leiding gegee is oor die belangrike rol wat hulle moet vervul in die UDF wat daarop dui dat die ANC toe reeds rigting gegee het aan die stigting en werking van UDF op nasionale vlak.

"WOMEN's organisations have an important role to play in the united front against the proposals of the President's Council - educating, mobilising and organising women all over the country."

en verderaan -

"Our mass revolt against the enemy schemes will gain greater effectiveness as we take up the call made at the anti-SAIC conference in Transvaal to launch a united democratic front to mobilise resistance on a national scale against the PC proposals.

In building this united front we must take into account the experience handed down to us by such stalwarts as Dr. Yusuf Dadoo who once said: "United fronts demand a high level of discipline and integrity from their participants. They call for absolute honesty and frankness, for a regular discussion of outstanding problems, and above all for unity in action".

The task of mobilising against the PC proposals is the task of all women - not only Indian and so-called Coloured women.

Let us arm ourselves with knowledge!

Let us fight for the South Africa visualised in the Freedom Charter!

One Democratic South Africa under a People's Government!"

- 4.7 Die ANC se voorskrifte nog voordat UDF tot stand gekom het, is dat die verenigde front wanneer dit tot stand kom nie 'n defensiewe liggaam moet wees nie, maar 'n offensiewe een om magsoorname deur die massas te verwesenlik.

Bew. AAF5 op p. 1 -

"When the democratic forces decided to form a united democratic front they started at grassroot level. That is

the correct starting point. At a time when it becomes apparent that the racist Botha and his lackeys are using every opportunity to sow division amongst us, it becomes even more urgent to draw in all sections of the patriotic forces, black and white, into the mainstream of the anti-PC struggle.

The campaign we are launching must be a great organiser of the people. We must be united around the struggle for the defeat of the enemy's imposition of the PC schemes on us, and in this struggle, build up a mass offensive for a democratic South Africa.

The campaign must not be viewed merely as defensive against the enemy onslaught but an offensive one which will focus not just on single issues but the fundamental question of transferring power to the people in a democratic South Africa."

5.

5.1 Baie belangrike faktore in die strategie van die ANC, ten einde die massas te betrek in rewolusionêre oorlogvoering in die RSA, beklemtoon veral die volgende -

- (a) Die identifisering van die Wit minderheidsregering in die RSA as die vyand van die massas en die onderdrukkers en uitbuiters.
- (b) Die mobilisering, politisering en organisering van veral die Swart massas teen die Regering, ook genoem die apartheidsisteesem of apartheid "regime".
- (c) Dat die mobilisering ens. van die Swart massas kan geskied deur gebruik te maak van sogenaamde knelpunte (day-to-day issues) as oorsake van onderdrukking deur die sogenaamde vyand.

Bewys hiervan word veral verkry vanuit die dokumente wat ingehandig is as bewysstukke en wat deur die ANC/SAKP uitgegee en versprei word in die RSA.

5.2 Sedert 1983 het die ANC op 'n deurlopende basis voorskrifte geformuleer en beskikbaar gestel vir navolging en uitvoering in die RSA.

- (a) Bew. AAE.11 op p. 2 :

Kolom 1 par. 1 en kolom 2 par. 4 word beklemtoon hoe 'n belangrike rol knelpunte speel in die betrekking van die massas in die rewolusionêre oorlogvoering.

(b) Bew. AAE.19 op p. 3 :

word weer eens daarop uitgebrei hoe knelpunte 'n belangrike rol kan speel in aksie en eenheid. Sien veral p. 5 kolom 2 se laaste twee paragrawe.

UDF het dit opgeneem
'n Ander knelpunt wat uitgelig word het betrekking op die onderdrukking wat veral die Swartvrou ondergaan en dat hulle moet mobiliseer en verenig word in organisasies en vir dié doel word 1984 verklaar tot die Jaar van die Vrou.

In die artikel wat begin op p. 7 publiseer die ANC 'n smeerveldtog teen die minderheidsregering van die RSA waarin die Regering voorgehou word as 'n agressor en onderdrukker. Sien onder andere p. 8 kolom 2, paragraaf 2.

In 'n gepubliseerde brief op p. 29 word beklemtoon dat die massas in Suid-Afrika magsoorname in die RSA moet bewerkstellig deur die totale vernietiging van die Staat en sy organe en word die onwettigheid en kriminele aard van die Regering beklemtoon.

Sien veral p. 29 kolom 1, paragraaf 2; en
p. 30 kolom 1, paragrawe 2 en 3.

(c) Bew. AAE20 :

Hier word 'n knelpunt oor die Verenigde State van Amerika se betrokkenheid in Suid-Afrika uitgelig en spreek die ANC die gedagte uit dat geen vrede in Suid-Afrika kan bestaan totdat die Regering omvergewerp is nie.

Sien onder andere p. 2 kolom 1, paragraaf 2.

Die oproep vir die mobilisasie en organisasie vir die grootste aantal vroue vir die finale aanslag teen die apartheidsregering word beliggaam in die knelpunt oor vroue.

Sien onder andere p. 6 veral paragraaf 1.

'n Ander belangrike knelpunt vir die mobilisasie en betrekking van die massas teen die Staat verskyn op p. 8.

Nog 'n knelpunt waardeur die massas gemobiliseer, gepolitiseer en georganiseer moet word, verskyn op p. 16.

(d) Bew. AAE21 :

Op p. 1 word dit in paragrawe 4 en 5 veral gestel dat dit slegs die georganiseerde mag van die Swart

massas is wat vrede in die RSA sal bring deur die vernietiging van die bestaande sisteem in Suid-Afrika. Die artikel wat begin op p. 3 is 'n hewige aanval op die Suid-Afrikaanse Regering as 'n onderdrukkende en wrede stelsel wat omvergewerp moet word deur die ANC en die massas.

SIEN onder andere p. 4 kolom 1, laaste paragraaf; p. 5 kolom 1, paragrawe 1, 2, 3 en 6 en kolom 2 paragrawe 2, 3, 4, 5 en 6.

Op p. 7 en verder word knelpunte van onder andere plakkers en tuislande voorgehou om die massas te mobiliseer, politiseer en organiseer.

Op p. 18 word die sogenaamde Koornhof-wetsontwerpe voorgehou as knelpunte vir die mobilisering ens.

Op p. 27 word werksomstandighede van werkers geïdentifiseer.

SIEN VERAL p. 32 onder sub-hoof "SACTU".

(e) Bew. AAE23 :

Op p. 1 kolom 2, laaste paragraaf, word die nuwe Konstitusie identifiseer as 'n knelpunt in die vryheidstryd binne die RSA.

SIEN VERAL p. 1 kolom 2, die laaste paragraaf, en p. 2 kolom 1.

Op p. 8 word Swart Onderwys identifiseer as 'n knelpunt in die vryheidstryd.

SIEN VERAL p. 10 onder sub-hoof "Education for Liberation", p. 11 onder opskrif "Priority areas of training" en p. 12 onder opskrif "Conclusion".

Op p. 18 gaan dit oor die betrekking van Blankes en die rewolusie.

SIEN VERAL p. 20, kolom 1, paragraaf 2 en kolom 2 paragraaf 4.

(f) Bew. AAE25 :

Hier word sy "puppets" geïdentifiseer en die onwettigheid van die Regering herbeklemtoon.

SIEN VERAL p. 3.

(g) Bew. AAE27 :

Op p. 1 word die waarde van knelpunte benadruk.

Op p. 5 onder die opskrif "Making Apartheid unworkable" word verskillende knelpunte wat tot onluste en geweldspieging gelei het, uitgelig.

SIEN VERAL p. 9 kolom 2 vanaf paragraaf 2.

Op p. 21 word verskuiwings en hervestigings voorgelê as knelpunt.

SIEN VERAL p. 26 kolom 2, laaste paragraaf.

Op p. 27 word die betrokkenheid van die massas in die rewolusie op die voorgrond gestel.

SIEN VERAL p. 28 kolom 2, paragraaf 2;
p. 29 kolom 1, paragrawe 2 en 3;
p. 29 kolom 2, paragrawe 1, 2 en 4;
p. 30 kolom 1, paragrawe 2 en 4; en
p. 30 kolom 2, paragrawe 1 en 2.

(h) Bew. AAE26 :

Op p. 1 word die Regering beswadder en voorgehou as terroriste wat die oorsaak is van onnodige bloedvergieting. En alhoewel die verkiesings agter die rug is, moet die stryd voortgaan.

Vanaf p. 2 en verder word die nuwe Konstitusie as 'n knelpunt nogmaals uitgelig en was dit gekoppel aan ander knelpunte.

SIEN VERAL p. 6 kolom 2, paragrawe 4 en 5;
p. 7 kolom 1, paragraaf 6;
p. 7 kolom 2, paragraaf 2; en
p. 8 kolom 2, paragrawe 1, 2 en 3.

Op p. 8 word die organisasie van vroue, gekoppel aan verskeie ander knelpunte, herbeklemtoon.

SIEN p. 9 kolom 1, paragrawe 2, 3 en 4.

Op p. 14 kolom 2, paragraaf 4, word die Blanke Regering weer eens uitgekryt as 'n kriminele regering.

(i) Bew. AAE28 :

Op p. 2 word die mobilisasie en politisasie deur die knelpunt, organisering van Swart vrouens, aangemoedig. SIEN VERAL p. 3 kolom 2, paragrawe 3 en 4.

Regte van werkers en die organisering van werkers word gesamentlik deur die ANC en SACTU gekoppel aan verskillende ander knelpunte en uitgelig as mobiliseringsfaktor in die vryheidstryd.

SIEN p. 22 en verder, en veral p. 24 kolom 1, paragraaf 3 en kolom 2, paragrawe 2 en 3.

5.3 Die ANC se leiding en voorskrifte vir die identifisering van die Regering as die vyand, die mobilisasie ens. van die massas en die aanwending van verskillende knelpunte, word veral pro=

minent bewys as gelet word op die bewysstukke in die AAF-reeks.

(a) Bew. AAF.1 :

p. 1 kolom 1, paragraaf 1; kolom 3, paragrawe 2 en 3; en kolom 4, paragraaf 2. Pagina 4 kolom 1, paragrawe 1, 2, 3 en 4 en kolom 2, paragraaf 2. Pagina 2 artikel "Students' struggle - one facet of liberation struggle" en onder andere kolom 4, paragraaf 1. Pagina 3 kolom 3, paragraaf 4, en kolom 4, paragrawe 2 en 3.

(b) Bew. AAF2 :

Artikel "Consolidated Workers' Unity". Pagina 1 en onder andere kolom 2, 3 en 4; en p. 5 kolom 3, paragraaf 2.

Artikel "In the Bantustans : puppets on the rampage", p. 2.

Artikel "Education Struggle - Defeat the enemy's schemes", p. 3.

Artikel "Consolidate the unity of democratic trade unions" p. 4 en verder en onder andere p. 5 kolom 3, paragraaf 2.

Artikel "Unite against removals", onder andere p. 6 kolom 4.

Artikel "High rents - Organise for positive action", pp. 7 en verder, onder andere p. 8 kolom 2, paragraaf 2.

(c) Bew. AAF4 :

Artikel "No to the President's Council" p. 1.

Artikel "A loan for guns" p. 2.

Artikel "Stop the enemy's racist genocide bill" p. 3 en onder andere p. 3 kolom 3.

Artikel "Rally around your civic bodies" p. 4 en onder andere p. 4 kolom 1, paragrawe 1 en 2; kolom 2, paragraaf 3; kolom 4, paragraaf 1; kolom 5, paragrawe 1 en 3.

Artikel "No to US meddling in our affairs" p. 7.

Artikel "Boycott : a weapon in struggle" p. 8 en onder andere p. 8 kolom 4, paragraaf 2.

(d) Bew. AAF5 :

Artikel "Our task - a mass offensive" p. 1, onder andere p. 1 kolom 1, paragraaf 1; kolom 2, paragraaf 1, kolom 3, paragraaf 2 en kolom 4, paragrafe 1, 2 en 3.

Artikel "Unity against removal is vital" p. 2 en onder andere p. 2 kolom 4, paragraaf 2.

Artikel "ANC the alternative power" p. 4 en onder andere p. 4 kolom 4, paragraaf 3.

Artikel "Non-aligned summit" p. 5 en onder andere p. 5 kolom 4, paragraaf 2.

Artikel "Advance against SATS exploiters" p. 6.

Artikel "Refuse to serve in racist army" p. 7.

(e) Bew. AAF6 :

Artikel "Killing us will not halt the struggle" p. 1.

Artikel "Culture is a weapon too" p. 2.

Artikel "United mass offensive is vital" p. 4, veral p. 4 kolom 1, paragrafe 1 en 2; kolom 2, paragrafe 1 en 3; kolom 3, paragrafe 1, 2 en 3; kolom 4, paragrafe 2 en 3; en p. 5 kolom 1, paragraaf 2.

Artikel "S.A. freedom day" p. 5, en onder andere p. 5 kolom 1, paragrafe 4 en 5; kolom 3, paragraaf 1.

Artikel "We demand the release of our leaders and all political prisoners" p. 6.

Artikel "People shall defeat aggression" p. 7.

Artikel "Our aim : A complete boycott!" p. 8.

(f) Bew. AAF7 :

Artikel "No to apartheid" p. 1 in geheel.

Artikel "August 9 : S.A. Women's day" p. 2 in geheel.

Artikel "The racist lies are bound to backfire - the truth will triumph" p. 3.

Artikel "Killer Sebe on the rampage" p. 5.

Artikel "SACTU : Bring nearer people's victory" p. 6.

Artikel "Students rise against inferior education" p. 8.

(g) Bew. AAF8 :

Artikel "No to the referendum" pp. 1 en 8 in geheel.

Artikel "Deaths in mines must stop" p. 2.

Artikel "Unions, join united action front" p. 3 in geheel.

Artikel "No! to Kwazulu incorporation" p. 6 en veral
p. 6 kolom 4, paragraaf 3.

Artikel "Mayihlome!" p. 7.

Artikel "Makin's death army" p. 8.

(h) Bew. AAF9 :

Artikel "After the referendum, what next?" pp. 1 en 8.

Artikel "Butchers of Ongoye" pp. 2 en 8.

Artikel "Administrative terror unleashed" p. 3.

Artikel "Union's and community struggles related"
pp. 4 en 5.

Artikel "Teachers, unite in a democratic union" p.6.

(i) Bew. AAF.10(1) :

Artikel "March forward to people's power" p. 1 geheel.

Artikel "Politics of revolutionary change" p. 1 geheel.

Artikel "Editorial" p. 2 in geheel.

Artikel "Our four pillars" p. 2.

Artikel "We are our own liberators" p. 3.

Artikel "Wrath of the people" p. 3.

Artikel "Now is the time to choose" p. 3.

Artikel "Countryside lags behind" p. 3.

Artikel "A clarion call to workers" pp. 4 en 5 geheel.

Artikels "Hope belongs to the sub-continent";
"We too must speak out, and have spoken out"
"People of different faith must act now" p. 6.

Artikel "Power to the people!!" p. 7.

Artikel "Greetings to our fighting people" p. 8.

- (j) Bew. AAF.10(2) : In geheel.
- (k) Bew. AAF.11 :
- Artikel "Boycott!" pp. 1 en 8.
 - Artikel "Editorial" p. 2.
 - Artikel "SACTU's call on May Day" p. 2.
 - Artikel "Land to those who work on it" p. 3.
 - Artikel "Seven years of captivity" pp. 4 en 5.
 - Artikel "Reaction on the increase" p. 6.
 - Artikel "People's propaganda units" p. 7.
 - Artikel "Puppet's houses set on fire" p. 8.
- (l) Bew. AAF.12 :
- Artikel "A boycott is not mere abstention" pp. 1 en 8.
 - Artikel "Editoria" p. 2 in geheel.
 - Artikel "Organise within the SADF's racist armies" p. 2 in geheel.
 - Artikel "Koornhof's amended OM2 SBP bill still tightens pass laws" p. 2.
 - Artikel "The central question - the overthrow of the racists" pp. 4 en 5.
 - Artikel "Ga re tsamae, Koornhof!" p. 7.
 - Artikel "Workers united will crush apartheid" p. 8.
- (m) Bew. AAF.13 :
- Artikel "Aliens bill - another genocide bill" pp. 1 en 8.
 - Artikel "Editoria" p. 2.
 - Artikel "Burn registration certificates" p. 2.
 - Artikel "Our living standards attacked" p. 3.
 - Artikel "Follow his example" p. 5.
 - Artikel "Those with conscience will join MK" p. 6.
 - Artikel "We do not forget easily" p. 7.

(n) Bew. AAF.14 :

Artikel "Group areas act is one of apartheid's pillars" pp. 1 en 8.

Artikel "Editorial" p. 2.

Artikel "Extracts from address by president O. Tambo on March 21st, 1984" p. 2.

Artikel "Our rear bases are the people" pp. 4 en 5.

Artikel "The increase in GST increases our poverty" p. 6.

Artikel "The crisis in education deepens" p. 7.

Artikel "We must break with false leaders" p. 8.

(o) Bew. AAF.15 :

Artikel "Let us make our country ungovernable" pp. 1, 4 en 5.

Artikel "Editorial" p. 2.

Artikel "A fitting commemoration" p. 3.

Artikel "Use all forms of struggle against the enemy" p.6.

Artikel "Closer to the community" p. 8.

(p) Bew. AAF.16 :

Artikel "People's power - struggle against dummy institutions" pp. 1 en 8. (N.B.)

Artikel "Editorial" p. 2.

Artikel "The SADF attacks the people" p. 2.

Artikel "Incorporation abandoned - 'independence' to be imposed" p. 3. (N.B.)

Artikel "Another round of fake concessions from the racists" pp. 4 en 5.

Artikel "SACTU's call" p. 5.

Artikel "Mine workers on the march" p. 6.

Artikel "Release political prisoners and stop the harassment of the three patriots" p. 7.

5.4 Die ANC se leiding en voorskrifte vir die identifisering van die Regering as die vyand, die mobilisasie ens. van die massas en die aanwending van verskillende knelpunte, word veral prominent bewys as gelet word op die bewysstukke in die AAG-reeks.

(a) Bew. AAG.1 :

N.B. Artikel "Editorial-UDF an invaluable weapon" pp. 1 en 2.

N.B. Artikel "Unity is built in struggle - some thoughts on the United Democratic Front" pp. 3 - 6.

N.B. Artikel "MK soldier's viewpoint - our army needs a dynamic political programme" pp. 6 - 10.

Artikel "Heroes of our revolution" pp. 18 - 22.

Artikel "A legacy to be enriched" pp. 23 - 25.

Artikel "Straight talk - the spirit of united action" pp. 26 en 27.

(b) Bew. AAG2 :

Artikel "Editorial - preaching peace while preparing for war" pp. 1 en 2.

Artikel "The momentum we have built up in the struggle should not be lost - commander-in-chief, O.R. Tambo" pp. 3 tot 8.

Artikel "A fitting tribute" pp. 12 - 15.

Artikel "The final deal must be made with us" pp. 16 - 19.

(c) Bew. AAG3 :

Artikel "Editorial - Magnificent show of united action" pp. 1 en 2.

Artikel "Black university education - the total strategy" pp. 11 - 14.

Artikel "We need a bold offensive" pp. 16 - 20.

Artikel "Sowing the seeds for people's power" pp. 25 - 30.

- 5.5 Die ANC se leiding en voorskrifte vir die identifisering van die Regering as die vyand, die mobilisasie ens. van die massas en die aanwending van verskillende knelpunte word veral prominent bewys as gelet word op bewysstuk AAJ.

S I E N :-

- Artikel "A conquering force!" pp. 1 en 8.
Artikel "Death bill - beware of enemy moves" p. 2.
Artikel "The Pollsmoor Widows" pp. 2 en 3.
Artikel "Use the tactics of people's war" p. 3.
Artikel "United fronts demand a high level of discipline and unity" pp. 4 en 5.
Artikel "Jobs not bombs" p. 6.
Artikel "Organise bantustan women!" p. 7.

- 5.6 Die SAKP se leiding en voorskrifte vir die identifisering van die Regering as die vyand, die mobilisasie ens. van die massas en die aanwending van verskillende knelpunte word veral prominent bewys as gelet word op bewysstukke in die AAK-reeks.

(a) Bew. AAK1 :

Artikel "Hands off the frontline states" pp. 5 - 11.

(b) Bew. AAK2 :

Artikel "Editorial - After the referendum" pp. 23 - 28.
Artikel "A united people will defeat the enemy" pp. 35 - 58.
Artikel "Role of education in the struggle for national liberation" pp. 108 - 110.

(c) Bew. AAK3 :

Artikel "United front to end apartheid" pp. 18 - 27.
Artikel "The role of the masses in our liberation struggle" pp. 62 - 73.

(d) Bew. AAK4 :

Artikel "Obstacles on the road to trade union unity" pp. 43 - 55.
Artikel "Women arise and fight for people's power" pp. 56 - 65.

(e) Bew. AAK5 :

Artikel "Indian people on the march" pp. 86 - 95.

6.

Op 8 Januarie 1983 het Oliver Tambo namens die Nasionale Uitvoerende Komitee van die ANC nie alleen 'n dringende beroep gedoen op die progressiewe demokratiese organisasies in die RSA om 'n verenigde front te stig nie, maar het ook die besondere knelpunte in die rewolusionêre oorlogvoering aan hulle geïdentifiseer en oorgedra.

6.1 Van kardinale belang is dat die massas in die RSA gemobiliseer en georganiseer word in progressiewe demokratiese organisasies vir aktiewe deelname in rewolusionêre oorlogvoering.

Bew. AAH2 pp. 6 en 7 :

"Large sections of our people remain unorganised. We should not allow this situation to continue any longer. For us to achieve victory, it is essential that the masses of our people engage in struggle as a conscious and united force. That requires that these masses must have their own democratic organisations to mobilise and guide them and through which they can themselves make their own point of view heard."

en verderaan -

"These masses need also to be organised and mobilised into action where they are and wherever they are. They must be mobilised to confront the oppressor and the exploiter now. Hence the need for mass democratic organisations that will lead them.

Similarly, all patriots and revolutionaries must work tirelessly to strengthen and expand the mass democratic organisations among the youth and students, among the women, among the cultural and sports workers, the religious community and at the civic level."

6.2 'n Belangrike knelpunt wat deur die ANC uitgelig en aan die patriotiese massas oorgedra word is die konstitusionele veranderinge wat insluit die skep van Swart Plaaslike Bestuursorgane soos voorgesien deur die Presidentsraad, en dat 'n kampanje met ywer gevoer moet word om die massas hierteen op te sweep en te oorreed om die rewolusionêre stryd te voer vir die omverwerping van die Regering.

Bew. AAH2 pp. 8 en 9 :

"Among the key elements in the enemy's strategy of survival and the entrenchment of the apartheid system are

Adopted by
UDF

the proposals put forward by the so-called President's Council. Central to this plan is the co-option of the so-called Coloured and Indian communities of our population as tools to be used for the perpetuation of white minority domination. It has dawned on the white minority that alone, unaided, it is unable to prolong the lifespan of apartheid.

The recent decision of the South African Labour Party to support and participate in the implementation of the President's Council's schemes must, therefore, be condemned without reservation. The African National Congress calls upon all our people in the so-called Coloured community to reject this decision and rebuff all attempts to draw them into the camp of the oppressor; to set them against the majority of the people of South Africa, to set them against the peoples of Southern Africa and the entire continent, to set them against the international, progressive community. The campaign for the rejection and defeat of the enemy's counter-revolutionary constitutional plans is the task of all patriotic South Africans: Africans, Indians and democratic whites - in addition to our people in the Coloured community. There can be no solution to the South African problem without the transfer of power into the hands of the majority."

6.3 n Volgende belangrike knelpunt wat uitgelig is as n kampanje en met ywer deur die te stigte Demokratiese Front gevoer moet word vir die reeds genoemde doel is die sogenaamde verskuivings en hervestigings.

Bew. AAH2 p. 9 :

"During this year the Botha regime will seek to enact and implement its so-called Orderly Movement and Settlement of Black Persons Bill. This Bill is intended to legalise genocide on a new and unprecedented scale. It aims to enslave the African workers as never before and will result in the deportation of millions of our people into the Bantustans in pursuit of the obnoxious plan of turning South Africa white. We must launch the most concerted campaign to defeat this Nazi Bill with its intentions. It must be resisted with every possible means on a national scale.

Despite its restoration of the control of the KaNgwane and Ingwavuma areas to the respective Bantustan administrations, the Botha regime has clearly not abandoned its plans of depriving more than a million of our people of their birthright as South African citizens. It has not abandoned its plan in regard to Kosi Bay which would serve

its military strategic objectives. The appointment of the Rumpff Commission confirms this fact. The regime is looking for new ways and means of realising these intentions. We call on all the people to oppose any attempt to barter away even a single square inch of South African soil, to oppose any attempt to deprive a single South African of his citizenship."

6.4 Nog 'n belangrike kampanje wat deur die ANC geïdentifiseer word en wat deur die sogenaamde Demokratiese Front vir die reeds genoemde doel beoefen moet word as 'n knelpunt, is die tuislandbeleid van die Regering.

*UDF
www.udp.org*

"The situation in the countryside also calls for bold and urgent measures to establish or strengthen the popular organisations among the rural masses who are suffering in a manner and on a scale that is indescribable.

Whether as landless peasants, unemployed or agricultural workers, or as deportees who have been dumped in the so-called resettlement areas or as victims of the criminal Bantustan system, our people in the countryside are living in a veritable hell. To them, as to the rest of us, the issue of liberation has become a matter of life and death."

6.5 'n Ander knelpunt was as 'n kampanje deur die ANC geïdentifiseer en aan die Demokratiese Front opgedra word vir bogenoemde doel, is om die arbeidsaangeleenthede aan die werkers te koppel om hulle te organiseer.

Bew. AAH2 p. 6 :

"So far, only a small minority of the black workers is organised into trade unions. It is the task of the existing democratic trade union movement to ensure that the unorganised workers are in fact organised. This organisational drive must encompass also the workers in the mines and in agriculture. We do have to bend all efforts to ensure that every worker belongs to a democratic trade union.

*UDF
www.udp.org*

Therefore, with all the power at our command, we make a special appeal to the democratic trade union movement to come together again and actually succeed to draw up and adopt a plan for the united action of the democratic, non-racial trade union movement. There is no obstacle too formidable to stop us from achieving this goal."

- 6.6 Die ANC het ook aan hierdie Front die Suid-Afrikaanse ekonome geïdentifiseer as knelpunt en opgedra om as 'n kampanje te voer.

Bew. AAH2 pp. 9 en 10 :

"The apartheid system is in a deep crisis not only politically, but also economically. At the same time, the Pretoria regime is spending astronomical sums of money on its military machine and on the rest of its repressive apparatus. The burden of this economic crisis and military build-up is shouldered by the ordinary working people in the form of higher prices, rents, fares, taxes, reduced wages and salaries, and higher unemployment.

We must fight for a system in our country, a system whose wealth shall be used for the benefit of all our people."

- 6.7 'n Belangrike knelpunt wat deur die ANC geïdentifiseer word is die een oor sogenaamde imperialisme waar veral Amerika en Israel tipeer word as deelgenote aan die onderdrukking van die massas in Suid-Afrika. 'n Kampanje word aan hierdie Demokratiese Front oorgedra om gevoer te word ten einde hierdie sogenaamde imperialistiese state te beswadder en te vervreem van die Suid-Afrikaanse Regering om sodoende die Suid-Afrikaanse Staat op internasionale gebied te isoleer.

Bew. AAH2 pp. 4 en 5 :

"The enemy has stated the purposes of this aggression quite clearly, when it has repeatedly proclaimed its intention to act against these countries so long as they allow the ANC to be present within their territories. Clearly, therefore, the peoples of South Africa are having to pay the supreme sacrifice, as they have done and are doing in Angola, Lesotho, Mozambique, Zimbabwe and elsewhere in the region, because they are refusing to bow down to the demands of the enemy to have the ANC and SWAPO of Namibia uprooted and expelled from this region.

The offer made a few days back by the racist Prime Minister Botha to the independent states of Southern Africa, for these states to sign non-aggression pacts with apartheid South Africa, constitutes part of this offensive designed to impose Pretoria's will on these states. Botha is the persistent aggressor. No African

country has fired a single bullet across its borders into South Africa. And yet Botha is inviting the targets to sign a non-aggression pact with the aggressor. If he believes in non-aggression, why does he not stop aggression? If he believes in aggression, how will a non-aggression pact stop him?

During the past year, this regime has been encouraged in its counter-offensive by the criminal activities of Zionist Israel against the people of Lebanon and Palestinian refugees in that country and the Palestinian Liberation Organisation, the PLO. After repeated raids, aggression into Lebanon during the course of which the Zionist Israeli troops mercilessly butchered both the Lebanese and Palestinians and sought to destroy whole cities, the Zionist ultimately occupied virtually the whole of Beirut and other parts of Lebanon.

Apart from anything else, the Pretoria regime used this experience to prepare the white South African population for similar campaigns of terror against the peoples of Southern Africa, as happened and is happening in Southern Angola, as happened in South-Western Zambia and in Maseru. Significantly, both Zionist Israel and fascist South Africa enjoy the full, active, political and material support of the Reagan Administration. It is this support that has strengthened the striking capability of those two regimes."

en verderaan :

"The Reagan Administration has placed itself firmly and unequivocally among the bandit forces that are conducting a reign of terror throughout Southern Africa. Its support for the apartheid regime consists precisely in encouraging these fascists to intensify their counter-offensive and in guaranteeing them immunity from punitive international action. Every crime that the Pretoria regime commits, be it in South Africa, Namibia or elsewhere, bears Washington's stamp of approval. This regime goes into action backed by the logistic, financial and political support of the United States. The apartheid regime, acting in its own right and in furtherance of the global strategy of the United States, constitutes a strike force for the accomplishment of the counter-revolutionary objectives of defeating the progressive forces of Southern Africa, including SWAPO and the ANC, and transforming our region into an exclusive economic, political and military preserve of the imperialist world."

- 6.8 Nog 'n kampanje wat deur die ANC geïdentifiseer word en as belangrik beskou word vir die rewolusionêre stryd, is die popularisering van die Freedom Charter onder die massas en wat deur die Demokratiese Front onderneem moet word. Dit kan op hierdie stadium genoem word dat UDF hierdie opdrag

op 'n baie slinkse manier en ondergronds uitvoer. Daar word voorgegee dat UDF nie "charteristies" is nie, maar al die organisasies wat UDF-lede is, en inderdaad UDF is, bevorder die Freedom Charter.

Bew. AAH2 p. 3 :

"In sharp contrast to the enemy's strategy of racial and ethnic segmentation, the ANC and its allies continue to uphold and fight for the ideal of a unitary, non-racial and democratic society for all our people, black and white. Our policy document, the Freedom Charter, adopted in 1955, has not only stood the test of time, but is winning the hearts and minds of growing numbers of our people - including honest patriots and democrats in the white community as well. For this reason, the Botha-Malan regime has launched a counter-offensive to blot out the ANC politically, liquidate its leaders, exterminate its activists and supporters; and if possible, destroy the very spirit for freedom, and to inflict the greatest possible damage on our broad movement for national liberation."

En op p. 7 :

"The African National Congress is a movement of patriots. It leads the masses in struggle for the destruction of the fascist regime, the transfer of power to the people and the realisation of the objectives contained in the Freedom Charter. It upholds a strategy which combines revolutionary mass political action with revolutionary armed struggle."

- 6.9 Die popularisering van terreur-leiers onder die massas is vir die ANC van kardinale belang en word 'n kampanje om hierdie leiers van terreur te populariseer aan die Demokratiese Front opgedra.

Bew. AAH2 pp. 7 en 8 :

"This year, we shall be observing the 20th anniversary of the Rivonia arrests. By decision of the United Nations General Assembly, the international community will observe this anniversary by further intensifying the campaign for the immediate and unconditional release of all South African political prisoners. We, the people of South Africa, must be in the forefront of this campaign - in our millions.

But we must observe this anniversary by seeking to emulate the example set for us by these outstanding revolutionary patriots who have remained in captivity for two long decades. To emulate them means that for every

*Overseas
a. an
W D F*

Mandela, Sisulu, Mbeki, Kathrade, Goldberg; for every Motsoaledi, Gwala, Nyembe or Hogan that the enemy has captured, we must produce a thousand others to take their place.

We have a duty to make our own sacrifices in the struggle to which they dedicated their lives. We must follow in their footsteps, learning from their experiences, inspired by their courage and fired with the same love for the people and the same dedication to the cause of freedom which have made theirs to be household names not only in South Africa but throughout the world.

The enemy relies decisively on the use of force to entrench himself in power. We have to meet his murderous onslaught by intensifying the armed struggle. Our task, therefore, is to further strengthen the combat capacity of Umkhonto We Sizwe within South Africa for the immediate purpose of escalating our offensive. The masses of our people must become and be part of this great revolutionary army, Umkhonto We Sizwe.

We would like to take this opportunity to pay special tribute to those combatants, those members of our people's army who have fallen heroically in battle. Our revolutionary masses, least of all the ANC, will never let it be said of them that they fell in vain.

Even as we speak here, there are six (6) young militants, members of Umkhonte We Sizwe, who are sitting under the shadow of the gallows in Pretoria's death cells. These prisoners of war are the responsibility of the international community and, especially, of our own people. The lives of comrades Shabangu, Moise, Tsotsobe, Motaung, Mosolodi and Mogoerane must be saved."

- 6.10 Nog 'n knelpunt wat deur die ANC uitgelig word en waaroor die Demokratiese Front 'n kampanje moet voer, is die Regering se betrokkenheid in Suidwes-Afrika/Namibië.

Bew. AAH2 p. 11 :

"It is of course common knowledge that during the past year the O.A.U. has experienced serious internal problems.

As part of the African Continent, as part of Africa's progressive forces we must work for a solution to the problems that have plagued the O.A.U. We cannot stand aloof from this effort either, for, as the founding fathers of the OAU declared, no African country can be truly free until all of Africa is liberated. That truism is being demonstrated on our continent today. African countries need solidarity one with another. And no single one of them, all of them collectively, can claim full independence unless and until the whole continent has been liberated. And at the present time, until Namibia and South Africa have been freed. That

is why the current concern of the people's of Africa, in regard to the state of this great African Organisation are particularly acute when they relate to the aggressions to which the people of South Africa are being subjected by the fascist regime, assisted by its imperialist allies.

We are confident, however, that the OAU will observe its 20th Anniversary as a united force, capable of leading the people of our continent, capable of playing its proper role as a member of the non-aligned movement, capable of contributing in the struggle for world peace.

UDF In your name, dear compatriots, we salute our comrades in arms, the heroic people of Namibia, their valiant vanguard SWAPO, and the mighty People's Liberation Army of Namibia (PLAN), all under the dynamic leadership of President Sam Nujoma. We pledge our solidarity with them. We condemn the Reagan Administration and the Pretoria fascists for their crimes against Namibia and the People's Republic of Angola. In spite of them, in spite of the Reagan Administration and the Pretoria racists, even because of them Namibia will be liberated by SWAPO and the people of Namibia. We extend our greetings to all the peoples of Southern Africa, as well as to those of Western Sahara, Palestine, El Salvador, East Timor and their vanguard organisations: Polisario Front, PLO, Farabundo Marti National Liberation Front and Fretilin."

6.11 Nog 'n knelpunt en kampanje wat die ANC identifiseer vir gebruik om die massas op te sweep en wat deur die Demokratiese Front bedryf moet word, is die sogenaamde treitering en onderdrukking deur die Suid-Afrikaanse Regering en sy organe vir die handhawing van wet en orde.

*UDF
Own reports
as ordered
Wob 6/8/88*
Bew. AAH2 p. 3 :

"At the centre of this counter-offensive, typical of all colonising and oppressor classes, there lies the dirty political and ideological propaganda to discredit our strategy and policies inside and outside the country, using the state propaganda machinery.

Of course, accompanying all this ideological offensive, arrests, detentions, physical and mental torture of anti-apartheid activists and democrats, as well as their murder, continue unabated. Some of the most recent cases of patriots being killed by the fascist police in detention are those of Moabi Dipale, Neil Aggett and others.

Also prominent in this enemy strategy is the use of the weapon of assassination. Some of the victims include our dear comrade Joe Gqabi in Harare, Griffiths Mxenge in Durban, Petrus and Jabu Nyaoase in Swaziland, and Ruth First in Mazambique."

6.12 'n Knelpunt wat nou met die vorige knelpunt verbonde is, en deur die ANC geïdentifiseer word en deur die Demokrasiese Front as 'n kampanje gevoer moet word om die Suid-Afrikaanse Veiligheidsmagte in diskrediet te bring en te ^{te}illimineer, is die kampanje teen die Veiligheidsmagte.

Bew. AAH2 p. 3 :

"To achieve this goal, the Pretoria rulers, their army and security forces, collaborators from among the black people and mercenary agents recruited from all over the globe, are working out and actually implementing this plan, at home and abroad."

En verder op pp. 10 en 11 :

"An issue that is of grave importance for us in South Africa is the fact that the Pretoria racists regime is committing daily acts of aggression against the people and against independent African states in Southern Africa. In the course of this, through its agents and directly, it kills people, including children, and it carries out political and economic destabilisation of these states on a wide scale.

We cannot remain aloof in the face of this criminal activity. We must denounce and actively oppose this campaign of terror that the Pretoria regime has unleashed against independent Africa. The most effective deterrent to the campaign of terror across our borders is a massive assault upon the regime on all fronts within our borders, and by the people as a whole.

In doing so, we shall be reinforcing the decisions of the summit of the heads of state and government of the Frontline countries which was held in March of last year in Maputo; when they resolved to strengthen their co-ordinated defence actions in order to "defeat Pretoria's acts of aggression and economic sabotage against free and independent Africa, and to force the regime to withdraw its occupying forces from the People's Republic of Angola.

The decisions of the Maputo Summit are by their very nature a reflection of the positions of the OAU and its member states. In this connection, it is important to emphasise that the people, especially of South Africa and Namibia, are, as never before, in need of the effective support of the OAU."

6.13 In paragraaf 6.8 supra word onder andere aangehaal dat die ANC hom beywer vir die realisering van die doelstellings genoem in die Freedom Charter en die strategie volg wat massa rewolusionêre politieke aksie koppel met rewolusionêre gewapende strydvoering. Onder andere word in die Freedom Charter

gestreef na 'n eiesoortige onderwysstelsel, 'n eie behuisingsbeleid en 'n spesiale plek word ingeruim vir die vroue. Hierdie aspekte is nou verbonde aan die jeug, vroue-organisasies en die kampanje om die Suid-Afrikaanse ekonomie. In paragraaf 6.1 supra word onder andere benadruk dat jeug- en studente-organisasies, sowel as vroue-organisasies spesiale aandag moet geniet. Onderwys, vroue en behuising is besondere knelpunte wat daadwerklik geïdentifiseer is en as kampanjes deur die ANC bedryf word en dus ook deur die Demokratiese Front bedryf moet word.

- 6.14 Die identifisering van die knelpunte en die opdrag dat kampanjes hierom gevoer moet word, is duidelik daarop gerig om verenigde aksie te verkry om ooreengekome en gemeenskaplike doelstellings te verwesenlik.

Bew. AAH2 pp. 1 en 2 :

"In the coming period, we shall need to defend and consolidate all the gains that we have made in the struggle to ensure the widest possible united action of the forces of progressive change in our country. We have to struggle continuously to overcome all obstacles and differences amongst ourselves that are blocking the realisation of unity and united action. We shall furthermore need to build on these gains, continuously to strive for the situation in which the millions of our people can move as one, behind a united leadership and in pursuit of commonly-agreed goals."

- 6.15 Hierdie bewysstuk AAH2 is in pamfletvorm deur die ANC versprei en ook opgeneem in hul amptelike mondstuk, Sechaba Maart-uitgawe, en ingehandig as bewysstuk AAE.13. Die SAKP het dieselfde verklaring aan die ANC se Nasionale Uitvoerende Komitee gepubliseer in The African Communist en is ingehandig as bewysstuk AAH.1. Al hierdie publikasies is in die RSA ingesmokkel en versprei.

- 6.16 Die Staat het ook getuienis aangebied dat hierdie boodskap oor Radio Freedom uitgesaai is na onder andere die RSA en dat die Swart massas moet verenig.

OORKONDE: Vol. 78 pp. 4096 - 4097;
Vol. 147 pp. 7334 - 7336.

7.

Sedert 1983 het daar skakeling plaasgevind tussen die ANC en lede-organisasies van UDF en lede van die bestuurstruktuur van UDF.

7.1 Gedurende Februarie 1985 het 'n gesant van die ANC afgereis na Oos-Londen waar 'n "veiligshuis" gevestig moes word. Hy het skakeling gehad met lede van ELYCO, wat by UDF geaffilieer is.

OORKONDE: Vol. 5 pp. 241 - 243.

7.2 Die gesant het samesprekings gevoer met ene KAYA wat 'n ANC-koerier is en ook lid is van ELYCO.

OORKONDE: Vol. 5 p. 243.

7.3 Gedurende Mei 1985 het 'n ANC-verteenwoordiger persone begelei na 'n sending in die Vaaldriehoek.

OORKONDE: Vol. 5 pp. 243 - 244.

7.4 Gedurende Mei 1985 het 'n gesant van die ANC afgereis na Germiston waar hy pamflette oor die Freedom Charter en skole-boikot gegee het aan ene Thabo en Poplas.

OORKONDE: Vol. 5 p. 245.

7.5 Gedurende Mei 1985 het die gesant ook die jeug van Kathlehong geleer om petrolbomme te vervaardig in verband met die skole-boikot.

OORKONDE: Vol. 5 pp. 245 - 246.

7.6 Gedurende Mei 1985 het die ANC-gesant na die UDF-kantore te Khotso House, Johannesburg, gegaan vir hulp waar Samson Ndou hom te woord gestaan het en gehelp het, welwetende dat hy van die ANC is - na Beyers Naudé geneem.

OORKONDE: Vol. 5 p. 252.

7.7 Gedurende 1984 het Thomzile Gqweta, president van SAAWU, en Eric Mntonga, ook van SAAWU, wat by UDF affilieer is,

na die ANC-kantore gegaan te Lesotho waar hulle verslag gedoen het oor die redes vir Kikine en Barnabas Nnongo se skorsing uit SAAWU.

OORKONDE: Vol. 5 p. 248;
Vol. 78 pp. 4100 - 4101.

- 7.8 Afgevaardigdes van ELYCO het na die ANC-kantore in Lesotho gegaan vir hulp deur die ANC in 'n geskil tussen ELYCO en SAAWU. Hierdie geskil het gegaan oor die International Youth Year en dat ANC besluit het dat die International Youth Year bedryf moes word onder die vaandel van UDF. LW
OORKONDE: Vol. 5 pp. 271 - 272.
- 7.9 Pamflette waarop die knelpunte soos deur die ANC geïdentifiseer word, was gestuur deur die ANC aan ELYCO. Dit het gehandel oor die busboikot in Oos-Londen.
OORKONDE: Vol. 5, pp. 276 - 278.
- 7.10 Aan die VCA is pamflette deur die ANC verskaf en is oorhandig aan Old Man of Stompie.
OORKONDE: Vol. 5, p. 279.
- 7.11 Die ANC het hulp verleen in die vorm van tik- en afrolmasjiene vir die gebruik van jeugorganisasie in Queenstown: AFCWU en UWO.
OORKONDE: Vol. 5, p. 280.
- 7.12 AZASO op Universiteit van natal se kampus was voorsien van pamflette rakende knelpunte.
OORKONDE: Vol. 5, p. 280.
- 7.13 Gedurende Desember 1984 het lede van UDF (Wes-Kaap) 'n besoek gebring aan die ANC-kantore in Lesotho waar hulle 'n "crash course" ondergaan het. Dit behels 'n spoedopleiding in die hantering van vuurwapens en plofstof, en die vernaamste teikens is polisiebeamptes, raadslede en ander sogenaamde "sell-outs" in Swart woongebiede. Hierdie mense was Baba Ncokutu van die Universiteit van Kaapstad en M.F. Mtimkulu, 'n lid van AZASO op die kampus van die Universiteit van

Turfloop, Nzo Kota, publisiteitsekretaris van UDF (Wes-Kaap) en ene Mirinda van UDF (Wes-Kaap). Ook aan hierdie mense is pamflette ten aansien van knelpunte te wete ver=skuiwings en hervestigings voorsien deur die ANC vir gebruik in Cross Roads en Khayalitsha.

OORKONDE: Vol. 5 pp. 268 - 270 en 280 - 281;
Vol. 10 pp. 519 - 520;
Vol. 11 pp. 562 - 564;
Vol. 78 pp. 4098 - 4099;
Vol. 130 p. 6487.

- 7.14 Pamflette oor knelpunte te wete huurgeld, skoolboikotte en die Internasionale Jeugjaar is deur die ANC voorsien en met 'n koerier, ene Vicks, gestuur na die Vaaldriehoek vir ge=bruik aldaar.

OORKONDE: Vol. 5 p. 281.

- 7.15 In die ANC-geledere word spesifieke liggame en organisasies wat almal gekoppel word aan UDF geïdentifiseer waar aange=klop kan word deur lede van ANC vir hulp. Dit is organisa=sies en liggame wat die Freedom Charter aanvaar en dit sluit onder andere die volgende in : COSAS, CAYCO, UDF (Kaap), MACUSA, PEBCO, ELYCO, SAAWU, SOYCO, UDF in Johannesburg.

OORKONDE: Vol. 5 pp. 247 - 250;
Vol. 10 pp. 519 - 520.

- 7.16 Tydens 'n ANC-georganiseerde begrafnis aan die begin van 1985 het persone vanuit die RSA behorende aan UDF, SOYCO en ELYCO aktief deelgeneem en as draers opgetree.

OORKONDE: Vol. 6 pp. 309 - 311.

- 7.17 Biskop Tutu, beskermheer van UDF, het geheime samesprekings met die ANC gevoer in Zambië.

OORKONDE: Vol. 10 pp. 521 - 523.

- 7.18 Nadat Tutu die geheime samesprekings gevoer het, het ene Dennis Nwer van MACUSA, wat by UDF geaffilieer is, van Port Elizabeth samesprekings gevoer by die Oasis Hotel met SACTU - die werkersvleuel van die ANC.

OORKONDE: Vol. 10 pp. 523 - 524.

7.19 n ANC-opgeleide terroris het opdrag van die ANC ontvang om na Vryburg te gaan waar hy n "crash course" moes aanbied aan mense wat deur UDF (Noord-Kaap) aangewys sou word.

OORKONDE: Vol. 10 pp. 528 - 529 en p. 537.
Vol. 11 pp. 561 - 566.

7.20 Kragtens n staande opdrag van die ANC het n verteenwoordiger van die ANC terwyl sy op n ander sending in die RSA was, die knelpunt ten aansien van vroue geïdentifiseer in Queenstown en deur gebruik te maak van daaglikse knelpunte, het sy die vroue in daardie streek georganiseer in n vroue-organisasie te wete UWO. Hierdie organisasie het ook by UDF geaffilieer.

OORKONDE: Vol. 78 pp. 4105 - 4121.
BEWYSSTUK: AE30.

8.

Die ANC het op n deurlopende basis tydskrifte vanaf die RSA verkry, dit behoorlik bestudeer en daaruit sogenaamde knelpunte geïdentifiseer. Hierdie knelpunte is dan verwerk in pamflette of voor=skrifte wat dan deur die ANC in die RSA ingesmokkel is vir gebruik deur verskillende organisasies. Voorbeelde is reeds hierbo genoem.

OORKONDE: Vol. 5 p. 235 en pp. 274 - 278;
Vol. 78 p. 4106;
Vol. 130 p. 6485;
Vol. 147 p. 7401.

9.

In die ANC-kampe was T-hempies van UDF en UDF-geaffilieerde organisasies in voorraad gehou vir gebruik deur terroriste wanneer hulle vir opdragte na die RSA gestuur is.

OORKONDE: Vol. 6 pp. 307 - 308;
Vol. 10 pp. 527 - 528.

10.

In die totaliteit van die getuienis rakende die ANC soos beliggam

in die ANC-dokumente wat ingehandig is, blyk dit dat die massas gemobiliseer, gepolitiseer en georganiseer moes word deur gebruik te maak van knelpunte en kon hulle direk bearbei word deur vergaderings en huisbesoeke.

11.

UDF en UDF-geaffilieerde organisasies se publikasies en selfs 'n video-opname van die stigting van UDF is vryelik versprei en beskikbaar gestel in die ANC-kampe.

OORKONDE: Vol. 10 pp. 519, 525 en 542;
Vol. 78 pp. 4091 - 4093 en 4101 - 4105.

12.

Dit is bo enige redelike twyfel bewys dat UDF op 20 Augustus 1983 te Kaapstad op 'n nasionale vlak tot stand gekom het.

12.1 Die bewys hiervoor kom voor in Bew. A.1 - 'n dokument deur UDF self uitgegee.

12.1.1 Op p. 1 word dit wêreldwyd verkondig dat UDF op 20 Augustus 1983 gestig is.

12.1.2 UDF se deklarasie en werksbeginsels word daarin beliggaam.

12.1.3 UDF se leierskorps word daarin uiteengesit.

12.1.4 UDF se lede-organisasies, sogenaamde progressiewe demokratiese organisasies, wat medeverantwoordelik is vir die tot standkoming van UDF word daarin uiteengesit.

12.1.5 UDF se doel om in die RSA 'n verenigde demokratiese front te stig om die RSA Regering te beveg ooreenkomstig die oproep van Dr. A. Boesak gemaak op 23 Januarie 1983 op die Anti-SAIC konferensie word bevestig - Sien p. 1.

12.2 Dit is egter die klankopnames Beww. 1(1) - 1(7) - waarvan oorskrywings Beww. V.1 en V26 - waaruit bewys van vernames feite verkry word.

12.2.1 In Bew. A.1 op p. 35 en verder, verskyn belangrike beleidstoesprake van vernames leiers en aktiviste in UDF se leierskorps. Die werklike tekse van hierdie en ook ander toesprake verskyn in Bew. V.1 en bevestig die inhoud van Bew. A.1.

- 12.2.2 Dat die stigting van UDF op 20 Augustus 1983 te Kaapstad plaasgevind het, word by herhaling gesê en bewys in Bew. 1(1) - 1(7). Let byvoorbeeld op na Bew. V.1 bladsye 1, 5, 8 en 12. Ek gaan nie ander aanhaal nie want die bewyse is oorweldigend.
- 12.2.3 In Bew. V.1 verskyn die toespraak van Frank Chikane vanaf bladsy 1 en op bladsy 3 bevestig hy dat Boesak se toespraak by geleentheid van die Anti-SAIC konferensie op 23 Januarie 1983 gelewer was. Hy was daar teenwoordig.
- 12.2.4 Wat baie belangrik is, is dat die leierskorps van UDF bevestig word soos dit uiteengesit word in Bew. A.1. Op die byeenkoms word dit uitgelees - Bew. V.1 pp. 11-13. Die werklike verkiesing is op band opgeneem en verskyn in Bew. V.1 pp. 61-68.
- 12.2.5 Die UDF-deklarasie en -werksprogram word ook op die byeenkoms afgelees en aanvaar. Dit is baie belangrik ook vir die bewys van die sameswering om kennis te neem dat die organisasies van UDF op die stigting van UDF hulle openlik en hardop verbind het om die doel van UDF om die Staat omver te werp, te verwesenlik toe hulle die UDF-deklarasie aanvaar het.
SIEN: Bew. V.1 pp. 57-58;
Bew. V.1 pp. 68-69.
- 12.2.6 Direkte bewys word ook in die verrigtinge van hierdie byeenkoms gevind dat die UDF-deklarasie 'n besondere bindende faktor is in die opset van UDF en dat lede-organisasies dit moet nakom.
- 12.2.6.1 Op Bew. V.1 p. 3 in die toespraak van Frank Chikane, beklemtoon hy dit aan die hele vergadering van lede-organisasies dat organisasies wat met die sisteem saamwerk nie in UDF toegelaat word nie.
BEWYSSTUK: V.1 reëls 30-35.
- 12.2.6.2 Hy beklemtoon ook dat die Freedom Charter 'n maaksel van die massas is waar die ANC 'n vername rol gespeel het.
BEWYSSTUK: V.1 reëls 9-15.
- 12.2.6.3 Hy bevestig dat die deklarasie die resultaat is van omvattende beplanning met die oog op "unity in action".
BEWYSSTUK: V.1 reëls 7-29.
- 12.2.6.4 Die afgevaardigdes op die byeenkoms word ook nie in die duister gelaat nie en Frank Chikane lig hulle ondubbelsinnig in oor hul vernaamste doel, te wete die

vernietiging van die Regering en sisteem. Nie een van die lede-organisasies op die stigting kan beweer dat hulle nie geweet het waarvoor hulle hulself ingelaat het nie.

"And I want to call upon you all peace loving people in South Africa to put hands together, to walk side by side, to fight against the implementation of these reformed proposals so that we can then destroy the system and put up a government by the people, where the people shall govern according to their will."

BEWYSSTUK: V.1 p. 5.

Die voorsitter van hierdie byeenkoms ondersteun hierdie sienswyse as bemoedigend.

BEWYSSTUK: V.1 p. 5.

- 12.2.6.5 Archie Gumede, een van die presidente van UDF, onderstreep dit dat UDF in die toekoms baie ernstige offers van die organisasies en die massas gaan vra in die vryheidstryd.

BEWYSSTUK: V.1 op p. 9.

Verder stel hy dit ook duidelik dat "apartheid" afgegee moet word van die aangesig van Suid-Afrika en dat groter mag daarvoor nodig is.

"It is a front. It is not an organization, it is a front and it is composed of different organisations which do not agree necessarily in all respects with each other's point of view, but we are all agreed that apartheid must be banished from the face of South Africa I think today's meeting is a demonstration of the fact that it is only superior force that will obtain movement in terms of that Orderly Movement Bill

BEWYSSTUK: V.1 p. 15.

en

"Whatever action you take must be action that has been fully considered and applied with determination."

BEWYSSTUK: V.1 p. 15.

- 12.2.6.6 Samson Ndou gee 'n beskrywing van wat hulle be=doel met "action" -

"In 1976 our children took the lead and shook the system with eighteen months of continuous action against apartheid domination. Saying that they will rather die fighting for freedom than living passively as slaves."

Dit is insiggewend wat die afgevaardigdes se reaksie hierop is wat bewys dat hulle presies verstaan. Hy stel dan ook die Swart werkers se doel om die sisteem te vernietig -

"With the suffering of their children in mind, workers threw themselves into the task of organising to smash this brutal system."

BEWYSSTUK: V.1 p. 19 reëls 6 - 15.

- 12.2.6.7 Helen Joseph populariseer die Freedom Charter en ANC terroriste by die afgevaardigdes en dra dit aan hulle oor dat UDF die land gaan bevrug ooreenkomstig die Freedom Charter.

"Here we are again Black and White from all over South Africa to proclaim our will once and for all times that South Africa shall be free. (Cheering) That the United Democratic Front it represents millions of people, shall free our land and we shall go forward together, side by side. (Clapping) And I will end with the words of the Freedom Charter, 'Shoulder to shoulder, sparing nothing of our strength and courage until we have won our liberty'. Long live the United Demo

CROWD: Clapping and shouting.

BEWYSSTUK V.1 p. 22 reëls 21 - 30.

- 12.2.6.8 In 'n ander toespraak aan die afgevaardigdes word hulle nogmaals pertinent ingelig oor wat UDF se oogmerke is en die afgevaardigdes se begrip hiervan is helder en duidelik dat dit nie bloot gaan om burgerregte nie, maar dat die vryheidstryd gaan oor magsoorname in die RSA.

"This gathering makes it clear that the people of South Africa are not merely asking for a change but they, by their activities and struggle, they are actually changing South Africa, and will bring about South Africa in which power will be transferred to the people.

(Clapping of hands).

The ideals of the Freedom Charter will be pursued by the United Democratic Front, and will we never rest, we will continue with the struggle until our leaders like Nelson Mandela are freed to govern this country. Thank you very much.

(Clapping, cheering)."

BEWYSSTUK: V.1 p. 32 reëls 9 - 19.

12.2.6.9 'n Ander spreker wat die afgevaardigdes onder geen twyfel gelaat het nie, is Shaik Habil. Ook hy het dit duidelik gestel dat dit gaan oor magsoorname en dat van hulle vereis sal word om opofferinge te bring om magsoorname te bewerkstellig en hulle verstaan dit so.

"We demand the establishing of a democratic government, representing all the people, by the people, anything short of this will be non-democratic and anti-democratic and as such will be unacceptable. We have been divided for too long, brothers and sisters."

(Clapping of hands).

"Our success and our survival depends on our unity. We owe this to our children and grandchildren."

CROWD: "Yes!!" (Clapping).

"So that our children and our grandchildren to come will be proud of what we have done, not only today but when we are called in future to sacrifice for the freedom of South Africa."

AUDIENCE: "Yes!!" (Clapping).

BEWYSSTUK: V.1 p. 36 reëls 21 - 33.

12.2.6.10 Aubrey Mokoena bevestig dit dat die persone in die gehoor die afgevaardigdes is van organisasies regoor die land (Bew. V.1 p. 37). Hy is die persoon wat dit by hulle inskerp dat hulle rewolusionêres is en dat hulle soos rewolusionêres moet bid (Bew. V.1 p. 38), en betrek hy hulle erkende rewolusionêres (Bew. V.1 p. 38). Sy oproep aan afgevaardigdes is om aksiegeoriënteerd te wees, die resolusies wat hulle aanvaar het op te neem en uit te voer.

"What are we going to do? What are we going to do? We must address ourselves to this whole question here. UDF, in order to be meaningful, must be action orientated. UDF must be action orientated The resolutions that we have taken must be fully implemented with dedication and with genuineness"

BEWYSSTUK: V.1 p. 40 reël 20 e.v.

Hy stel dan ook duidelik die doel van rewolusionêre oorlogvoering direk aan die afgevaardigdes en dat die bekende en erkende rewolusionêre leiers die land sal regeer en hulle sal dit bewerkstellig.

"Those men and women are one day going to walk the streets of Cape Town, they are going to walk the streets of Durban, they are going to walk the streets of Bloemfontein, Durban, Pretoria and Johannesburg and govern the country. The people shall govern."

(Cheering and clapping).

Direk hierna word die ANC en terreur vereer.

BEWYSSTUK: V.1 pp. 41 - 44.

- 12.2.6.11 Nog 'n spreker het dit by die afgevaardigdes in=geskerp dat hulle maar net voortgaan met die stryd van die ANC en dat die Freedom Charter die basis is vir die toekomstige regering. Wat ook opvallend is, is dat hy spesifiek oor 'n beplande onderwerp 'n toespraak moes lewer en bewys dit dat die toesprake vooraf met besondere berekende beplanning gereël was (Bew. V.1 p. 44 reëls 20 e.v.) en dan -

"What I want to say here, that 27 years ago that our leaders have foreseen the need for a constitution for the future and there they have drawn up the Freedom Charter (clapping)."

BEWYSSTUK: V.1 p. 44 reëls 25 e.v., en hy ver=volg dan -

"The flame of freedom has been lit 27 years ago and the fruits of that flame is here today our organisers who have been banned in the past. The banning couldn't flicker out the flame of freedom. It's alive and well."

CROWD: "Yes!!"

BEWYSSTUK: V.1 p. 44.

- 12.2.6.12 Boesak is ook 'n spreker wat die afgevaardigdes daarop attent maak, en dit by hulle inskerp dat hulle nie 'n rasse onregverdigheid duld nie, maar bereid is om teen die wrede sisteem te veg.

"... but instead they find a people ready at every level of society to fight this evil system."

BEWYSSTUK: V.1 p. 48 reëls 17 - 18.

Hy beklemtoon in geen onsekere terme nie, hulle almal op die vergadering se skakeling en aan=vaarding van die ANC. Dít is wat aan die afge=vaardigdes oorgedra word -

"After the tragic happenings of the 1970's, the banning of our organisations, the banning of so many of those who struggle for justice

BEWYSSTUK: V.1 p. 48.

Die voorsiening van geweldpleging om hul doel te bereik word ook duidelik oorgedra en gesugereer.

"For it is true Mr. Chairman, people who think that their security and peace lie in the perpetuation of intimidation, dehumanisation and violence are not free, and they will never be free as long as they have to kill our children in order to safeguard their over privileged position (shouts) and they shall never be free as long as they have to lie awake at night worrying whether a Black government will one day do the same to them as they are doing to us." (Shouts).

BEWYSSTUK: V.1 p. 50.

Hy bring dit tuis onder die skare afgevaardigdes dat "apartheid" 'n stelsel is wat nie deur burgerregte of iets anders aangepas kan word en dit moet totaal vernietig word. Dit is hoe hulle dit verstaan.

"..... and we must remember apartheid is a thoroughly evil system and as such it cannot be modified, modernised or streamlined. It has to be irrevocably eradicated, (clapping) and we must continue the struggle until that day shall dawn when apartheid shall exist no more,"

BEWYSSTUK: V.1 p. 52.

Hy spel dit duidelik uit aan die gehoor dat hulle nie tevrede gestel sal word nie totdat die regering van die massas die gesag oorgeneem het. Die vryheidstryd gaan nie oor Burgerregte nie, maar oor magsoorname en haal hy aan uit die taal van die Freedom Charter ten aansien van waarmee hulle tevrede sal wees -

"We shall not be satisfied until South Africa is one undivided country, a land where there shall be meaningful participation in a democratic process in a government for all its people. (Shouts - clapping). We shall not be satisfied until the wealth and riches of this country are shared by all. We shall not be satisfied until justice rolls down like waters and righteousness like a mighty stream."
(Clapping).

BEWYSSTUK: V.1 p. 52.

12.3 Samevattend kan dit gestel word dat die verteenwoordigers van oor die 400 organisasies wat deel gehad het aan die stigting van UDF, wel deeglik ingelig was oor wat die vryheidstryd waarvoor hulle hulself ingelaat het van hulle sou eis en wat die doel daarvan is. Dit behels die omverwerping en vernietiging van die bestaande Staatsbestel - dit kan alleen geskied deur geweldpleging. In die vryheidstryd om die Staat omver te werp sal van hulle swaar opofferinge gevra word; hul inspirasie en leiding kom van die ANC en terreur wat hul organisasies is. Hul beloning ná die omverwerping van die Staat sal 'n sogenaamde demokratiese regering van die massas wees volgens die voorskrifte van die Freedom Charter.

12.3.1 Dit is met die besef en wete hiervan dat die UDF-deklarasie wat met vooraf beplanning en strategie opgestel is op die byeenkoms uitgelees word deur Boesak en die afgevaardigdes van UDF-lede hulle hardop self deel gemaak het van die sameswering en onderneem het om deel te hê aan die vryheidstryd onder UDF se bestuur se leierskap. Dit word uitgelees deur Boesak. BEWYSSTUK V.1 p. 57 en dan op p. 58 -

"..... and this last section, I would like you to read with me if you have it or repeat after me if you do not have it."

(Audience repeat words).

"And now therefore we pledge to come together in this United Democratic Front and fight side by side against the Government's constitutional proposals and the Koornhof Bills."

12.3.2 Toe die UDF se program van aksie deur Beskuldigde 19 gelees is, is dit net so aanvaar deur die afgevaardigdes en dit is nogal insiggewend veral in die lig van bogemelde sprekers se stellings. Dit verskyn op Bewysstuk V.1 pp. 68 - 69. Die aanvaarding deur die afgevaardigdes vir die implementering daarvan is indrukwekkend en bewys die duidelik besef in instemming met UDF se doelstellings en die metodes om dit te verwesenlik.

Speaker: "Can we have show of hands for acceptance for the program. Thank you, eh. The purpose of this is not necessary to accept it but to implement it and I think it is the most important part it and everybody leaves here with a commitment to go back and implement this, this program we just accepted. The importance of it, that the most important part of it, to go back into the field and start doing it."

BEWYSSTUK: V.1 p. 69.

13.

In die bande, Beww. 1(1) - 1(7) soos beliggaam in Beww. V.1 en V26, word belangrike bewys gelewer van die organisasie wat plaasgevind het tussen 8 Januarie 1983 tot 20 Augustus 1983 toe UDF op nasionale vlak tot stand gekom het.

13.1 Frank Chikane is die eerste spreker wat in 'n mate die sluier lig oor wat daar agter die skerms plaasgevind het. Dit word soos volg saamgevat (Sien Bew. V.1 op p. 1) -

13.1.1 Die stigtingsbyeenkoms is die resultaat van sewe maande se arbeid agter die skerms.

13.1.2 Hy was teenwoordig op die Anti-SAIC konferensie wat op 20 Januarie 1983 gehou was.

13.1.3 Daar het Boesak dit die eerste keer openlik verkondig dat 'n breë front gestig word om die Regering se Burgerregte en Konstitusionele veranderinge te beveg.

13.1.4 Die massas het 'n kommissie saamgestel om die kwessie van verenigde strydvoering teen die Regering se voorstelle te ondersoek.

13.1.5 Die breë front het ooreengekom oor 'n deklarasie van beginsels waarop hulle moes werk en die finale konsep van die deklarasie sal op die stigtingsbyeenkoms voorgelê word vir aanvaarding. Dit is toe ook gedoen - sien supra - waar Boesak dit uitgelees het, ens.

13.1.6 Hy beklemtoon dit dat die deklarasie van UDF slegs die minimum eise behels waarom hulle kan mobiliseer in opposisie teen die Regering se hervormings. Dit is bevestiging daarvoor dat hulle werklike eise beliggaam word in die Freedom Charter.

13.1.7 Die agterliggende doel van die Front is die standpunt van eenheid in aksie. Dit voldoen 100% aan die ANC se benadering soos beliggaam in Bew. AAH2.

13.1.8 By die tot standkoming van 'n front was in gedagte gehou dat organisasies byeengebring word wat verskille het soos verskille in ideologie en van opset, maar die samebindende faktor is dat "all of them agree" dat hulle die hervormingsvoorstelle van die Regering verwerp en daarom bestaan 'n behoefte vir 'n breë front om dit te doen.

- 13.1.9 Die uitsluitlike doel van 'n verenigde front was om die Regering se hervormingsvoorstelle en Koornhof-wetsontwerpe te beveg.
- 13.1.10 Die Pers het dit probeer tipeer as 'n "Charter"-organisasie. Dit word nie deur Chikane ontken nie, en sê hy -
"We still maintain our position that was a broad based, broad based front, based on the need for unity in struggle, where all organisations and people in South Africa can come together irrespective, regardless of race, religion and culture with the explicit exclusion of those who work within the system."
- 13.1.11 Die mense op die anti-SAIC konferensie het teruggegaan na hul streke en begin om samesprekings te voer met hul kiesafdelings, konsultasies was gevoer met hul organisasies, konsultasies was gevoer met die massas in daardie gebiede, en sommige gebiede was huis tot huis besoeke afgelê om kernstukke te praat om die mense te kry om betrokke te raak ten einde 'n breë front te realiseer.
- 13.1.12 Dit het tot gevolg gehad dat Streeksvergaderings in die verskillende streke gehou was om die skepping van UDF te bespreek.
- 13.1.13 Hierdie byeenkomste het tot gevolg gehad -
In Natal die stigting van hul UDF Natal Streek in Mei 1983;
In Transvaal die stigting van hul UDF Transvaal Streek in Mei 1983;
In Die Wes-Kaap die stigting van hul Wes-Kaap Streek van UDF;
Die derde streeksformasie het selfs hul uitvoerende Komitee gekies, en die Oos-Kaap Streek is besig om Streeksformasie van UDF te stig.
- 13.1.14 Al hierdie werk van die plaaslike streeksorganisasies verryk hul wortelbeginsels en het hulle gebring waar hulle vandag (20 Augustus 1983) is. Die gemeenskaplike faktor wat hulle het en hulle bind, is die verwering van die Konstitusionele Voorstelle en Koornhof-wette in 'n nasionale en verteenwoordigende stem van die massas.

13.2 Dat hierdie stigtingsvergadering van UDF met groot sorg en planmatigheid gereël was, is ongetwyfeld so. Die sprekers was met groot sorg uitgesoek en moes hulle hulself toespits op spesifieke onderwerpe -

13.2.1 Aubrey Mokoena verwys na die voorafbeplanning en organisasie -

"Black people will stop at nothing to be free and we must congratulate the committee that has made the occasion very, very successful, because without them we'd never be here."

(Clapping - cheering).

"And this whole organisation is going to be a lesson to all the branches of UDF throughout the Country to see what we mean by an efficient organisation."

BEWYSSTUK: V.1 p. 37.

13.2.2 Dit is egter die spreker op Bew. V.1 p. 44 wat die kat uit die mou laat dat sprekers oor spesifieke onderwerpe moes praat en die afgevaardigdes moes voorlig en leiding bied.

"I am supposed to speak to you about organisation, but as I stand here today I have stood twenty-seven years ago as a young man in Kliptown and there the flame of freedom was lit in the form of the Freedom Charter"

BEWYSSTUK: V.1 p. 44.

13.2.3 Die voorafbeplanning van die strategie reeds al aanvaarding van sekere riglyne en werkswyses, word bewys wanneer die deklarasie, die inhoud waaroor reeds voorheen besluit was (sien supra); die wyse van aanbieding aan die skare reeds 'n uitgemaakte saak was en veral die stelling wat van voorafbeplanning getuig, naamlik dat dit deur middel van die deklarasie is en die onderwerping aan die beginsels daarin vervat dat lede by UDF kan aansluit.

Speaker: "Ladies and gentlemen; You remember the United Democratic Front started off by a stirring call by Allan Boesak, so I think it is fitting that he should end tonight's proceedings by reading the declaration of the United Democratic Front and by which people adhere to the principle and join the UDF."

BEWYSSTUK: V.1 p. 57.

Wat van kardinale belang is, is dat al die feite hierbo behandel is in wese wat die organiseerders van UDF aan die afgevaardigdes oorgedra het en by hulle tuisgebring het as die werklikheid.

13.3 Baie sterk bewys van die organisasie wat voor die 20ste Augustus 1983 plaasgevind het, word gevind op die band wat handel oor die verkiesing van ampsdraers en bestuur van UDF. Die samestelling van die hele bestuur was vooraf beplan sodat dié persone wat sterk rewolusionêr ingestel is, verkies word.

13.3.1 Die eerste wat opval is die stemprosedures wat vooraf deur die Streke van UDF vasgestel is, sodat hulle te alle tye beheer gehad het oor die verrigtinge.

BEWYSSTUK: V.1 p. 61.

13.3.2 Daar was ook vooraf gereël dat 'n spesifieke persoon, te wete Pius Langa, die verkiesingsbeampte moes wees.

BEWYSSTUK: V.1 p. 62.

13.3.3 Daar was ook voorheen klaar besluit wie die beskermhere van UDF moes wees en dit is veral opvallend dat hul almal politieke aktiviste is wat baie noue skakeling het met die ANC en terreur. Dit word ook onomwonde gestel dat die Streke van UDF indringende besprekings gevoer het oor gepaste beskermhere.

BEWYSSTUK: V.1 pp. 63 - 65.

13.3.4 Net so insiggewend is die feit dat daar ook vooraf ooreengekom was oor die presidente van UDF.

Wat insiggewend is, is dat toe die kiesbeampte die lys kry, vra hy nie vir verdere nominasies nie en is hulle as verkose verklaar.

BEWYSSTUK: V.1 pp. 65 - 66.

13.3.5 Dieselfde wyse van verkiesing geskied regdeur ten opsigte van die ander lede van die "NEC" soos Vise-presidente, Streeksekretarisse, Tesouriers en gewone lede. Alles is vooraf gereël, asook uitskakeling van ander voorstelle.

BEWYSSTUK: V.1 pp. 66 - 68.

13.3.6 Die beplande bestuur word verder bevestig toe die posisies van Beskuldigdes 19 en 20 deur die kiesbeampte agterweë gelaat was. Dit is agtergekom toe Beskuldigde 19 as Nasionale Sekretaris opgeroep is om die "working program" uit te lees. Hulle is toe summier gekies sonder dat om verdere voorstelle gevra is.

BEWYSSTUK: V.1 p. 68.

14.

- 14.1 Nog 'n bewys dat alles goed voorafbeplan was en dat sprekers met oorleg gekies was om toesprake met spesifieke inhoud te lewer, word gelewer as daar gelet word hoedat die sprekers een na die ander spesifieke knelpunte wat die latere aanvaarde kampanjes uitmaak, uitgelig en beklemtoon het teenoor die afgevaardigdes.
- 14.1.1 Frank Chikane betrek die Konstitusie, Koornhof-wetsontwerpe, ekonomie, werkers- en arbeidsaangeleenthede, onderwys, groepsgebiede, Tuislande, verskuiwings en hervestigings, vroue, asook onderdrukking en treitering wat insluit die veiligheidsmagte.
SIEN OOK BEWYSSTUK V26 p. 31.
- 14.1.2 Francis Baard het gekonsentreer op die ANC en die ANC-leiers in die gevangnisse en die regering van die massas volgens die Freedom Charter.
- 14.1.3 Archie Gumede moes UDF self populariseer en die doel van UDF uitspel en hoedat die organisasies wat lede is van UDF saamgebind word en die aanwending van knelpunte soos byvoorbeeld verskuiwings en hervestigings; asook hoedat die massas organiseer vir hul doel.
- 14.1.4 Samson Ndou konsentreer op knelpunte soos werkers- en arbeidsaangeleenthede, lone, huur, elektrisiteit, transport, behuising, onderwys, vroue, instromingsbeheer, groepsgebiede, Konstitusie, Koornhof-wetsontwerpe en bring hulle almal finaal uit by die ANC en SACTU en dan by UDF.
- 14.1.5 Helen Joseph se toespraak konsentreer op die popularisering van die Freedom Charter, ANC en ANC-terreureleiers in tronke en ballingskap. Dit sluit veral die rol van die vrou in en uiteindelik weer UDF wat hulle sal bevry.
- 14.1.6 George Sewpersadh populariseer die Freedom Charter en koppel dit aan UDF op geen onsekere manier nie. Die bepalinge van die Freedom Charter wat die program van die ANC is, koppel hy dan ook net so aan knelpunte soos werkers en arbeid, Konstitusie, leiers van die ANC en politieke gevangenes.

- 14.1.7 Shaik Habil het uit 'n godsdienstige perspektief die knelpunte identifiseer en die Regering daarvolgens veroordeel en verwerp. Knelpunte wat ook hy betrek is Konstitusionele veranderinge, Koornhof-wetsontwerpe, Tuislande, instromingsbeheer.
- 14.1.8 Aubrey Mokoena se toespraak is gelewer vanuit die perspektief van die RMC-komitee. Knelpunte deur hom identifiseer om die Regering in diskrediet te bring is onderdrukking en oneerlikheid, politieke gevanges en aangehoudenes, imperialisme, Koornhof-wetsontwerpe en Konstitusie. Dit alles koppel hy dan aan UDF wat aksie-georiënteerd georganiseer moet word om die Swart massas te bevry.
- 14.1.9 Dan lewer 'n onbekende man 'n voordrag waarin die ANC, terreur en die rewolusie van die ANC onder die afgevaardigdes gepopulariseer word. Dit word regdeur die verrigtinge aangevul met die skreeu van slagspreuke en die sing van sogenaamde vryheidsliedere.
- 14.1.10 Die volgende is die toespraak van die persoon wat soos hierbo bespreek, die kat uit die sak gelaat het. Hy gee 'n geskiedkundige oorsig van die vryheidstryd en behandel die knelpunte Konstitusie, Tuislande, groepsgebiede en Ciskei.
- 14.1.11 Allan Boesak se toespraak gaan oor die onwettigheid van die Regering. Ook hy behandel dit en die knelpunte vanuit 'n godsdienstige oogpunt. Die knelpunte wat hy aanraak is die onderdrukking veral teenoor die ANC, die krisis in die Regering, onderwys, Konstitusie, Weermag, ekonomie, instromingsbeheer, Tuislande, verskuiwings en hervestigings asook treitering en onderdrukking. Dit was dan ook aan hom oorgelaat om Blankes in die RSA oor te haal om UDF te steun en veral ook om die UDF-eise te klee in die bepalings van die Freedom Charter.
- 14.2 Samevattend is dit duidelik dat dit by die afgevaardigdes ingeskerp word dat die vryheidstryd voorsiening maak vir geweldpleging om die huidige Regering te vernietig en dat 'n regering van die massas gevestig word.
- Die Regering van die land moet vernietig word omdat dit onwettig is, wreedaardig is, onderdrukkend is en die Swart massas van hul reg om te regeer weerhou. Dit is duidelik dat dit alles deel is van 'n voorafbeplanning om spesifieke sprekers te kies met beplande toesprake waarin knelpunte veral benadruk word.

15.

As V26 behoorlik ontleed word, word weer eens bewys dat die organisasies wat lede van UDF is baie beslis pertinent bewus is van UDF se doelstellings en dat dit geweld insluit.

h Paar baie belangrike feite word bewys ten aansien van die organisasie wat die stigting van UDF voorafgegaan het en die sameswering in die algemeen.

15.1 Uit Bewysstuk V26 blyk dit duidelik dat Beskuldigdes 19 en 20 baie prominent deelgeneem het aan die verrigtinge en selfs h leidende rol daar gespeel het.

SIEN BEWYSSTUK V26 pp. 14, 16, 38, 41, 43, 70 en 93.

15.2 h Ander belangrike feit wat bewys word, is dat die ANC en sy leiers h sentrale plek ingeneem het in die beplanning van die afgevaardigdes op die konferensie.

In dié verband word verwys na die slagspreuke en vryheidsliedere wat gesing was, die feit dat h resoluë oor ANC-leiers en -politieke gevangenes deur die afgevaardigdes aanvaar is, en dan veral die feit dat op hierdie konferensie was spesifiek en bewustelik voorgestel dat die aanvanklike werksbeginsels gewysig word om spesifiek voorsiening te maak dat die UDF nie h substituuë is vir en die plek inneem van die ANC onder die massas nie.

BEWYSSTUK: V26 p. 71.

15.3 h Ander belangrike aspek wat bewys word, is dat dit algemeen onder die afgevaardigdes bekend en aanvaar was dat die huidige Regering in die RSA nie bereid is om te abdikeer nie, maar dat hulle moes beplan in die voer van die vryheidsstryd om die Regering tot h val te bring.

BEWYSSTUK: V26 p. 77.

- 15.4 Die voorgaande feit word ook verder gesteun waar R.D. Naidoo van die Westelike-gebied en Natal dit duidelik uitgestippel het dat die vryheidstryd gevoer moet word onder die leiding van die werkersklas volgens die vroeëre leiding van die ANC en SACTU, en die volgende daarby gesê het -

"Therefore comrades do now say the time has come and the revolution is now beginning under the banner of the United Democratic Front."

(Shouting, whistling and clapping).

"We, the working class, wherever you are, whether you are domestic servants or mineworkers, must now rally our organisation and march behind the United Democratic Front and work for the system where the exploitation of man by man will be done away with and"

(Shouting, whistling and clapping).

"and we must, and we must relentlessly work until the means of production is in the hands of the working class."

(Shouting, whistling, screaming and using the slogan "Amandla Ngawethu").

BEWYSSTUK: V26 pp. 8 en 9.

Die reaksie van die afgevaardigdes op hierdie konferensie spreek vanself.

- 15.5 'n Verdere bewys van die bewustheid en gesindheid van die afgevaardigdes word gedemonstreer wanneer Dr. N. Motlana hom uitlaat oor Tuislande en tot die volgende slotsom kom -

"I think in a group like this one we fully understand the evils attend upon that evil, e that system. We need therefore Mr. Chairman to waste a little more time instead of describing these indescribable evils. In describing (inaudible). I hope when we leave this meeting this afternoon, this evening, we shall have Mr. Chairman, come up with proposals, with a timetable to finally bring this apartheid system to its knees. Thank you." (Applause).

BEWYSSTUK: V.26 p. 37.

- 15.6 Prof. I. Mohamed, Voorsitter van die Transvaal Anti-PC, bring dit sterk onder die aandag van die afgevaardigdes dat die Freedom Charter 'n kernrol speel by die mobilisering

Q. dem Ass. 2.
meaning of
"we must work"
Jacobs (underw.)
Lees in kouteks

en organisering van die massas en met die krag van die ANC-vryheidsvegters van die verlede en van die toekoms, moet hulle hulself weer toewy aan die Freedom Charter en 'n nie-rassistiese Suid-Afrika; en verder dat hulle met dieselfde krag van vryheidsvegters hulle die nuwe Konstitusie moet verwerp as vals. Die reaksie van die afgevaardigdes was weer eens om dit luid toe te juig.

BEWYSSTUK: V26 p. 68.

Die kommentaar supra ten aansien van die verkiesing van ampsdraers van UDF, word weer eens herhaal.

- 15.7 Al die afgevaardigdes op die konferensie het aktief en daadwerklik deelgeneem aan die identifisering van knelpunte in die vryheidstryd en die formulering daarvan as resolusies wat aangeneem is.

Wat opmerklik is, is hoedat elkeen van hierdie knelpunte vooraf identifiseer was en dat die algemene bespreking daarvan gekenmerk word deur striemende aanvalle op die Regering en regeringstelsel, asook die feit dat almal weet wat hulle met die kampanjes bereik. Uit die bespreking blyk dit duidelik dat almal van hulle eensgesind is en saamwerk met die uitvoering van kampanjes oor hierdie knelpunte en is duidelike bewys van hul eenstemmigheid en samewerking in die sameswering.

SIEN die volgende as voorbeelde -

- 15.7.1 Die afgevaardigde vanaf Huhudi, het aan die konferensie 'n uiteensetting gegee van die verskuiwings wat in hul gebied sou plaasvind en beklemtoon dat onder die leiding van UDF die afgevaardigdes saam sal werk om 'n oplossing te verkry. Sien in hierdie verband latere getuienis oor die gebeure in Vryburg waar HUCA en UDF besonder aktief was.

BEWYSSTUK: V26 p. 33 e.v.

- 15.7.2 Nog steeds onder die aspek van verskuiwings het 'n afgevaardigde van die Weskaap die omstandighede in Khyalitsha geskets en ter bevestiging van die same-swering met die volgende woorde afgesluit -

"Khayalitsha is a threat and we will fight it and with the assistance of UDF we, I'm sure, will overcome."

BEWYSSTUK: V26 p. 35.

- 15.7.3 Mnr. Kahn het die afgevaardigdes toegesprek oor Khayalitsha en die groepsgebiedewet en oor Nyanga en Langa en die sameswering bevestig met die volgende woorde -

"And when the time comes that they want to remove our brothers from Langa and Nyanga, against their will, we and the other races, the Coloureds and Indians, must be ready to go into action and stop the removals ... here, even if we go to jail."

BEWYSSTUK: V26 p. 36.

In hierdie verband kan ook verwys word na par. 15.5 supra na wat Dr. Motlana op die konferensie gesê het.

- 15.8 In Bewysstuk V26 word ook aansienlike bewys gevind dat die verrigtinge op hierdie konferensie baie beslis pertinent en deeglik beplan was.

- 15.8.1 Die UDF-deklarasië is die eindresultaat van verskillende konsep-deklarasiës. So 'n konsep-deklarasië was aanvaar op 24 Januarie 1983 te Johannesburg tydens die Anti-SAIC vergadering. Sedert daardie datum was genoemde konsep-deklarasië in diepte bespreek in elke streek van UDF in die tydperk voor die stigting van UDF. Die Wes-Kaapstreek van UDF het ook 'n konsep-deklarasië opgetrek en die uiteindelijke deklarasië wat op die stigtingsvergadering van UDF aanvaar is, is die resultaat van die twee bogemelde Deklarasiës.

BEWYSSTUK: V26 p. 4.

- 15.8.2 Die werksbeginsels van UDF het ook heelwat vooraf organisasie geverg en dit word deur Beskuldigde 20 openbaar. Hy dra dit oor aan die afgevaardigdes dat hulle besluit het op die naam "Working Principles"; dat 'n aantal tegniese punte ontbreek; dat 'n dokument opgestel moes word wat buigsaam moes wees in sy toepassing - Die beplanners van die dokument was bewus dat UDF in 'n proses van ontwikkeling was en dat buigsaamheid in die werksbeginsels ingebou moes word en dat die opstellers van die dokument beplan dat die dokument saamgelees moes word met die Deklarasië en ander dokumente van UDF.

BEWYSSTUK: V26 pp. 43 en 44.

- 15.8.3 Paul David het verduidelik dat die opstellers van die dokument aanvanklik gesuggereer het in die aanhef dat hulle die droom van opbou getroetel het. Die suggestie was ook dat die gesigspunt van 'n verenigde demokratiese Suid-Afrika, gebaseer op die wil van die massas, gekoester was. Dat hulle voorsien het dat die Regering nie sal abdikeer nie en dat Wit oorheersing sal voortgaan.

SIEN BEWYSSTUK V26 pp. 76 - 78.

16.

Na die oproep van O.R. Tambo namens die NEC van die ANC op 8 Januarie 1983, het Dr. A. Boesak op 22/23 Januarie 1983 die eerste keer hierdie oproep van die ANC openlik uitgespreek in die RSA by geleentheid van die Anti-SAIC Konferensie te Johannesburg. Dit het verskillende belangrike stappe tot gevolg gehad.

- 16.1 Reeds op die Anti-SAIC vergadering is 'n komitee gestig om ondersoek in te stel na die lewensvatbaarheid van 'n verenigde front en hulle het op 23 Januarie 1983 'n verslag uitgebring waarin onder andere besluit is om 'n "United Democratic Front (UDF)" te stig.

BEWYSSTUK: C49.

- 16.2 Volgens Bewysstuk A5, 'n publikasie van UDF wat vir die nasionale stigting van UDF op 20 Augustus 1983 opgestel is, word daar vir die afgevaardigdes in hierdie stuk uiteengesit hoedat daar georganiseer was vir die Nasionale stigting van UDF.

- 16.2.1 Die Transvaalstreek van UDF het in Junie 1983 in Johannesburg tot stand gekom en het bestaan uit 31 organisasies, en is die basis gelê vir die latere verkiesing van die Uitvoerende Komitee van UDF (Transvaal). Samesprekings is voortdurend gevoer en is ander organisasies betrek en het elk van hulle die Deklarasie van UDF geteken en onderteken om hulle lede te onderrig omtrent die verwerking van die Konstitusie en Koornhofwette.

- 16.2.2 Op 6 Augustus 1983 was UDF (Transvaal) se Uitvoerende Komitee verkies en die name van die lede verskyn in BEWYSSTUK A5.

- 16.2.3 SOYCO was gestig en op hierdie stigtingsgeleentheid was Oscar Mpetha van UDF (Wes-Kaap), A. Sisulu van UDF (Transvaal), Dr. N. Motlana (Soweto Committee of Ten) en Vader S. Mkatshwa prominente sprekers en in hierdie verband kan ook gekyk word na Bewysstuk V25 - SOYCO het ook lid geword van UDF.
- 16.2.4 25 000 afskrifte van UDF News was versprei onder lede van geaffilieerdes.
BEWYSSTUK: A5.
- 16.2.5 In Natal het DHAC en JORAC grootskaals georganiseer en het verteenwoordigers van die Natalstreek gekon= sulteer met organisasies en individue, vergaderings gehou en is die idee van UDF gepopulariseer en op die derde vergadering gedurende Junie 1983 is die Natal= streek van UDF gestig.
BEWYSSTUK: A5.
- 16.2.6 "Committees of Concern" was gevorm in die verskillende gebiede om die daaglikse aktiwiteite van die kampanje te behartig en 'n opleidingskursus was ten aansien van die Koornhof-wette gehou, wat deur ongeveer 250 mense bygewoon was.
BEWYSSTUK: A5.
- 16.2.7 'n Finanskomitee asook 'n Publikasiekomitee was in die lewe geroep en 'n belangrike stap in die verenigings= program in Natal was die hou van 'n konferensie belê deur DHAC en JORAC met die klem op die Grondwetlike= voorstelle en die Koornhof-wette. Daar is 'n besluit geneem om UDF se totstandkoming te steun en is 'n kampanje geloods om organisasies te oorreed om die UDF-deklarasie te teken, en is besluit op huisbesoeke.
BEWYSSTUK: A5.
- 16.2.8 Om die massas te oorreed om UDF te steun, is 'n toneel= stuk aangebied getiteld "Masterplan" welke toneelstuk gehandel het met die hervormingsvoorstelle.
BEWYSSTUK: A5.
- 16.2.9 Die name van die Uitvoerende Komitee van UDF (Natal) wat tydens die stigting verkies was, word uiteengesit in BEWYSSTUK A5.
- 16.2.10 In Wes-Kaap was daar gedurende Mei en Junie 1983 in= tensiewe konsultasies gevoer en het verteenwoordigers van organisasies voortdurend ontmoet om die stigting van UDF (Wes-Kaap) te bespreek. Op 24 Julie 1983 is die UDF, Wes-Kaapstreek, gestig deur meer as 400 afgevaardigdes van 21 organisasies. Die bestuur ver= skyn in BEWYSSTUK A5.

- 16.2.11 'n Groot skaalse veldtog was van stapel gestuur om te organiseer vir die nasionale stigting van UDF en om die stigting self te populariseer. Volle besonderhede verskyn in BEWYSSTUK A5.
- 16.2.12 Die organisasies wat deel gevorm het van die verskillende streke van UDF voor die stigting van UDF (Nasionaal) verskyn op die laaste bladsye van BEWYSSTUK A5.

16.3 Bewysstuk C61 is 'n persverklaring wat uitgereik is na die stigting van UDF (Wes-Kaap) waarin die verskillende organisasies wat aan die stigting deelgeneem het, uiteengesit word en word bevestig dat h^ut 'n deklarasie aanvaar het om 'n verenigde front te stig en die Grondwetlike Voorstelle en Koornhof-wette te verwerp. Ook die verkose lede op die Uitvoerende Komitee word hierin uiteengesit. By hierdie dokument aangeheg is daar 'n Program van Aksie.

Q Ass. 2.
Ass. is dit
aanwettig of in
sameswering?

16.4 Die beplanningskomitee vir die totstandkoming van UDF het 'n verslag opgestel wat die volgende beplanning ingesluit het -

16.4.1 'n Konsep-deklarasie is opgestel vir goedkeuring.

16.4.2 Konsep-werksbeginsels is opgestel vir goedkeuring.

16.4.3 Ten aansien van die strukturering en program van aksie is 'n vergadering gereël waaraan die vernaamste organisasies moes deelneem om 'n koördineringsstruktuur daar te stel om -

die Deklarasie te oorweeg;

werks eenhede te skep;

area- en streekskomitees te skep;

'n konferensie te belê waar lede-organisasies die Deklarasie in die openbaar moes teken en die stigting van UDF moes beplan.

SIEN BEWYSSTUK C91.

16.5 Bewysstuk C92 is die notules van UDF (Wes-Kaap) se stigtingskonferensie van 24 Julie 1983 en die volgende feite word hieruit bewys as wat op die vergadering gebeur het -

- 16.5.1 Negentien (19) organisasies het deelgeneem aan die stigtingsbyeenkoms.
- 16.5.2 Beide deklarasies van Transvaal en Wes-Kaap was bespreek *en* was voorkeur gegee aan die Wes-Kaapse UDF se deklarasie weens sekere redes.
- 16.5.3 Wat veral insiggewend is, is dat 'n afgevaardigde van UDF (Natal) teenwoordig was, en hoewel die indruk nog altyd geskep was dat UDF se NEC eers op 20 Augustus 1983 verkies sou word (en inderdaad ook op genoemde datum verkies is), het die Nasionale Uitvoerende Komitee reeds voor 24 Julie 1983 bestaan en dieselfde kritiek teen die Transvaalse Deklarasie geopper het as UWO en dat hulle dit sou voorlê by geleentheid van die nasionale stigting van UDF vir goedkeuring.
- 16.5.4 Die werksbeginsels was aanvaar na sekere klein wysigings.
- 16.5.5 Uit die dokument word bewys verkry van die verkiesing van beskermhere en ampsdraers van UDF (Wes-Kaap), sowel as die aktiewe deelname van die verskillende organisasies aan die verrigtinge van die vergadering.
- 16.5.6 UDF (Wes-Kaap) het drie Areakomitees en een Streekkomitee in die lewe geroep. Daar is ook 'n organiseringskomitee in die lewe geroep aan wie sekere riglyne verskaf is.
- 16.5.7 'n Afgevaardigde van UDF (Transvaal)-streek was ook teenwoordig en het die Uitvoerende Komitee van Wes-Kaap genooi na 'n nasionale vergadering sodat die stigting van UDF Nasionaal gefinaliseer kon word.
- 16.6 Bewys C45 is 'n memorandum van die Sekretariaat van UDF aan die Uitvoerende Lede van die UDF-interstreeks-uitvoerende vergadering en openbaar onder andere die volgende belangrike aspekte ten opsigte van vooraf organisering.

*Ardele Gwene
President UDF →*

- 16.6.1 Verskeie vergaderings moes gehou word in die Kaapse Skiereiland.
- 16.6.2 Die geaardheid wat die stigtingskonferensie moes aanneem, is beplan en word uiteengesit en in die besonder word verwys na die verteenwoordigers van alle organisasies wat geaffilieer is.
BEWYSSTUK: C45 p.2, para. 1.
- 16.6.3 Bevestiging vir wat hierbo gesê is (dat die sprekers met oorleg gekies is), word verkry uit hierdie dokument waar die sprekers genoem word.
BEWYSSTUK: C45, p. 2 laaste paragraaf.
- 16.6.4 Grootskaalse publisiteit en propaganda vir die nasionale stigting is beplan.
BEWYSSTUK: C45, p. 3.
- 16.6.5 'n Koördineringskomitee was gestig om die stigting van UDF glad te laat verloop.
BEWYSSTUK: C45 p. 5.
- 16.6.6 In die dokument word bekendgemaak dat die UDF-interstreeks-uitvoerende vergadering op 30-31 Julie 1983 in Johannesburg gehou was om die beleid van UDF te bespreek en daarop is besluit dat die Deklarasie die riglyne moet verskaf.
BEWYSSTUK: C45 p 6 paragraaf 1.
- 16.6.7 Uit die bespreking was dit verder opgeklare dat organisasies wat die Nasionale Forum bygewoon het, toegelaat word om by UDF aan te sluit indien hulle die UDF Deklarasie aanvaar en hulle onderhewig stel aan algemene UDF-dissipline.
BEWYSSTUK: C45, p. 6, tweede laaste paragraaf.
- 16.6.8 By dieselfde geleentheid is beslis dat geen organisasie wat deel uitmaak van die sisteem, toegelaat word om by UDF aan te sluit nie.
BEWYSSTUK: C45 p. 7.

16.6.9 Op dieselfde geleentheid is ook as aanvangspunt aanvaar dat die huidige Staat in die RSA op alle vlakke, dit wil sê van die Sentrale- tot Plaaslike Owerhede, ondemokraties is en dat enige organisasie wat deel vorm van die Staatsmasjinerie te wete die Parlement, Provinsiale Rade, Bestuurskomitees of Gemeenskapsrade, onaanvaarbaar is.

BEWYSSTUK: C45 p. 7 par. 2.2.

16.6.10 Ook is op dieselfde vergadering eensgesindheid bereik dat UDF imperialisme totaal verwerp en dat konstruktiewe betrokkenheid van die Reagan- en Thatcher Regeerings totaal verwerp moet word.

BEWYSSTUK: C45, p. 8 para. 3.

17.

Daar was voortdurend vergaderings gehou waar die Swart massas gemobiliseer en gepolitiseer was en die stigting van organisasies aangemoedig was. Dit alles is gedoen met die oog daarop om die massas te betrek in die vryheidstryd.

17.1 Op 19 Junie 1983 was 'n massavergadering gehou in Alexandra met bogemelde doel. Die video-opname van hierdie vergadering openbaar baie belangrike feite.

17.1.1 Verskillende organisasies het hierdie vergadering gesamentlik gehou en wat betekenisvol is, is die samewerking tussen Swartmag en Freedom Charter-organisasies. So was daar plakkate in die saal van AZAPO sowel as van AZASO, COSAS.

BEWYSSTUK: V23 p. 4.

17.1.2 Die vergadering was 'n herdenkingsdiens vir die viering van die ANC ingestelde herdenkingsdag 16 Junie, en by hierdie geleentheid spesifiek die herdenking van die teregstelling van drie veroordeelde ANC-terroriste nl. Mogoerani, Motswaledi en Motaung.

BEWYSSTUK: V23 pp. 8, 36, 49 en 51.

17.1.3 Al die sprekers het 'n beroep gedoen op die gehoor dat hulle moet verenig en deelneem aan die vryheidstryd. BEWYSSTUK: V23 pp. 13, 14, 20, 33, 34 en 46.

17.1.4 Van die sprekers bepleit dat organisasies gestig moet word waardeur die massas betrek kan word in die stryd van die onderdrukte - die sogenaamde vryheidstryd. Spreker No. 3 van AZAPO op 'n ANC-dag, bring 'n boodskap van samewerking en doen 'n beroep van eenheid in die vryheidstryd; die volgende spreker doen 'n beroep op skoliere se ouers om betrokke te raak in die vryheidstryd; die volgende spreker is van SOYCO en bepleit dat die politieke onderdrukte en uitgebuitenes moet saamstaan teen die vyand - die Witman; en daarom moet hulle mobiliseer en die poging om die massas te bevry, konsolideer, (p. 34); die volgende spreker (p. 36) is van die Alexandra Progressive Jeugorganisasie en bepleit die organisering van die jeug sodat hulle "all have joined the struggle in fighting"; die volgende spreker (p. 41) bepleit die skepping van gemeenskapsorganisasies om aan die vryheidstryd deel te neem ~~om die hele sisteem in Suid-Afrika lam te lê,~~ (p. 43).

17.1.5 Die sprekers op hierdie byeenkoms mobiliseer en politiseer die gehoor deur smeerveldtogte teen die bestaande Regering as deel van knelpunte. Dit is almal knelpunte deur die ANC geïdentifiseer en reeds deur hulle gebruik vir hierdie doel.

17.1.5.1 Die eerste spreker op p. 12 gebruik die volgende knelpunte, naamlik ekonomie (p. 16); onderwys (pp. 16 en 33); Tuislande (p. 17), arbeid (p. 17);

17.1.5.2 Spreker op p. 28 gebruik politieke gevangenes (p. 30); Tuislande (p. 30); Onderwys (p. 31);

17.1.5.3 Spreker op p. 32 gebruik politieke gevangenes en bannelinge (p. 32); verskuiwings (p. 34);

- 17.1.5.4 Spreker op p. 36 gebruik onderwys (p. 37); arbeid (p. 37).
- 17.1.5.5 Spreker op p. 41 gebruik behuising (p. 41); werkers (p. 42); huishuur (p. 43); bustariewe (p. 43); ekonomie (p. 43).
BEWYSSTUK: V23.
- 17.1.6 Die mobilisasie, politisasie en organisasie is daarop gemik om die massas te betrek in die stryd van die polities-onderdrukte en -uitgebuitenes - dit is die sogenaamde vryheidstryd.
- Wat is die vryheidstryd? Dit is gepas om vas te stel hoe die organiseerders en sprekers hierdie vryheidstryd aan die gehoor uitbeeld. Die volgende kom sterk op die voorgrond -
- 17.1.6.1 Terwyl die massas uitgenooi word na deelname aan die vryheidstryd, word die vlag van die ANC (’n terroristiese organisasie) openlik rondgedra, vertoon en gepopulariseer deur onder andere ’n persoon geklee in ’n COSAS T-hemp.
BEWYSSTUK: V23 p.
- 17.1.6.2 Terwyl die oorreding van die massas plaasvind, word slagspreuke van die terroristiese organisasie, die ANC, vryelik en openlik geskreeu en hul eie gemaak, byvoorbeeld Oliver Tambo die leier van die ANC, asook Amandla.
BEWYSSTUK V28, p. 5
- 17.1.6.3 Gedurende die oproep word ’n plakkaat vertoon met die aanhaling van ’n veroordeelde en tereggestelde ANC-terroris se woorde: "Tell my people that I love them and that they must continue the struggle, Solomon Mahlangu, 6 April 1979" daarop. Nogmaals ’n verering van terrorisme.
BEWYSSTUK: V23 p. 6.
- 17.1.6.4 Tydens die oproep aan die massas word sogenaamde vryheidsliedere deurgaans gesing waarin onder andere geweldpleging en terreur, terroriste, terroriste-wapens, terroriste-organisasies soos die ANC en MK, en ook terroriste-leiers soos Oliver Tambo en Mandela gepopulariseer word.
- 17.1.6.5 As deel van die hele opset en oproep aan die massas bid ’n predikant en in sy gebed dra hy dit aan die massas oor dat hulle besig is met ’n oorlog en bid

vir diegene wat die oorlog - vryheidstryd - moet voortsit.

BEWYSSTUK: V23 p. 8.

- 17.1.6.6 As deel van die hele opset en oproep aan die massas word tereggestelde terroriste van die ANC vereer.
BEWYSSTUK: V23 p. 8.
- 17.1.6.7 As deel van die hele opset en oproep aan die massas bevestig 'n spreker dit aan die gehoor dat -
"We want to unite them so that we could also appear in the history books, so that the people should read about us, that we also participate in the war of the struggle of liberation in South Africa."
BEWYSSTUK: V23, p. 37.
- 17.1.6.8 Hierdie oproep aan die massas word gedoen op 'n herdenkingsdag wat deur 'n terroriste-organisasie, die ANC, ingestel is en ooreenkomstig oorreding kragtens knelpunte deur 'n terroristiese organisasie, die ANC, geïdentifiseer en gebruik in hul rewolusionêre oorlogvoering.
- 17.1.6.9 Hierdie oproep word gedoen vir die voer van 'n sogenaamde vryheidstryd waarvan die Blankes en Blanke Regering in die RSA identifiseer word as die sogenaamde "enemy". Dit stem ook ooreen met die sienwyse van die terroriste-organisasie die ANC.
SIEN BYVOORBEELD BEWYSSTUK: V23 p. 33.

Uit wat hierbo aangehaal is, is dit duidelik dat die sogenaamde vryheidstryd wat hulle stryd nie 'n blote passiewe protes is teen die Regering nie, maar die eienskappe behels van aktiewe rewolusionêre oorlogvoering met koppeling aan 'n terroriste-organisasie, die ANC, en ook elemente van direkte geweld en oproer teen 'n geïdentifiseerde vyand.

- 17.2 Op 31 Julie 1983 is die stigtingsvergadering van SOYCO gehou te Dobsonville in Johannesburg. Dit is 'n organisasie wat by UDF geaffilieer is (Sien Bew. A5.). Op hierdie vergadering, hoewel dit op 31 Julie 1983 gehou was, het Archie Gumede lank voor die nasionale stigting van UDF reeds in sy hoedanigheid as President van UDF 'n boodskap gebring aan die jeug.

Vele prominente aktiviste onder die leiers van UDF, onder andere Beskuldigde 19 (p. 44) was op hierdie vergadering teenwoordig. Die video-opname van genoemde vergadering openbaar en bewys belangrike feite.

SIEN BEWYSSTUK: ~~1~~28 en V25 p. 21. ✓

17.2.1 Oupa Monareng (identiteit bewys - sien Oorkonde p. 4304) het as spreker die massas ingelig dat SOYCO gestig word ooreenkomstig 'n COSAS-besluit op sy Kongres van 1982.
BEWYSSTUK: V25 p. 9.

17.2.2 Gedurende die vergadering is die ANC intiem verbind met SOYCO deurdat wanneer vryheidsliedere gesing word, word gesing van SOYCO en UDF, en dan word die woorde SOYCO en UDF in die liedere vervang met die woord ANC.
BEWYSSTUK: V25 pp. 3 en 8.

17.2.3 Inskakelend met die bogemelde aspek, blyk dit dat die sangleier op die vergaderings 'n serp om sy nek dra met die kleure van die ANC.
BEWYSSTUK: V25 pp. 7 en 27.

17.2.4 Met die aanvang van die vergadering word verskillende aktiviste aan die gehoor voorgestel en word besonder klem gelê op die feit dat van hulle reeds gevangenis= straf uitgedien het vir dade van terreur as lede van die ANC. In die besonder word dit by die gehoor ingeskerp dat Dr. Motlana, huidige voorsitter van die SCA, baie aktief was in die Youth League van die ANC. Dit word dan pertinent benadruk dat -

"..... he played a role in the Youth of the mother organisation in this country and he has valuable experience that he will share this morning"
(My onderstreping).

Wat baie belangrik is hier, is die feit dat die ANC by die gehoor identifiseer word as die "mother organisation".
BEWYSSTUK: V25 pp. 6 en 7, en veral p. 7 tweede paragraaf.

17.2.5 In sy toespraak brei Dr. Motlana breedvoerig uit oor die Youth League van die ANC en skerp dit in by die jeug op die vergadering om die voorbeeld en leiding van die ANC se Youth League te volg en in die lig daarvan aktief te raak in SOYCO se bedrywighede.

BEWYSSTUK: V25 pp. 12 - 18
SIEN OOK: V25 pp. 4 en 5.

17.2.6 'n Belangrike feit wat bewys word, is dat op hierdie vergadering, hoewel daar altyd gepraat word van die vryheidstryd om die onderdrukte massas te bevry, dit duidelik aan die gehoor (wat hoofsaaklik uit die militante jeug bestaan), beklemtoon word dat hulle besig is met 'n rewolusie -

17.2.6.1 Chairman addresses audience :

"Bram Fischer is a stalwart in our revolution whose contribution in the struggle to this day has not been equalled regardless of the fact that Bram Fischer was the son of an Afrikaner aristocrat. His contribution in our struggle for liberation still remains ..."

(My onderstreping).

BEWYSSTUK: V25 p. 20.

17.2.6.2 "The militancy that the ANC came up with the 50's was a direct result of the pushing up by the Youth League. The unlimited stamina and keenness to work of men like Sisulu, O.R. Tambo, Nelson Mandela, Duma Nokwe, stalwarts of our revolution made it possible for us to go into campaigns"

BEWYSSTUK: V25 p. 21.

17.2.6.3 COSAS se Nasionale Uitvoerende Komitee stel dit by monde van Zinzi Mandela as volg -

"It was on the basis of our demands as enshrined in the Freedom Charter that the correct definition of the class and national enemy against whom the Youth side by side with the workers who bear the brunt of the fascist, racist Botha - Malan regime. It is only the success of the National Democratic Revolution which destroying the existing social and economic relationship, will bring with it a correction of the historical injustices, perpetrated against the majority and thus lay the basis for a new and deeper internationalist approach. Until then, the national sense of grievances is a most potent revolutionary force that must be harnessed."

BEWYSSTUK: V25 p. 42

17.2.7 Op hierdie vergadering word die Freedom Charter intensief gepopulariseer onder die massas en word dit by hulle ingeskerp dat die Freedom Charter die basis moet vorm vir 'n regering van die massas na die omverwerping van die bestaande Regering. Dit word uitdruklik gestel deur Dan Moutsesi van UDF-faam dat -

17.2.7.1 "So it is only through the implimentation of the Freedom Charter that we shall be able to say, that we are free. So this actually becomes a step forward. Now the youth, the part which the youth has to play in fact is also that one of mobilising and politicising the youth in order for the youth to be able to see that now, our struggle shall only be safeguarded provided it is actually towing the line which is going to lead us eventually to the establishment of the Charter."

17.2.7.2 Zolile Mtshelwane, van SAAWU, 'n geaffilieerde van UDF, het die volgende oorgedra:

"They try to undermine the demands of the South African people as set out in that historical and revolutionary document we call the Freedom Charter."

(Audience shouts ... (inaudible) "Amandla".

"The Charter demands one man one vote for every South African. The Charter should be our guiding set of principles when we want to respond to these proposals."

BEWYSSTUK: V25 p. 61.

17.2.7.3 Dieselfde spreker gaan voort en verklaar -

"Our demands as set out in the Charter, are to be fought for. This means we must join hands in youth organisations, in progressive trade unions, in student organisations, civic and church organisations, to be able to ensure the victory of the progressive forces over the forces of darkness, division and evil." (Audience applause).

BEWYSSTUK: V25 pp. 61 en 62.

17.2.7.4 Dieselfde spreker beklemtoon die belangrikheid van die Freedom Charter teenoor die massas as 'n program vir die vernietiging van die bestaande bestel in Suid-Afrika -

"..... Only when we are united in our struggle can we be in a position to popularise the demands of the South African people as embraced in this genuine and undisputable document, the Freedom Charter. Only then will we see and hear the foot=

steps of the working class together with its allies approaching and crushing the exploiting and oppressive capitalist machinery, in this our great endeavour. Let us herald this mission, our people moving down in the Charter. Our people shall govern.

BEWYSSTUK: V25 pp. 62 en 63.

17.2.8 n Ander tema wat regdeur die vergadering voorgekom het en aan die gehoor oorgedra was, is dat dit die taak van die organisasies is om die massas te organiseer, te politiseer en te mobiliseer en veral ook die jeug.
BEWYSSTUK: V25 pp. 5, 6, 7, 33, 35, 36, 50, 54, 61 en 62.

17.2.9 Dit is in die lig van die geaardheid van die vryheidstryd soos ontwikkel dat die hoof van UDF, Archie Gumede, die rol van UDF skets in hierdie verband -

"I mean the UDF it's attempt, its an attempt to bring organisations into a broad alliance, a broad alliance that will sweep the regime out of this, eh, eh"

BEWYSSTUK: V25 p. 7.

17.2.10 Die sameswering tussen die verskillende organisasies word ook uitgelig en gepropageer ter verweseliking van die gesamentlike doel, en kom regdeur die vergadering voor. Die volgende voorbeelde word aangehaal -

17.2.10.1 BEWYSSTUK: V25 pp. 5 tot 6 :

"It is a historic moment because here, as the MC has already said, we are seeing a process of harnessing the youth in this country, in Soweto, eh, to play a major role in the struggle for emancipation. We know that their, the youth, no (inaudible) struggles the youth has always played a very, very important role, but the youth cannot play this role if the youth is not organised. Therefore today the central theme today, the very important thing that we are witnessing is a process of organisation."

17.2.10.2 Dr. Motlana stel dit soos volg in Bewysstuk V25, p. 19 -
"We need to organise the SOWETO YOUTH ORGANISATION or Youth Congress to make them sensitive, alive and aware of the role that other organisations in the community are playing, so that they can play a role in association with, together with such movements

as the United Democratic Front, the Anti-community Councils Committee, the Soweto Civic Association. We also see the SCA, which is a community organisation, as a first level grassroot organisation in Soweto, that has been struggling for the past two years, that now needs (inaudible) that now needs the committed input of the youth."

17.2.11 Baie prominent op die vergadering, afgesien van die vryheidsliedere, was die ANC-leiers op die vergadering vereer. Sien byvoorbeeld BEWYSSTUK: V25 pp. 5 en 47.

17.2.12 Vir die taak van die politisering, mobilisering en organisering van die massas en veral die jeug onder hulle, word direk beplan om gebruik te maak van knelpunte. Dit is van die basiese vereiste van rewolusionêre oorlogvoering :

"We realise there are social, economic problems in this country and informing that organisation we shall cater and accommodate all the interests of the youth without any political type of organisation, although we know what kind of a struggle must we wage, because we know all the struggles are waged in different kinds of the community. We can wage sound activities and there are movements like civic issues who thereby have problems of rent, who have problems of electricity, who have problems of laws introduced by the government and this laws are a nuisance to the community as such, and if you got to solve such problem, we have got to unite. We got to understand them we got to scrutinise them, got to study them we have to strategise. We got to count alternatives so as to eventually solve such problems."

BEWYSSTUK: V25 p. 10.

Nogmaals word dit duidelik dat die sogenaamde vryheidsstryd meer behels as blote passiewe of vreedsame protes, maar onteenseglik die karakter van rewolusionêre oorlogvoering aanneem met koppeling aan 'n terroristiese organisasie - die ANC, en direkte geweld en oproer teen 'n geïdentifiseerde vyand, te wete die huidige staatsbestel.

17.3 Die UDF-konferensie op 20 Augustus 1983 se bandopnames daarvan bewys ook belangrike feite. Dit is reeds elders redelik volledig bespreek en die volgende aspekte word slegs uitgelig -

- 17.3.1 Die ANC, ANC-leiers, geweldpleging deur terroriste word voortdurend gepopulariseer en verheerlik in toesprake en in slagspreuke en vryheidsliedere.
- 17.3.2 Knelpunte wat onderdrukte beïnvloed word voortdurend gebruik en spesifiek word hulle as resolusies aanvaar vir die voer van die vryheidstryd. Dit is 'n belangrike komponent van rewolusionêre oorlogvoering.
- 17.3.3 In aansluiting by die voorgaande word dit op hierdie konferensie pertinent aan die afgevaardigdes beklemtoon dat die rewolusie in Suid-Afrika nou begin onder die vaandel van UDF. Hierdie mededeling word goed verstaan deur die afgevaardigdes en met groot toejuiging aanvaar. Dit identifiseer die vryheidstryd onomwonde -

"Therefore, comrades, to now say, time has come the revolution is now beginning under the banner of UDF."

(Shouting, whisteling and clapping).

"We, the working class, we the working class, wherever you are, whether you are domestic servants or a mine worker, white-collar worker, must now rally our organisation and march behind the United Democratic Front and work for the system where the exploitation of man by man will be done away with and (shouting, whisteling and clapping), and we must, and we must relentlessly work until the means of production is in the hands of the working class."

(Shouting, whisteling, screaming and using of the slogan "Amandla Ngawethu").

BEWYSSTUK: V26 pp. 8 en 9.

- 17.3.4 Soos ook reeds uitgewys, word die sameswering ook op hierdie byeenkoms bevestig.
- 17.3.5 'n Verdere paar voorbeelde word ook aangehaal om te bewys dat die vryheidstryd, of dan die rewolusie soos hierbo uitgewys, gemik is op die uitwissing van die bestaande bestel en die vervanging -

17.3.5.1 BEWYSSTUK: V26 p. 37:

"I hope that when we have this meeting this afternoon, this evening, we shall have Mr. Chairman, come up with proposals. With a time table to finally bring this apartheid system to it's knees."

17.3.5.2 Bew. V26 p. 68 :

"To this historic conference, the greetings, that resounded the spirit of our heroes, Mandela, Luthuli, Tambo, Biko, Marks, Kathrada, Aggett and Emma Maroon. This is, this is one more even in the process that began with the work of Dube and SAEMA QUALATHA within the work of Ghandi who became Mahadma and with the strength of freedom fighters of generations past and generations to come we dedicate ourselves once again to the Freedom Charter and the non-racial South Africa."
(My onderstreping).

Spesifiek tydens die stigtingskonferensie van UDF word die ware karakter van die vryheidstryd wat onder die vaandel van UDF gevoer word, openbaar en is dit onteenseglik so dat komponente van rewolusionêre oorlogvoering 'n belangrike deel daarvan vorm en dat openlik verkondig word dat die rewolusie nou onder die vaandel van UDF voortgesit sal word. Ook is daar duidelike skakeling met die ANC en die Freedom Charter.

17.4 Op 24 Julie 1983 is 'n herdenkingsdiens gehou vir Albert Luthuli en is die verjaarsdag van Nelson Mandela terselfdertyd herdenk. Die video-opname van hierdie vergadering, bewysstukke 31(1) en 31(2) (transkripsie Bew. V24) openbaar en bewys belangrike feite.

17.4.1 Op hierdie byeenkoms het persone in die leierskorps van UDF belangrike funksies vervul en 'n prominente rol gespeel. Dit sluit in beskuldigde 20, Archie Gumede, Mewa Ramgobin, Eerw. Xundu en Victoria Mxenge.

17.4.2 In sy toespraak het Mewa Ramgobin 'n ernstige beroep gedoen op die toehoorders dat die massas moet verenig in die stryd om 'n Suid-Afrika "for all the people" te skep. 'n Nie-rassige demokratiese Suid-Afrika vir alle inwoners word as doelwit gestel en dan volg die uitdruklike oproep aan die massas om die begin werk, ongeag waar hulle hul mag bevind, vir die nuwe Suid-Afrika. Uitdruklik word deur Ramgobin gestel dat "We got to mobilise and organise ourselves".

BEWYSSTUK: V24 p. 39 en 40.

- 17.4.3 Die volgende aspek wat beklemtoon moet word, is die aard van die sogenaamde vryheidstryd waarvoor die massas gemobiliseer en politiseer word, soos deur die onderskeie sprekers en gebeure op die vergadering uitgespel word -
- 17.4.3.1 Reg aan die begin word die jeug deur middel van 'n vryheidslied wysgemaak dat hulle die "heroes of this Country" is - Sien p. 1 van die vertaalde deel van die transkripsie.
- 17.4.3.2 Dit word dadelik opgevolg met 'n tweede en derde vryheidslied waar Tambo en Mandela verheerlik word en gesing word dat hulle gevolg moet word. Beide genoemde twee is leiers van 'n terroriste-organisasie wat reeds tot vele bloedvergieting gelei het - p. 2 van die vertaalde deel van die transkripsie.
- 17.4.3.3 Hierdie liedere word dan opgevolg met 'n verdere blatante aanprysing van die ANC en sy militêre vleuel, Mkonto we Zizwe, sowel as SWAPO, 'n ander terroriste-organisasie.
P. 2 van die vertaalde deel.
- 17.4.3.4 In die volgende lied word verenigde aksie uitgespel en die geweer verheerlik.
P. 3 van die vertaalde deel.
- 17.4.3.5 Die verdere vryheidslied besing die ANC en Oliver Tambo en vertel dat hulle sal skiet en doodmaak.
P. 4 van die vertaalde deel.
- 17.4.3.6 In sy gebed dui Eerw. Hlongwane aan dat veroordeelde terroriste en moordenaars, waaronder Mandela, Mbeki, Fischer, Mahlangu, Solukwe "wonderful deeds" vir die Swartes verrig het.
P. 6 van die vertaalde deel.
- 17.4.3.7 Eerw. Xundu het 'n beroep gedoen op die aanwesiges om, ongeag wat dit kos, hul vryheid te bekom.
Pp. 8 en 9 van die vertaalde deel.
- 17.4.3.8 Archie Gumede het namens die RMC almal verwelkom en gesê dat dit hul doelstellings is om alle politieke gevangenes bevry te kry vir deelname aan 'n Nasionale Konvensie.
P. 14 van die vertaalde deel.

- 17.4.3.9 In 'n vryheidslied na die toespraak van Gumede, word daarop gewys dat die Boere in Zimbabwe gesterf en gevlug het, dat die Swart massas lank vir die Boere gewerk het, maar dat die land en mag nou aan die werkers behoort.
P. 15 van die vertaalde deel.
- 17.4.3.10 Russel Mpanga in sy toespraak wys daarop dat die aanwesiges dieselfde doelstellings as Mandela het en dat hulle hom bevry moet kry om voort te gaan met die vryheidstryd wat hy voor sy arres begin het.
P. 16 van die vertaalde deel.
- 17.4.3.11 Beskuldigde 20 het in sy toespraak Nelson Mandela vereer as 'n inspirasie vir vryheidsvegters en het Mandela se besluit om tot 'n gewelddadige stryd oor te gaan, verdedig. Hy voer aan Mandela is in die gevangenis "for having dared to protest against injustices ...", maar al die dade van geweld wat hy gepleeg en beplan het as leier van Mkonto we Zizwe, word verswyg.
Pp. 22 en 23 van die vertaalde deel.
- 17.4.3.12 Mewa Ramgobin, in sy toespraak, vereenselwig hom heelhartig met Mandela en sy ideale, eis dat Mandela vrygelaat moet word en sê dat as daar nie aan die eis voldoen word nie, hulle hulself "must prepare to such an extent that their release become a fact".
P. 38 van die vertaalde deel.
- 17.4.3.13 Die vergadering het 'n resoluësie aanvaar dat die vergadering homself vereenselwig met die doelstellings wat Mandela en Luthuli inspireer het en dus met die doelstellings van die ANC, en verder dat hulle sal voortgaan met die vryheidstryd totdat die vryheid soos in die Freedom Charter vervat, bekom is.
Pp. 46 en 47 van die vertaalde deel.
- 17.4.3.14 In die verdere vryheidsliedere betuig die vergadering hul eensgesindheid met hul soldate en dié se aksies, en word informante van die Polisie of Staat veroordeel.
Pp. 46, 47 en 50 van die vertaalde deel.
- 17.4.4 Die vrylating van Mandela en ander politieke gevangenes, die terugkeer van politieke vlugteling en uitgewekenes en die hou van 'n sogenaamde Nasionale Konvensie is ook alles lankbestaande ANC-eise en kampanjes wat binnelands en internasionaal gevoer word deur die ANC.

17.4.5 Die militante aard van die vryheidstryd teen die bestaande Regering en die koppeling daarvan aan die ANC en Freedom Charter, word nogmaals openbaar en bewys.

18.

Op die Konferensie op 20 Augustus 1983 tydens die stigting van UDF, het afgevaardigdes van oor die 400 organisasies van dwarsoor die land daaraan deelgeneem. Op die verrigtinge, soos bevestiggaam in Bewysstukke 1(1) - 1(3) en getranskribeer in Bewysstuk V26, word die volgende feite bewys -

18.1 Beskuldigdes 19 en 20 het aktief aan hierdie verrigtinge deelgeneem en uiters belangrike funksies vervul daar.

18.2 Die feit dat UDF se doelstelling om die Regering van die RSA gewelddadig omver te werp en te vervang met 'n soogenaamde demokratiese regering van die massas ooreenkomstig die voorskrifte van die Freedom Charter, tot die kennis van hierdie 400 stigters - ledeorganisasies gekom het, sowel as die instemming daarmee, word sonder twyfel bewys.

18.2.1 Op hierdie byeenkoms het die afgevaardigdes met akklamasie die bekendmaking aan hulle dat die rewolusie 'n aanvang neem onder die leiding van UDF, aanvaar. SIEN die aanhalings supra.

18.2.2 Op hierdie byeenkoms was dit deur Frank Chikane in duidelike taal uitgespel aan die afgevaardigdes van die organisasies dat hulle dit hulself ten doel stel om die Regering te vernietig en 'n regering van die massas daar te stel. Wat hy aan die afgevaardigdes oorgedra het, laat geen twyfel nie -

"To put hands together, to walk side by side, to fight against the implimentation of these reform proposals so that we can then destroy the system and put up a government by the people where people shall govern according to their will."
BEWYSSTUK: V26 p. 28.

18.2.3 In die bespreking oor die aanvaarding van knelpunte vir die organisering, politisering en mobilisering van die massas, het 'n afgevaardigde dit uitdruklik verkondig aan die ander afgevaardigdes dat hulle bereid moet wees tot sodanige aksie wat gevangenis= straf tot gevolg kan hê -

"We and other races, the Coloured and Indians must be ready to go in action and stop the removals even if we go to jail. By sitting here and watching our people being removed, what will be achieved?"

18.2.4 Tydens dieselfde bespreking het Dr. Motlana van die SCA dit ook duidelik oorgedra aan die afgevaardigdes dat -

"We need therefore Mr. Chairman to waste a little more time, instead of describing those indescribable evils. In describing (inaudible)..... I hope we when we leave this meeting this afternoon, this evening, we shall have Mr. Chairman, come up with proposals. With a time table to finally bring this apartheid system to its knees."
BEWYSSTUK: V26 p. 37.

18.2.5 Die afgevaardigdes van die organisasies op die Konferensie word hoegenaamd nie in die duister gelaat nie. Toe die voorsitter van die vergadering dit aan hulle oorgedra het dat -

"Let this gathering give us new strength to unite, mobilise and organise all our people and let us go forward sparing neither effort, nor courage to create a new South Africa based on the Freedom Charter of the oppressed people".
BEWYSSTUK: V26 p. 68.

18.2.6 Prof. Ismael Mohamed, voorsitter van die Transvaal Anti-PC en prominente leier van UDF, het dit in geen onsekere taal nie aan die afgevaardigdes oorgedra -

"..... and with the strength of freedom fighters of generations past and generations to come, we dedicate ourselves once again to the Freedom Charter and the non-racial South Africa".
BEWYSSTUK: V26 p. 68.

18.2.7 Op hierdie Konferensie is 'n wysiging aangebring aan die werksbeginsels van UDF na 'n voorstel van 'n afgevaardigde en is dit goedgekeur deur die afgevaardigdes dat in die werksbeginsels ingeskryf word dat die UDF nie die ANC vervang nie -

"The amendment reads as follows in that clause:
'We further resolve that the UDF does not and will not purport to be a substitute movement to accredited peoples liberation movements'."
BEWYSSTUK: V26 p. 71.

18.2.8 Op hierdie Konferensie was die werksbeginsels van UDF bespreek en aanvaar en op hierdie wyse was prominensie daaraan verleen dat die Regering nie sal abdikeer nie en deur die massas, soos vroeër gemeld, vernietig en op sy knieë gedwing sal moet word. So word Beskuldigde 20 aangehaal -

"Okay, the next section we know that apartheid will continue, uh, that white domination instead of will rule the lives of as many we are suggesting that white domination and exploitation will continue."
BEWYSSTUK: V26 p. 77.

18.2.9 'n Belangrike feit wat bewys word, is dat die afgevaardigdes van die verskillende organisasies wat die Konferensie bygewoon het, 'n baie prominente rol gespeel het in die formulering van knelpunte in die rewolusionêre oorlogvoering en die aanvaarding daarvan as resolusies van UDF waarom kampanjes gevoer moes word ten einde die massas te organiseer, te politiseer en te mobiliseer vir hul deelname aan die sogenaamde vryheidstryd, welke vryheidstryd baie beslissende blote vreedsame protes behels nie.

18.2.10 Uit die totaliteit van die verrigtinge op die Konferensie is, soos voorheen ook reeds uitgewys, daar baie duidelik bewys van ooreenstemming en skakeling tussen die UDF en dié se "vryheidstryd" en die ANC en dié se rewolusionêre oorlogvoering. Dit op sigself, is bewys van die geaardheid van die vryheidstryd en die afgevaardigdes het op hierdie Konferensie vryelik deelgeneem aan hierdie proses van skakeling.

19.

Op die nasionale stigting van UDF (Bewysstuk 1(4) - 1(7)), het, soos reeds uitgewys, uitgesoekte sprekers die afgevaardigdes en die massas op dié byeenkoms toegesprek en hulle nogmaals pertinent ingelig oor die benadering van UDF in die vryheidstryd.

19.1 Die President van UDF, toe probleme ondervind is met beheer in die saal, het pertinent daarvan gewag gemaak dat die ondersteuners van UDF in die toekoms opofferings sal moet maak -

"Now the sacrifice we ask you to make on this occasion is nothing like the sacrifice you are likely to be asked to make in the future."

BEWYSSTUK: V.1 p. 9.

19.2 Samson Ndou van die leierskorps van UDF en SAAWU bied aan ons insig van wat bedoel word met "action" -

"In 1976 our children took the lead and shook the system with 18 months of continuous action against apartheid domination. Saying that they will rather die fighting for freedom than live passively as slaves. (Clapping)".

Dit is in die lig hiervan wat betekenis geheg moet word aan sy stelling aan die massas op die vergadering dat die werkers organiseer om die stelsel te vernietig -

"With the suffering of their children in mind, workers threw themselves in the task of organising to smash this brutal system".

BEWYSSTUK: V.1 p. 19.

19.3 Helen Joseph, 'n beskermheer van UDF, openbaar aan die massas op die vergadering dat in die verlede die vryheidstryd geweldpleging, dood en verbanning behels het en dat hulle moet aanvaar dat hulle in die toekoms dieselfde kan verwag -

"Today in our thousands we prove that the door which opened into the road to freedom has never been closed (cheering, clapping). We proclaim that thousands have marched through that door. Some have marched to jail, some have marched to death, some have marched to bans and bannishment, some have marched to exile in far-off lands and thousands today have marched to

Mitchell's Plain (cheering, clapping). There is a long march still ahead of us, a long (inaudible) road and to tread that road will need all our courage and all our commitments."

BEWYSSTUK: V.1 p. 21.

Sy kom tot die slotsom -

"..... that the United Democratic Front it represents millions of people, shall free our land and we shall go forward together side by side (clapping) and I will end with the words of the Freedom Charter, 'shoulder to shoulder, sparing nothing of our strength and courage until we have won our liberty'".

BEWYSSTUK: V.1 p. 22.

- 19.4 George Sewpersadh, 'n Vice-president van UDF, bring dit duidelik onder die aandag van die afgevaardigdes en die toehoorders dat die vryheidstryd van UDF nie bloot gaan oor die verkryging van burgerregte nie, maar oor magsoorname en die vestiging van 'n regering van die massas ooreenkomstig die voorskrifte van die Freedom Charter -

"This gathering makes it clear that the people of South Africa are not merely asking for a change but they, by their activities and their struggle, they are actually changing South Africa, and will bring about South Africa in which power will be transferred to the people."

(Clapping of hands).

"The ideals of the Freedom Charter will be pursued by the United Democratic Front, and we will never rest, we will continue with the struggle until our leaders like Nelson Mandela are freed to govern this country."

(Clapping and cheering).

BEWYSSTUK: V.1 p. 32.

Dit is die boodskap wat aan die massas oorgedra is sonder teenspraak of repudiëring.

- 19.5 Dit is Aubrey Mokoena van UDF-bestuur wat dit aan die verteenwoordigers en massas oordra dat hulle moet bid soos rewolusionêres en dit word ontvang deur die gehoor met 'n groot ovasie -

"I would like to call upon you as you pray as revolutionaries with your eyes open, wide open, because I believe we can never win the struggle unless God is amongst us."

BEWYSSTUK: V.1 p. 38.

Verder beklemtoon hy dat UDF om enige betekenis te hê, aksie-georiënteerd moet wees.

BEWYSSTUK: V.1 p. 40.

Hy sluit daarby aan dat die resolusies wat hulle aangeneem het rakende die knelpunte moet met mening uitgevoer word -

"We go back to set up meaningful community development projects that are going to improve the quality of the lives of the people that are going to show the people that there is hope at the end of the tunnel. The resolution that we have taken must be fully implemented with dedication and with genuineness and finally in order to exert, I would like to say that the gospel of the UDF must be preached to all the ends of the country"

BEWYSSTUK: V.1 p. 40.

- 19.6 n Volgende spreker het dit pertinent onder die aandag gebring dat hulle deel is van die ANC en ANC-leiding in hul vryheidstryd -

"I want to thank my comrades which have just said that we have come here to be charged as batteries to go back to our organisations to build our organisations, to strengthen our organisations and to build up the formation right through the country. The flame of freedom has been lit 27 years ago and the fruits of that flame is here today, our organisers who had been banned in the past. The banning could not flicker out the flame of freedom. It's alive and well."
(My onderstreping).

BEWYSSTUK: V.1 p.44.

- 19.7 Ook Boesak, Beskermheer van UDF, en groot gunsteling van die skare, het ook hulle, dit is UDF, se verbondenheid met die ANC bevestig en oorgedra aan die aanwesiges op die vergadering -

"After the tragic happenings of the 1970's the banning of our organisations, the banning of so many who struggled for justice"
(My onderstreping).

BEWYSSTUK: V.1 p. 48.

In die lig hiervan moet die eise wat hy stel en soos dit aan die gehoor oorgedra is, beoordeel word. Dit kom duidelik neer op 'n verwerping van die verkryging van burger-

regte, maar is 'n eis vir magsoorname -

"They are just three little words and the first word is the word 'all'. We want all of our rights. Not just some rights, we want not just a few token hand outs here and there that the Government sees fit to give. We want all of our rights."

BEWYSSTUK: V.1 p. 55.

19.8 Dit word van alle organisasies wat by UDF wil aansluit verwag om hulle te onderwerp aan die UDF-deklarasie om dit na te kom as kwalifikasie vir lidmaatskap van UDF. So was dit dan ook oorgedra en aanvaar deur die vergadering -

"Ladies and gentlemen,
You remember the United Democratic Front started off by a stirring call by Allan Boesak, so I think it's fitting that he should end tonight's proceedings by reading the declaration of the United Democratic Front and by which people adhere to the principle and joining the UDF."

BEWYSSTUK: V1, p. 57.

19.9 Met die aanvaarding van die program van aksie van UDF deur die afgevaardigdes van organisasies, was dit ook aan hulle duidelik gemaak dat die belangrikste aspek daarvan was dat die afgevaardigdes sal gaan om dit in die praktyk toe te pas as deel van die sameswering -

"Can we have, can we have show of hands for acceptance of the programme. Thank you, eh. The purpose of this is not necessary to accept it but to implement it and I think it is the most important part of it and everybody leaves here with a commitment to go back and implement this, this programme or this working programme we have just accepted. The importance of it, that the most important part of it, to go back into the field and start doing it."

BEWYSSTUK: V.1 p. 69.

Die reaksie uit die geledere van die afgevaardigdes was nog meer doelgerig -

"Ah! At the moment that we've been given a draft in fact a programme of action and we accept it, (inaudible) nationally it's been accepted but I propose that this be taken to various regions and the regions to look at the programme of action, and bring about a

concrete kind of a programme of action and I move that the national delegates of each region to come to a joint meeting and come with a clear concrete plan of action and I also propose that an immediate call of action should accompanying those kinds of um, decisions." (Clapping).

BEWYSSTUK: V.1 p. 70.

19.10 Die verbintenis tussen die ANC en UDF het op hierdie vergadering ook sterk op die voorgrond getree, nie alleen deur die aspekte wat hierbo behandel is nie, maar ook deur die popularisering en vereniging van die terroriste-leiers, terreur in die algemeen, terreur-organisasies en die Freedom Charter wat ook die program van aksie van die ANC is in toesprake, slagspreuke en sogenaamde vryheidsliedere. Hieraan het die afgevaardigdes van die UDF-organisasies en aktiewe ondersteuners vryelik deelgeneem. Dit is ook 'n openbaring van hulle ^{gesindheid} in hulle "vryheidstryd".

20.

Uit wat bespreek is in paragrawe 18 en 19 supra, kan dit nie betwis word nie dat UDF hom daarvoor beywer om die Regering gewelddadig omver te werp en dat die afgevaardigdes van minstens die lede-organisasies wat deel gehad het aan die nasionale stigting en konferensie deeglik op hoogte gebring was hiermee en hulle beslis daarmee vereenselwig het. Dit is vervolgens noodsaaklik om vas te stel of hierdie 'n voortgesette tendens is en dit tot die kennis gekom het wat na 20 Augustus 1983 by UDF affilieer het.

20.1 Dit is bekend dat 'n video-opname sowel as klankopname gemaak was van die bogemelde geleentheid en dat dit vryelik beskikbaar gestel was aan ander organisasies en individue. So byvoorbeeld, was die video- en klankopnames van die stigting selfs versprei in ANC-kampe. Net so was die klankopnames, byvoorbeeld, versprei en was Bewysstukke 1(1) - 1(7) gevind in besit van Yunus Mohamed. Verder blyk dit uit die NEC-vergaderings van UDF dat dié video's beskikbaar gestel was vir

UDF-organisasies se gebruik vir die politisering en mobilisering.

SIEN BYVOORBEELD BEWYSSTUK: L.1 para. 4.8.

20.2 UDF, deur die Hoofkantoor self, en deur die geaffilieerde lede van UDF, het deur UDF-media ook prominensie en publisiteit verleen aan onder andere UDF se gesindheid in die vryheidstryd.

SIEN VOGENDE BEWYSSTUKKE: A.1 p. 37; en C.1.

21.

n Uiteers belangrike dokument is Bewysstuk C.1 wat opgestel is en gevind is in UDF se Hoofkantoor en wat in die geheel van besondere belang is in hierdie saak.

Die woord word nie in die samekoms nie

21.1 In hierdie dokument word belangrike aspekte van die sogenaamde "vryheidstryd" uiteengesit.

21.1.1 Die doelstelling van UDF word uitdruklik gestel -

"2. Our objective is:

To dismantle apartheid and replace it with a more just and democratic system. Often in the day to day heat of the struggle we forget that our enemy is the apartheid system and not those whose views differ with ours."

21.1.2 Daar word dan besin hoedat bogenoemde verandering teweeggebring moet word en die volgende is UDF se beleid :

"2.2 Our View.

The masses are the makers of history. It is they who must become active participants in the struggle, without this there cannot be any successful victory.

It therefore becomes imperative to evaluate our organisational activities in such a way that we draw the maximum participation of the broad masses - Through mobilisation and education and by mapping out in clear terms the need for unity, to reject attempts by the enemy to divide our forces on racial lines."

21.1.3 Ondersoek word ingestel van hoedat: "the masses become effectively historical forces of change". UDF se oplossing is die volgende -

"2.2.3 By becoming a highly cohesive/united body - with resistance, dedicated and experienced leadership, etc. - in other words, by becoming ORGANISED."

21.1.4 In die organisering van die massas beklemtoon UDF dit dat die beginsel van rewolusionêre oorlogvoering soos in die getuienis van getuie PRUIS uiteengesit, te wete sogenaamde knelpunte (day-to-day issues) van kardinale belang is.

"5. Mass organisation - is structurally not bound^{ed} by any parametres - could be national or very localised - no fixed ideological position; it arises out of day to day issues affecting people - e.g. rent, transport; it responds to a limited particular area of people's experiences; not a political organisation although it responds to issues that may be political in nature.

We must remember that the question of the organisation of our people is a historical process. It is a long and hard road. Our glorious heroes of the past has taken us some distance along this road. Whilst it seems unnecessary for us to go into details of the history of our struggle for liberation: from the formation of the ANC in 1912, the Congress Alliance etc. until the banning of the peoples organisation in 1960, it is, however, significant to examine the political situation from the 70's."
(My onderstreping).

21.1.5 Na die ontleding van die politieke situasie in die bou van eenheid, die identifisering van behoeftes, word daar gekyk na 1983 en die ontstaan van UDF. Dit is opmerklik hoedat hierdie benadering ooreenstem met dié van die ANC en soveel beklemtoning lê op die rol van die ANC en word die volgende belangrike stelling gemaak -

"These then act as a major base of the UDF today."

21.1.6 Die betekenis van UDF as 'n front in Suid-Afrikaanse omstandighede, stel hulle soos volg -

So "to a front (in South African conditions) is
Therefore

- the coming together of a number of existing organisations - each maintaining its autonomy - but also the creation of more organisations where they do not exist;
- the adoption of a broad programme and ideological position - compatible with attracting the largest number of people/organisations;
- having a clear focus on campaigns e.g. Constitution, etc.;

Political Organisations:

- has a unitary cohesive structure;
- single common ideological position;
- wider ranging programme."

21.1.7 UDF toets sy prestasie na een jaar se bestaan aan bogenoemde beginsels en stippel dan sy suksesse aan die hand daarvan uit -

- "- We have created more regions;
- we have a national presence;
- ideologically we have made an impact - both within the country and internationally;
- we have enhanced the process of building organisations;
- we have laid down progressive guidelines and alternatives : democratic ideals of an undivided non-racial South Africa." (My onderstreping).

21.1.8 Die besondere belang van organisasie word weer eens beklemtoon -

"8. Organising : A Historical Process.

We made the point earlier, that the question of organising our people is a historical process and we say that UDF is merely another stage along this process - it is, therefore, not an end in itself - we must still continue until we reach our goal of a highly organised people capable of swinging the overall balance of forces in our favour - so that when we finish our reflection, we must plan our move to the next stage of the road: to become highly organised."

BEWYSSTUK: C.1 pp. 11 en 12.

This will 'materialise' only if ... (is important + crucially connected)

21.1.9 In UDF word dit goed besef en verklaar dat hulle nie in alle opsigte openlik kan werk nie en baie dinge weens sekuriteitsredes ondergronds moet doen. Só word dit gestel in Bewysstuk C.1 -

"9.1 Style of Work.

The nature of repression and minimal ^{scope} ~~people~~ to work within the legal organisational structures forces us to be

- conscious and ensure that our conduct reflects the type of discipline required to maintain security at all levels and at all times;
- accountability on the part of both the leadership and activists to preserve the image of the organisations and the UDF."
(My onderstreping).

21.1.10 Vir die massiewe politisering en organisasie van die massas en die handhawing van sekuriteit sien ons dat UDF in sy strategie uitvoering verleen aan die beginsel van rewolusionêre oorlogvoering deur gebruik te maak van spesifieke knelpunte in die Suid-Afrikaanse situasie -

"10. Focus of Crucial Issues:

The present political situation in South Africa today demands that we review our strategical and objective approaches. It would appear that our immediate focus in the future of our struggle for the total liberation of the oppressed should be the

- liberation of the African masses. [^] The recent campaign has endorsed our weakness in this regard;
- Trade Unions (Labour field);
- Rural Organisation;
- the creation of UDF Support Committees.

We need to

- build a Liberation Alliance to take up broad political issues such as Removals, Government Urban Strategy, Black Local Authorities;
- continue to challenge the implimentation of the Constitution;
- to take up Education country wide;
- to improve the level of our organisation and leadership.

We need to mobilize and organise our people to enable them to clearly identify the true enemy."

BEWYSSTUK: C.1 pp. 14 en 15.

NB

21.1.11 In die lig van wat hierbo gesê is, word daar 'n plan van aksie uitgewerk ter verwesenliking van die politisering, mobilisering en organisering van die massas -

"11. Programme of Action:

Our decision to draw up a programme of action, brings to the fore important considerations :

- to pull our energy, both mentally and physically - and direct our skills and resources towards the realisation of our programme;
- to promote our objectives;
- to organise our people;
- to expand the Front;
- to train personnel; to challenge the State much more vigorously;
- take definite steps to defend UDF;
- set proper guidelines to improve our relationship with all affiliates;
- guidelines for taking up issues;
- restructuring the Front;
- we need to have a structure which is more cohesive - to enable us to arrive at quick decisions."

BEWYSSTUK: C.1 pp. 15 en 16.

21.2 Dat hierdie dokument (C.1) nie slegs van teoretiese aard is nie, word bewys deur die feit dat dit 'n vername inset was op die NEC-vergadering van UDF wat op 10-11 November 1984 te Johannesburg gehou was en die voorwerp was van intensiewe bespreking en besluitneming -

21.2.1 Die samesweerders wat hierdie dokument bespreek het en deelgeneem het aan die vergadering, word genoem op Bewysstuk J.1, p. 1, en was Beskuldigde 21 deel daarvan.

21.2.2 Bewysstuk J8 is die geskrewe notule van hierdie besondere vergadering en die besprekings wat daar plaasgevind het en is uit die aard van die saak meer volledig as Bewysstuk J.1. Dit moet gesien word in die lig van wat supra gesê is omtrent sekuriteit.

In Bewysstuk J8, p. 3, waar die dokument "Political Assessment" (d.i. Dokument C.1) bespreek word, word bewys dat hierdie dokument ingedien is deur die Natal-streek van UDF en word die doelstelling van UDF meer volledig weergegee en volledigheidshalwe word die volgende aangehaal -

"Political Assessment (presented by Natal) -

'Harsh repression in attempt to hold together crisis-ridden Apartheid State.

Objectives -

- X (1) Dismantle Apartheid State, replace democratic as per F.C.? (Freedom Charter).
- X (2) Identify enemy.
How change? Role of organisation?
Stages of development of organisation?
Masses makers of history.
Political organisation - single ideological position. Wide ranging programme.
High level organisation, ideological cohesiveness.
Mass based organisation - ~~not~~ fixed ideologically.
Not political can respond to political issues.

Adoption of F.C. - cannot be handled inorganically. Programme of action for popularising F.C. (Freedom Charter).'"

BEWYSSTUK: J8, pp. 3 en 4.

7
c
Hiervolgens is dit duidelik dat die sogenaamde demokratiese regering agter die skerms duidelik uitgespel word in ooreenstemming te wees met die "Freedom Charter". In die notules wat versprei word (Bewysstuk J.1) is die verwysing na die Freedom Charter weggelaat.

21.3 Bewysstuk C.1 was nie net van belang op die NEC-vergadering nie, maar is op landswye basis versprei na die geaffilieerde organisasie van UDF, en sekerlik het hierdie organisasies daarvan kennis geneem dat dit die doelstelling van UDF en sy lede is om Apartheid wat in werklikheid die Regering van die RSA is, te vernietig en te vervang met 'n demokratiese regeringstelsel volgens die Freedom Charter.

7
Bewys hiervan word gevind in die feit dat die verdediging erken het (sien Bewysstuk AA54, p. 19) dat 'n eksemplaar van Bewysstuk C.1 gevind was by Edward Oupa Motabatsi, lid van

Nee C2 is in geredigeerde versie van C2

Zone 7 se Gebiedskomitee van VCA, en wat op 7 Januarie 1985 aan hom gepos was deur UDF.

Sien in dié verband Bewysstuk C2, 1ste, 2de en 3de dokumente.

22.

Op 13 September 1984 het Beskuldigde 19 'n spesiale versoekskrif gerig aan S. Tshwete, President van UDF (Grens) om 'n dokument op te stel oor die doelstellings en werking van 'n Front en wat deur UDF gebruik sal word as 'n handleiding vir UDF-aktiviste. Dié handleiding moes sodanig opgestel word want dit sou soos volg aangewend word -

"Once completed, your paper will be circulated amongst activists and affiliates of UDF for discussion to this extent yours is likely to be one of the most important documents of the Front. I therefore advise you to work out quite a comprehensive paper. Please forward your paper to the National Office on or before the 25th September 1984."

BEWYSSTUK: C3 p. 2.

22.1 Steve *Tshwete* het aan die versoek gehoor gegee en 'n baie belangrike dokument opgestel met die opskrif -

"The United Democratic Front and the Struggle for National Democracy - Steve Tshwete."

Hierdie dokument is klaarblyklik versprei soos Beskuldigde 19 aangedui het, want Bewysstuk C4 was gevind in besit van Lucille Meyer wat op daardie stadium behoort het aan 'n lid-organisasie te Oos-Londen.

22.2 Hierdie UDF-handleiding openbaar en bewys dat UDF deel vorm en hom vereenselwig met die rewolusionêre oorlogvoering in die RSA. Wat ook van belang is in hierdie verband, is die feit dat Steve Tshwete hom tans bevind in die geledere van die ANC - die selferkende sogenaamde "vanguard" van die rewolusionêre oorlogvoering, en in hierdie verband kan die Hof verwys word na Steve Tshwete se kommentaar in Bewysstuk AAE30.

Van verdere belang is die feit dat Steve Tshwete, soos in Bewysstuk AAE30 uiteengesit is (p. 2), ook voor hy President van UDF (Grens) was, 15 jaar gevangenisstraf uitgedien het weens sy aktiwiteite as ANC-lid tot 1979. (Sien ook Bewysstuk W32, p. 6, laaste kolom.)

22.2.1 In Bewysstuk C4 word die volgende belangrike feite bewys -

22.2.1.1 Dat die primêre doel van UDF is om die organisasies onder UDF se beheer, te gebruik om 'n sogenaamde verenigde, vry, demokratiese en nie-rassistiese Suid-Afrika tot stand te bring met 'n regering van die massas.

BEWYSSTUK: C4, p. 1.

22.2.1.2 Dat eenheid onder die massas uitgehamer moet word op die gebied van aktiewe aksie.

BEWYSSTUK: C4, p. 2.

22.2.1.3 Die doel van 'n Front om die massas te mobiliseer, politiseer en te organiseer, is om kampanjes (wat geïdentifiseer word met knelpunte) te koördineer en rigting daaraan te gee.

BEWYSSTUK: C4, p. 2.

22.2.1.4 Verskillende fronte word vergelyk op internasionale gebied en word daarop gewys dat 'n leidende organisasie ("vanguard") aan die spits van 'n front staan, asook dat UDF nie openlik kan verklaar dat hy een het nie.

BEWYSSTUK: C4, p. 3.

22.2.1.5 Wat egter 'n belangrike bindende faktor is tussen organisasies sonder dat daar 'n "spearhead" is, is om 'n gemeenskaplike vyand te identifiseer en ook dat 'n frontorganisasie nie lede-organisasies moet oordonder nie, maar hulle ook moet toelaat om hul eie programme aan te pak.

BEWYSSTUK: C4, p. 3.

- 22.2.1.6 In 'n frontorganisasie moet takt en vaardigheid aangewend word om nie moontlike ondersteunende organisasies te vervreem nie, maar eerder om hulle te betrek, byvoorbeeld deur die kwessie van openlike bevordering van die Freedom Charter.
BEWYSSTUK: C4, p. 3.
- 22.2.1.7 "Demokrasie" in 'n Front is van besondere belang en deur 'n mate van buigzaamheid toe te laat, is dit vir die leiers van die Front maklik om die gang van sake te beïnvloed en aan geaffilieerdes moet die geleentheid gebied word om die leiding se idees te bespreek en ook self hul eie standpunte te gee, en nadat die populêre standpunt bepaal is, moet teruggegaan word na die organisasies en moet die meerderheidsbeslissing geld vir alle geaffilieerdes; geen afwyking word toegelaat nie.
BEWYSSTUK: C4, p. 4.
- 22.2.1.8 Geen organisasie of geaffilieerde moet op 'n kampanje besluite neem sonder konsultasie met die mees relevante organisasie in verhouding met daardie kampanje nie, byvoorbeeld COSAS mag nie besluit op 'n wegbly-aksie sonder vooraf konsultasie met vakunies nie.
BEWYSSTUK: C4, p. 4.
- 22.2.1.9 Die Front moet nie die leierskap van die verskillende organisasies onder sy beheer ondermyn nie, indien dit by die Front belangrik geag word om rewolusionêre aangeleenthede te bevorder nie.
BEWYSSTUK: C4, p. 4.
- 22.2.1.10 Die voordeel van die huidige geaardheid van UDF is dat die leiers in die posisie is om groot invloed uit te oefen onder die massas deur georganiseerde lidmaatskap.
BEWYSSTUK: C4, p. 5.

22.2.1.11 Die taak van UDF vir die toekoms is om die massas oor die land te bereik en hulle in organisasies te betrek en kan UDF slegs gepopulariseer word deur die organisasies indien aan hulle rigting gegee word, en die samebindende faktor om die massas te betrek is dan sogenaamde "day-to-day issues".

BEWYSSTUK: C4, p. 5.

22.2.1.12 Dit is voldoende bewys deur die onrus en geweld=pleging aan die Rand en in die Vaaldriehoek, dat frustrasie en onmag faktore van belang is en dat geen mag op aarde die gekombineerde massa-aksie van die onderdrukte en vegtende Swart massas van die RSA kan oorwin nie.

BEWYSSTUK: C4, p. 5.

22.2.1.13 Groter take lê voor UDF om groter mobilisasie te doen.

BEWYSSTUK: C4, p. 5.

22.2.1.14 Die Freedom Charter behels eise wat vir UDF van groot waarde is. Om dit af te water verteenwoordig 'n "sell-out" posisie in die vryheidstryd. Dit is so dat Minister L. le Grange tussen ANC en UDF skakeling verkry op grond van die Freedom Charter. Die Freedom Charter behoort aan die massas en is daar geen rede waarom UDF dit nie op hierdie stadium kan aanvaar as 'n alternatief vir die rassistiese Grondwet nie, want elk van die tien klousules van die Freedom Charter kan gebruik word om die massas te mobiliseer en te politiseer.

BEWYSSTUK: C4, p. 6.

Die belangrikste feit wat uit hierdie dokument bewys word, is dat aan aktiviste en geaffilieerdes van UDF oorgedra word dat hulle besig is om rewo=lusionêre oorlogvoering te bevorder.

SIEN WEER BEWYSSTUK: C4, p. 4.

NS.

23.

Verdere bewys dat die organisasies bewus was van UDF se doelstelling om die Regering met geweld omver te werp, word verkry uit die volgende -

23.1 'n UDF-dokument (Bewysstuk C.14) was versprei onder andere aan Prof. I. Mohamed van Anti-PC Committee, en ook aan Roland White te Port Elizabeth.

23.2 Die volgende blyk uit hierdie dokument -

23.2.1 Dat die "Democratic Movement" (n benaming wat die ANC ook vir homself toe-eien), deur UDF gebruik word en word dit alom bekend gemaak dat hulle die stryd oorgeneem het vanaf die ANC en dit voortsit.

BEWYSSTUK: C.14 p. 1.

23.2.2 Dat UDF se strategie moet wees om die Front te versterk; om die UDF-kampanjes te identifiseer deur n proses om die organisasies te ontwikkel; om die Regering van die massas te isoleer.

BEWYSSTUK: C.14 p. 2.

23.2.3 Dat UDF se vyand nie toegelaat moet word om UDF van sy opgelegde taak te weerhou nie, welke taak insluit mobilisasie en organisasie van die massas in n formidabele front "that will be able to render the useless plans of the Government's reforms unworkable".

BEWYSSTUK: C.14 p. 3.

23.2.4 Met verwysing na Cabral, en deur hom soos volg aan te haal -

"We reject the idea of begging for freedom because it is incompatible with the dignity and sacred right of our people to be free and independent", herbevestig UDF ? Definite n.b.

"Let us therefore reaffirm our steadfast determination irrespective of the sacrifices involved to work tirelessly for a free and non-racial democratic South Africa".

BEWYSSTUK: C.14 p. 3.

24.

Bewys dat die SCA ten volle vertrouwd is met die strategie, beplanning en doelstellings van UDF, word gevind in Bewysstuk C.16. Hulle onderskryf die beginsel van UDF dat vryheid alleen verkry kan word deur aktiewe deelname van die massas, dit wil sê aktiewe deelname van die massas aan rewolusionêre oorlogvoering -

"We are convinced that change can only come about by active involvement by die masses. We need to involve the masses in our programmes for the struggle belongs to the masses, not to us as small groups of activists or so-called leaders. The UDF in its MSC-handbook asserts that it is the people, not a few leaders, who make history."

BEWYSSTUK: C.16 p. 3.

Next par. should also be read.

24.1 Die SCA onderskraag ook UDF en die ANC se beginsel dat, om die massas te betrek, gebruik gemaak moet word van knelpunte - dit is n beginsel van rewolusionêre oorlogvoering -

"The organised groups prove that common interests, (opposition to high rents), can only be effectively translated into action when people are united, mobilised and organised. ^{to stand for their rights} Therefore, when we talk about preparing people for change, The organised group in this example has experienced something very significant - they realise that as individuals they are powerless but as an organised body with clear demands, tactics and strategy, they have the power to change their living conditions. It also indicates to everyone that the burden of changing the conditions of life does not rest on the shoulders of individuals, it is a task of an organised group."

understand addition

BEWYSSTUK: C.16 p. 3.

24.2 Die SCA begryp en onderskraag die beginsel van UDF, en ook die ANC, dat die massas gepolitiseer moet word -

"How do we involve the masses? We must develop programmes based on the needs and interests of the residents at a local level, and transform them into collective actions by the peoples themselves. In this way unity can be built around concrete issues, real issues that the people themselves see affecting them and can actually relate to. This will include campaigns around high transport fares, rentals, electricity, lack of proper services, high water tariffs, lack of health facilities, shortages of houses, lack of

qualified teachers, lack of schools etc. The masses can be involved through street meetings, door-to-door work, house meetings, street representation, area committees and branch sub-committees. All these must allow maximum participation by the residents."

BEWYSSTUK: C.16 pp. 3 en 4.

25.

UDF (Grens), synde ^{integrale deel} van UDF (Nasionaal) is ten volle op hoogte met die doelstellings van UDF soos genoem en openbaar hulle eensgesindheid daarmee in Bewysstuk C6, 'n dokument met die opskrif -

"UDF Border : Extra-ordinary Regional General Council Meeting:
Rhodes University : June 10, 1984."

25.1 Dit word rondborstig erken en verklaar dat hulle in UDF besig is met 'n rewolusionêre stryd en nou skakel met die ANC -

NB
"But we are revolutionaries and not narrow nationalists. We accept fully the idea of a unity in action between all the oppressed groups as being fundamental to the advancement of the liberation struggle. How could we forget the proud record of such patriots and comrades as Basil February; Abdurahmann; Ghandi; Kathrada; Fischer; First; Aggett and many others! Our struggle being for a non-racial democratic South Africa, we cannot delay our non-racial approach."

BEWYSSTUK: C6 p. 2.

25.2 In die geledere van hierdie geaffilieerdes word die beginsel aanvaar dat as rewolusionêres is dit hul vernaamste taak om die massas te politiseer en te mobiliseer om as rewolusionêres deel te neem aan die rewolusionêre stryd en vir dieselfde doelstelling -

"But, for all these to work well together for the same goal - liberation - there must be a directing organ. The struggle has to be won in all round political mobilisation. This includes education and agitational work throughout the country to cope with the sophisticated torrent of misleading propaganda of the enemy. The enemy is as aware, as we are, that the side that wins the allegiance of the people, wins the struggle.

It is therefore all the more vital that the revolutionary leadership is nationwide. To ensure that when victory comes it is not a hollow one, the masses must be brought to power at the head of which stands its organised political leadership."

BEWYSSTUK: C6 pp 2 en 3.

25.3 Die skakeling van UDF met die ANC word beklemtoon deurdat die jeug in die geledere van UDF hul leiding moet vind aan die hand van die "Youth League" van die ANC -

"It was within such a framework that in 1944 the Youth League was formed that became a model of the role the youth should play in the struggle.

A group of people came from different walks of life (most of them from the young intelligentsia) to become a disciplined committed and vital part of the liberation movement."

BEWYSSTUK: C6 p. 3.

Hierdie dokument is verkry, en Bewysstuk C6 spesifiek, by 'n sekere A. Hendriks in Oos-Londen - Sien Bewysstuk AA55, p. 2.

26.

Lucille Meyer van UDF (Grens), 'n geaffilieerde van UDF, bevestig voorgaande beginsels en het 'n toespraak gelewer waarvan Bewysstuk C7 die teks is, waarin breedvoerig uitgebrei word oor die rol van die jeug in die "Democratic Movement" en spesifiek hoedat die jeug betrek moet word in die "National Liberation" van die Swart massas. Ook sy maak gebruik van en beklemtoon die beginsel van rewolusio= nêre oorlogvoering naamlik dat gebruik gemaak moet word van knel= punte om die jeug te mobiliseer, politiseer en te organiseer vir die vryheidstryd. Die stuk in sy geheel is uiters belangrik, maar vir hierdie doeleinde word slegs die volgende aangehaal -

"You rally around the most basic - the simplest - issues which face the particular group. You will find the youth here playing ball in the streets, no adequate recreational facilities are provided. Organise them to fight for proper and adequate recreation, proper and adequate housing ... You need, also, to organise a lot of cultural activity. Plays. In your cast you can include some talented members of the street gang. Give him a script on the frame of conscription. Let him do the preaching against conscription on the stage. He becomes a convert and you shall have won a cadre and a host of supporters."

BEWYSSTUK: C7 pp. 8 en 11;

en verduidelik op p. 15 van Bewysstuk C7:

"It is, therefore, the responsibility of the conscious factor - that is i.e. the organised cadreship - to direct this mass anger in interests of the ultimate objective of the struggle. The oppressor makes things easy for the cadre, for it is the oppressor himself who organises spontaneous uprisings by the masses. From time to time the oppressor must increase rents and bus fares without corresponding wage increases. From time to time he is going to help education rationalised and educational facilities for the oppressed ill and inadequate, he is going to remove and resettle, detain, ban and banish."

27.

in Ander dokument wat vryelik versprei is en in UDF-streekkantoor te Vryburg gevind was (ook in ^{tak of afdeling} van UDF-Nasionaal), lê die beginsel vir lidmaatskap van UDF neer -

"Because the UDF is a tactical alliance it has the capacity to unite a broadest possible spectrum of people across class and colour lines. Organisations must simply accept the Declaration and be prepared to oppose the New Deal Of course these must be organisations operating outside Government structures, such as Community Councils, Bantustan/Homeland systems, Black Local Authorities, Coloured Management Committees, South African Council etc."

BEWYSSTUK: C8 p. 1.

28.

Bewysstuk C.11 lewer ook bewys dat UDF (Grens), in ^{Secretariaat Report of UDF Bantustan} ^{tak of afdeling} van UDF en die geaffilieerde organisasie soos in p. 3 van Bewysstuk C.11, ten volle op hoogte is met UDF-beleid en strategie, en die knelpunte wat UDF identifiseer het intensief bedryf - Sien in dié verband p. 2 onder die opskrif "Future plans".

29.

Hierdie stelling word verder bewys deur Bewysstuk C.121 synde die werksbeginsels wat aanvaar is deur alle organisasies geaffilieer met UDF (Grens) en wat getabuleer is in Skedule "A" van Bewysstuk C.121.

In die genoemde werksbeginsels het al die ledeorganisasies die beginsel aanvaar, naamlik om lede van UDF (Grens) te kan word, moet hulle UDF-(Nasionaal) en -(Grens) se beleid en strategie uitvoer.

30.

Nog 'n bewys dat geaffilieerdes ten volle op hoogte is met UDF-beleid, -strategie en -doelstellings, word verkry in Bewysstuk C.17. In hierdie brief aan UDF (Nasionaal) word weer eens onomwonde daarna verwys dat UDF deelneem aan rewolusionêre oorlogvoering en word 'n ernstige waarskuwing gerig om te waak teen teen-rewolusionêre taktiek deur sekere lede van die Swart massas -

"Defections : We had none recently.
The old problem of the E.L. Congress has not been resolved yet. (It should be remembered here that membership of the Congress is in many ways the same people who are members of the local RMC - not our affiliate - as well as the National Women's Association. I mention this to warn members of our NEC and other regions to avoid being used against their comrades by other people with what seems to be counter-revolutionary tactics. This was NEC-resolution in Bloemfontein this year.)"

31.

Soos hierbo gesien, was intensiewe beplanning gedoen voordat UDF op nasionale vlak tot stand gekom het en reeds op daardie stadium al was dit as 'n verneme vereiste beskou dat om lede van UDF te word, die Deklarasie aanvaar moet word -

"UDF Policy:

The Inter-regional Executive Meeting held in Johannesburg on 30-31 July 1983 discussed the policy of the UDF. It was broadly agreed that the Declaration would be the guideline. However, it has become necessary to interpret some aspects of the Declaration to ensure that the UDF has a consistent approach nationally.

1. Inclusion of Organisations:

The most important principle is an unqualified acceptance of the whole Declaration."

BEWYSSTUK: C45 p. 6.

Dit word ook bevestig deur Bewysstuk C.12, afkomstig van die Wes-Kaapstreek van UDF (n ^{tak of afdeling} van UDF), dat UDF (Wes-Kaap) en sy geaffilieerdes die beleid van UDF uitvoer en die doel nastreef, soos hierbo geformuleer.

In die werksbeginsels (op p. 8 van Bewysstuk C.12), blyk dit dat geaffilieerde organisasies deel het aan die besluitneming en beleidsbepaling van UDF (Wes-Kaap) en veral word die volgende beklemtoon -

- "1. The name of the Front will be the United Democratic Front (UDF).
2. The Declaration adopted the launching on 24 July, will form the basis for unity. All organisations accepted into the UDF will be required to endorse the Declaration."

32.

Prof. I. Mohamed van die Anti-PC Committee (geaffilieer by UDF) lewer ook bewys dat geaffilieerdes ten volle op hoogte is met UDF se doelstellings en hoe om dit te verwesenlik en dat dit prakties uitgevoer word. Hy het n reeks byeenkomste toegesprek waar die UDF/ANC-sentiment uitgedra word -

- (a) In n huisvergadering, datum onbekend - Bewysstuk C.21.
- (b) Op 30 Oktober 1983 spreek hy die UDF-massasaamtrek toe te Lenz, Johannesburg - Bewysstuk C22.
- (c) Op 27 November 1983 spreek hy die massas toe op n SCA-anti-Swart Plaaslike Bestuursvergadering - Bewysstuk C23.
- (d) Bewysstuk C24 is n verslag deur hom aan UDF aangaande die bywoning van die UDF-Konferensie gedurende Desember 1983.
- (e) Bewysstuk C25 is n toespraak deur hom gel^ewer by die AZASO-Kongres op 4 Julie 1984.
- (f) Bewysstuk C26 is n toespraak gelwer op 30 Desember 1984 by die begrafnis van Jabulani Ngcobo, n gestorwe ANC-lid wat in n ANC-kamp gedood is.
- (g) Bewysstuk C27 is n toespraak deur hom gelewer op 21 Januarie 1985.

- 32.1 Identies met die strategie van UDF, word die ANC teenoor die massas op die vergaderings gepopulariseer en verheerlik.
- 32.2 ANC-leiers en -terroriste word gepopulariseer en verheerlik en koppel hulle direk as eie aan die massa.
- 32.3 Ooreenkomstig UDF en ANC beleid, maak hy gebruik van knelpunte om die massas te mobiliseer, te politiseer en te betrek agter hierdie alliansie.
- 32.4 Regdeur en getrou aan die beleid van die UDF en ANC, word die massas voorberei om die Suid-Afrikaanse Regering en die Stelsel te identifiseer as die vyand van die massas.
- 32.5 Rewolusionêre oorlogvoering en geweldpleging word deurentyd voorgedou as die enigste wyse waarop hulle die Regering kan omverwerp en hul sogenaamde vryheid kan verwesenlik -

32.5.1 "We say to those who want to see that this country is at war, a war waged by the oppressors against the oppressed. Let the rulers and those who sided with our enemy, that there is not going to be peace in this country until we are all free."

BEWYSSTUK: C21 p. 3.

32.5.2 "We shall not accept a constitution imposed by a minority ruling class and that there will be no peace in this country until we meet in a national convention with all our leaders now held in prison or in exile, to determine our constitution based on the Freedom Charter." (My onderstreping).

BEWYSSTUK: C22 p. 4.

NB 32.5.3 "Let the pride in the response of our people fire us with a new determination to destroy the local authorities and bring our struggle for freedom to a new height."

BEWYSSTUK: C23 p. 5.

32.5.4 "We must organise mass resistance to conscription - politicised can be appealed to on political basis - mass of young people, even though not politicised and hence not in a position to reject SADF on political grounds nevertheless fear concept of war, that is being maimed and killed: there is a basis from which to organise them.
(Note: should be careful when exploiting this fear not to move people away from preparedness to fight

and die for liberation)."

En verder ook word dié rewolusionêre gesindheid openbaar -

"No effort must be spared to accommodate delegates in townships, even if we have to sleep under kitchen table. In our case, at least 60 families would have had time to converse with an UDF activist.

ALSO!!!

- in this way people in the townships would get used to shelter strange revolutionaries."

BEWYSSTUK: C24 pp 2 en 3.

*Swini ANC
dogmatiese*

32.5.5 "Those who rule over us, those who reap the benefit of our labour and those who plunder the resources of our country are seeing the dark storm clouds of our people's anger on the horizon. Those who impose their will on us because they have guns are fast realising that their prisons, armoured cars, mirages and machine guns are not going to stop us from achieving our freedom."

BEWYSSTUK: C25 p. 3.

32.5.6 Dit word duidelik gestel dat UDF en die geaffilieerdes ANC-terroriste onder hul geleedere skaar -

"We in the United Democratic Front and all its affiliates say this is our son and our flesh and blood."

BEWYSSTUK: C26 p. 1.

en ook

"This death here today is proof that there is not going to be peace until we have claimed our heritage and liberated our country from racism, oppression and exploitation."

BEWYSSTUK: C26 p. 2.

32.5.7 Die UDF-/ANC-knelpunte word breedvoerig deur Prof. I. Mohamed in Bewysstuk C27 behandel, en die waarde daarvan in rewolusionêre oorlogvoering tree sterk op die voorgrond as gelet word op wat hy sê - *P 4 VAN BEW C. 27.*

"IX. Township Uprisings.

The above, and other issues must feel township dissatisfaction and uprisings."

32.5.8 Hierdie aktivis onderskraag ook die UDF-/ANC-strewe vir die mobilisasie, politisasie en organisasie van die massas as 'n eenheid vir deelname aan die vryheidstryd.

32.5.9 Wat hierbo uiteengesit is, kry besondere betekenis as gelet word op wat Beskuldigde 19 as Algemene Sekretaris van UDF aan al die Streeksekretarisse van UDF in die Omsendbrief skryf -

"Another factor which every Region must take into account is that it is the UDF which is ultimately responsible for everything done by our affiliates locally and abroad. There must therefore be a close co-operation and common discipline to our approach to issues."

BEWYSSTUK: C41 p 10.

Die geheel van Bewysstuk C41 lewer bewys hoedat UDF beleidsake en belangrike beginsels aan die geaffiliëerdes oordra deur middel van Omsendbriewe.

33.

In die voer van die vryheidstryd/rewolusionêre oorlog, gaan UDF/ANC van die standpunt uit dat die stryd nie gaan oor burgerregte nie, maar oor magsoorname en word die verkryging van hul vryheid deur gesprekvoering met Regering vir burgerregte/magsdeling totaal verwerp.

33.1 Geleenthede waar UDF dit sterk gestel het is reeds na verwys hierbo en word nie herhaal nie. Slegs verdere voorbeelde wat nog voorkom, sal na verwys word.

33.2 In 'n dokument "UDF and the New South African Constitution" word die volgende benadruk :

"Above all, if the UDF calls for a referendum of whatever kind, this would imply the acceptance of the illusion that our problem can still be solved by constitutional means involving responsible internal leaders! To accept this, we believe, would be a grave mistake. If other people think constitutional solutions are still possible, we need to be told openly and in a hurry.

Conclusion:

To sum up, we stand for a total non-participation in any referendum."

BEWYSSTUK: C37 pp. 2 en 3.

33.3 As 'n volgende voorbeeld kan gemeld word dat op 'n UDF-gereëld en -beheerde vergadering op 29 Oktober 1983 het Frank Chikane, synde 'n Vise-president van UDF (Transvaal) namens UDF die boodskap duidelik uitgespel aan die gehoor dat UDF gladnie bereid is om enige gesprekvoering of versoening met die sogenaamde onwettige Suid-Afrikaanse Regering sal voer of beoog nie.

SIEN BEWYSSTUK: V3 p. 14. *Dit is nie die beste voorbeeld v.d. gesagheid nie*

33.4 'n Volgende voorbeeld van hoe UDF homself sien as synde 'n buite-parlementêre mag, word gevind in die beslissing van die Nasionale Uitvoerende Komitee van UDF gedurende 10-11 September 1983 te Durban ten opsigte van die aard van UDF se Program van Aksie.

BEWYSSTUK: D.1 para. 10.1

33.5 Aan die einde van 1983 stel die Sekretariaat van UDF (Nasionaal), in sy verslag aan die Nasionale Algemene Vergadering van UDF weer eens sy standpunt: hulle moet poog om groepe wat buite parlementêre strukture optree, te betrek by UDF se aktiwiteite en kampanjes.

BEWYSSTUK: T.13 para. 3(ix).

33.6 Dieselfde as wat in para. 33.5 supra gesê word, vind ons in die amptenare van UDF se verslag aan die Nasionale Uitvoerende Komitee op 1 Junie 1984.

BEWYSSTUK: G2 para. C.

33.7 UDF se Nasionale Uitvoerende Komitee het op 21-22 Julie 1984 te Bloemfontein geleentheid gehad om op hierdie hele aangeleentheid van buite-parlementêre en onkonstitusionele opposisie in te gaan en stel dit dan duidelik dat UDF se politieke alternatiewe, wat sekere minimum-eise insluit (waaronder ontbinding en ontwapening van die veiligheidsmagte, die terugkeer na die RSA van opgeleide ter-

roriste, die opskorting van die Grondwet, vrylating van alle politieke gevangenes en veroordeelde terroriste), by wyse van buite-parlementêre opposisie verkry moet word.

BEWYSSTUK: H.1 para. 10.

33.8 In die verslag van die Internasionale Jeugjaar-komitee (wat ook maar UDF-aktiviste is - SIEN BEWYSSTUKKE J5 en T.12), word weer eens gedurende November 1984 uitgespel dat -

"..... the fact that peace can only come when the demands of the people are met. It cannot be built upon passive acceptance and co-operation"

BEWYSSTUK: J6 p. 4, para. getiteld "Peace".

P146(1)-(14)

34.

In Bewysstuk C39 word bewys gevind dat die Natal-streek van UDF (n ~~tek. of afdeling~~ van UDF-Nasionaal) in alle opsigte op hoogte is met die doelstellings, beleid en strategie van UDF (Nasionaal).

Onder andere word verwys na -

- 34.1 Die effektiewe beheer en koördinasie van geaffilieerde organisasies in die vryheidstryd.
- 34.2 Die besonder belangrike vereiste dat die massas gemobiliseer, gepolitiseer en georganiseer moet word vir deelname aan die vryheidstryd.
- 34.3 Die aanwending van knelpunte in die proses om die massas te mobiliseer, politiseer en te organiseer.

35.

Bewysstuk C50 is ook 'n baie belangrike dokument wat in sy geheel gesien moet word, veral in die lig van bewustheid van geaffiliede van UDF-beleid en die modus operandi van die Transvaal-streek word soos volg uitgelig -

35.1 "For One Whole Year, the UDF (Transvaal) policy-making body has, and today continues to be the General Council. Here issues are examined, referred to individual affiliates where a mandate is sought for support of this or that idea. The decisions are a true reflection of the thinking of members of these organisations. It should be noticed that democracy, or rather the process thereof, has not at times been fully utilised or engaged in within individual organisations due to numerous factors. The Front has, however, stood unwavering in support of democratic decisions at all levels. The General Council is made of two delegates of each affiliate. Observers have been allowed to gain entree to General Council Meetings. On occasions they have contributed on discussions. The delegates, however, have not allowed observers to stifle or influence discussions on serious policy issues. Only delegates are allowed the right to cast votes. Numerous sub-committees such as the media, education and repression have been formed to fulfil specific needs of the UDF and for individual UDF affiliates." (My onderstreping).

BEWYSSTUK: C50 p. 2.

35.2 In die dokument word 'n Program van Aksie van die Transvaal-streek uiteengesit en ek haal aan -

"C. Program of Action:

Much more important we should be aware of the danger of making the area-committee a talk shop. Action should be build into it. We should be able to transform the UDF through the area-committee into a meaningful and viable weapon of change. At all cost, by all means we should refuse to make the Front a futile debating forum. If we do work at mass-level success is guaranteed."

BEWYSSTUK: C50 p. 3.

36.

In 'n veldtog om UDF in die OVS te vestig en uit te bou, het Be=skuldigdes 19 en 20 'n organisatoriese toer na dié gebied onder=neem. In 'n verslag deur beide opgestel (Bewysstuk C52, en sien ook Bewysstuk AAS9 p. 1 van die skedule) vir die Uitvoerende Komitee van UDF. In die Vrystaat het hulle geaffilieerdes inge=lig ten opsigte van twee hoofpunte wat bespreek was wat in die besonder insiggewend is, naamlik die rol van die ANC en die rol van UDF in die geskiedenis van die stryd.

"WELKOM - COSAS Meeting on 7 October 1983.

Despite the communication breakdown with the rest of the Orange Free State, new ground was broken in Welkom. On 7th October the General Secretary and the Publicity Sec=retary were invited to speak on the United Democratic Front at a COSAS-meeting.

Two main issues were discussed at this meeting viz. the historical overview of resistance in South Africa and the history and nature of the UDF. The two subjects were handled by the Publicity Secretary and the General Secre=tary respectively. The students emerged out of the meeting clearer on the UDF and also with a renewed determination. They resolved to carry on with consultations with indivi=duals and organisations in their locality, with the view to forming a UDF area-committee. Already on the same day they had sent a delegate to talk to people in Bloemfontein and Brandfort."

BEWYSSTUK: C52 pp. 1 en 2.

NR
Dit is belangrik om op hierdie stadium te verwys na die getuienis van hoedat daar dan ook geweldpleging in Welkom uitgebreek het ná gebruikmaking van UDF-knelpunte gebaseer op Swart Plaaslike Bestu=re en Onderwys.

37.

Dit is onbetwisbaar so dat die UDF-kampanjes wat gebaseer is op geïdentifiseerde knelpunte deur die geaffilieerde organisasies, bedryf en uitgevoer word onder die koördinasie en leiding van UDF. Dit veronderstel dat die geaffilieerde organisasies om dit sinvol te kon doen beslis op hoogte moes gewees het met UDF se uiteindelijke doelstellings en beleid en om dit te verwesenlik, wat noodwendig geweld insluit. Dit is dan ook opmerklik dat UDF (Nasionaal) gewelddadige suksesse wat deur die lede-organi=
sasies behaal is in die uitvoering van die kampanjes, bestempel as winste van UDF.

37.1 "In the 14 months since the launch of the UDF, tremendous gains have been made inside South Africa by way of streng=
thening the democratic movement while simultaneously cut=
ting back on the legitimacy of the minority apartheid regime. This is not merely a hollow boast, the admissions of apartheid's Minister of Law and Order, Louis le Grange, concur with this view. The campaigns of the UDF had thwarted every attempt by the Apartheid Government to regain its composure. Significantly too, the struggles between town and country became one."

(The UDF campaigns will be dealt with in more detail later).

"The methods used by UDF activists viz. personal contact with our people in their homes, disseminating publications, and mass rallies."

BEWYSSTUK: C53 p. 1.

Die winste deur middel van die kampanjes word uiteengesit vanaf pp. 3 en 4 en word onder andere die opstand in die Vaaldriehoek op 3 September 1984 as een van UDF se winste gereken.

37.2 UDF stel dit ook duidelik dat UDF se sukses in die kampan=
jes toegeskryf word aan die gebruik van knelpunte in die
uitvoer van die kampanjes - Sien byvoorbeeld p. 6.

b

"Successes were achieved by linking day to day struggles with political issues, thus elements like food prices, housing, education and the threat of _____ were the more important facets of this campaign."

37.3 Die waarde van massa-vergaderings word soos volg gestel -

"A series of rallies were arranged regionally or locally at various times during the past 14 months. By and large these rallies were very well attended with crowds between 1,000 (local) and 12,000 (regional). The spirit of unity and resistance which dominated these gatherings had in fact continue to have spin-offs in the community by way of support for the UDF."

BEWYSSTUK: C53 p. 7.

37.4 Op die gebied van die media het geaffilieerdes van UDF 'n belangrike rol gespeel en in die publikasies wat versprei was, volledige kennis openbaar van UDF se doelstellings en metodes. UDF (Nasionaal) stel die belangrikheid van media in sy verslag soos volg -

"... the UDF also had to place a major emphasis on media. So successful was this aspect of our work that some 55 bogus pamphlets allegedly state produced were disseminated against the UDF. UDF-media include newsletters (UDF News), pamphlets and flyers, T-shirts, posters and bumper stickers.

Needless to say, advancing the UDF ideologically and countering state propaganda was costly, but nevertheless necessary and advantageous."

BEWYSSTUK: C53 p. 7.

37.5 In hierdie verslag wat deur UDF versprei word, is dit belangrik dat UDF dit self beskryf dat die gedurige oproep vir "action" beslis geweldpleging en oproer behels en baie beslis nie neerkom op gesprekvoering en protes nie.

Sien in dié verband -

"2.1 Democracy vs the State

The UDF was conceived as a body which waged co-ordinate active struggle against the apartheid government. Many organisations had been waging struggles at local level gainst higher rentals, the housing crisis, rising electricity rates, dummy bodies, etc., but these were being conducted in isolation from one another.

Today these organisations are united to a mammoth force under the banner of the UDF.

The challenge that faces the UDF today is to a truly national voice, to strengthen the unity that action over the past 14 months already forged and to advance the struggle for national liberation.

The important victory scored by the people have not gone unnoticed. The South African Government have been at pains to adequately respond to the situation. Their responses have included: use of military force against our people, continued harassment of activists, detention of UDF-leaders, a campaign of disinformation, the recent threat to ban the UDF, and many other forms of continual repression.

The tide of resistance cannot be turned back, our resistance must continue to grow in order to even further weaken the Apartheid Government."

(My onderstreping).

BEWYSSTUK: C53 p. 8.

- 37.6 Afdoende getuienis en bewys dat UDF knelpunte as van kardinale belang beskou vir die monsterring van die massas in geweldpleging en rewolusionêre oorlogvoering as toekomsige optredes beplan word, word gevind in -

"In essence then, we project our work in the next

period to focus on issues pertinent to our people. We have committed to linking up these struggles to national campaigns simultaneously we believe that this form of struggle lends itself to the development of organisations. Central to our approach will be correcting the unevenness amongst organisations by firstly providing more resources to the development of organisations in the rural areas and secondly addressing the lack of resources in African townships which so restricts the growth of organisations."

En verder -

"The UDF head office serves as a linkage between the different regions. In addition, can be broadly defined as initiating campaigns, information and the contact with international community."

BEWYSSTUK: C53 pp. 12 en 15.

37.7 Verdere belang van knelpunte en die sinvolle aanwending daarvan in die rewolusionêre oorlogvoering, word verder toegelig en uiteengesit -

"There exist within the UDF a divide between National and Regional functions. The Regions advance campaigns and the UDF within the province. A fair amount of money is raised locally. UDF National tends to the overall development and advancement of the Front.

(x) Special Campaigns

The report does clearly indicate the campaigns around which the UDF work will proceed in the period ahead. Often, regions will not be in a position to entirely take responsibility for these campaigns, and UDF National would have to initiate. Also, the differential allowances for these campaigns will allow for more countrywide resistance with a sharp focus on "African" sector where financial and other resources are extremely limited."

BEWYSSTUK: C53 pp. 16 en 18.

Dit moet in gedagte gehou word dat alle streke van UDF ook ^{take of afdelings as} lede van UDF (Nasionaal) is.

38.

Bewys van die feit dat UDF-ledeorganisasies ten volle op hoogte is met die primêre doelstellings van UDF en die feit dat UDF se doelstellings alleenlik verwesenlik kan word deur die massas te monster as mag in rewolusionêre oorlogvoering, is in die eerste plek, soos hierbo gesien, in oorfloed gelewer. Daar is ook nog 'n magdom publikasies waarin hierdie feite onomstootlik bewys word en veral waar die betrokke organisasies effektief en prakties bogenoemde stellings toepas.

In dié verband kan verwys word, sonder dat daaruit aangehaal word, na onder andere -

BEWYSSTUKKE:

In die bewys van ander aspekte, onder andere byvoorbeeld die reekse van massasvergaderings wat gehou is en wat later meer volledig behandel word, sal nog meer stawende getuienis op die voorgrond tree.

Hierdie deel van die argument word afgesluit met die volgende aanhaling uit Bewysstuk C.138 p. 10 -

"Our structures do not exist for their own sake; they must be geared to achieving our aims and advancing our struggle."

En verderaan -

"Possible solutions to these problems

- while as far as possible taking decisions by mandate we need to allow for GC to take decisions on urgent matters ...
- except that everyone is bound by a GC-decision, whether by mandate or by a resolution."

39.

In hierdie saak is daar afdoende bewys dat al die Beskuldigdes ten volle bewus en op hoogte is met UDF/ANC se primêre doelstelling en ook die metodes, tewete rewolusionêre oorlogvoering om dit te verwesenlik. Hiermee het al die Beskuldigdes hulself vereenselwig en aktief deelgeneem aan aktiwiteite en kampanjes (knelpunte) om die massas te oorreed om oor te gaan tot geweldpleging en verwesenliking van UDF/ANC se doelstellings.

39.1 Beskuldigdes 1, 2, 3 en 16:

39.1.1 ~~Al drie~~ die Beskuldigdes het gedien op die Bestuur van AZAPO (Vaal), en die Staat het getuienis aangevoer dat op 'n Bestuursvergadering besluit was om aktief met die UDF-geaffilieerdes in die Vaal om, in ooreenstemming met UDF-beleid, die kampanjes teen Swart Plaaslike Besture op te neem en uit te voer; en daardeur Swart Plaaslike Besture in die Vaal te vernietig en onwerkbaar te maak.

GETUIE: 1C8, Vol.

39.1.2 Die getuienis van getuie oor hierdie aspek word konkreet gestaaf deur die optredes van hierdie ~~drie~~ Beskuldigdes in die geheel van die aktiwiteite in die Vaal en wat infra meer volledig behandel word.

39.1.3 Die stigtingsvergadering van VCA was op 9 Oktober 1983 gehou en Beskuldigde 3 het dit bygewoon. Op hierdie vergadering het drie sprekers opgetree namens UDF, naamlik Elliot Shabangu, Dr. N. Motlana en Curtis Nkondo en dit beklemtoon dat die stryd gevoer moet word om die Swart Plaaslike Besture te beveg -

OORKONDE: pp. 885 - 895; 745, 749, 752 en 912 - 914.

39.1.4 Op die stigtingsvergadering is resolusies aanvaar waarin alreeds grondige kennis van die UDF/ANC program en doelstellings openbaar word -

OORKONDE: pp. 750 e.v.

39.1.5 Op hierdie stigtingsvergadering het Elliot Shabangu van UDF dit reeds duidelik gemaak en beklemtoon teenoor die VCA en gehoor dat hulle reeds besig is met 'n rewolusie en dat deur die Swart Plaaslike Besture te beveg, sal hulle die rewolusie bevorder.

OORKONDE: P. 744.

39.1.6 Op 10 Junie 1984 was op 'n Bestuursvergadering van AZAPO (Vaal) besluit dat daar saamgewerk moet word met UDF, VCA en COSAS om Swart Plaaslike Besture onwerkbaar te maak.

Getuie 1C8 en Beskuldigde 2 was op hierdie vergadering en het deel gehad aan hierdie besluit.

OORKONDE: pp. 768 en 769.

39.1.7 'n Massavergadering is gehou op 2 September 1984 in Beskuldigde 3 se Kerk en hy was nie slegs teenwoordig nie, maar ook 'n spreker. Op hierdie vergadering was die aanval op Swart Plaaslike Besture en die vernietiging daarvan deur Beskuldigde 2 sterk bepleit en het hy die mense uitgelok om die Raadslede dood te maak, en was die finale reëlings getref vir die opmars.

OORKONDE: pp. 772 en 773.

39.1.8 Op 3 September 1984 het Beskuldigde 2 die massavergadering in die Rooms-Katolieke Kerk te Small Farms bygewoon waar Esau Raditsela die massas uitgelok het om Raadslede en hul eiendom te dood en te vernietig. Beskuldigde 2 het daarna deelgeneem aan die opmars en was teenwoordig by die huis van Ceasar Motjeane, 'n Raadslid, toe hy en sy werknemers vermoor en sy eiendom aan die brand gestee was.

39.1.9 Op 19 Augustus 1984 was 'n massavergadering gehou in die Kerk van Beskuldigde 3. Op hierdie vergadering het Beskuldigde 16 die knelpunt van Swart Plaaslike Besture van UDF bevorder en die massas uitgelok om die

Raadslede te dood as hulle nie wil bedank nie.
Beskuldigde 1 het ook as spreker opgetree en hom
ten volle vereenselwig met wat Beskuldigde 16 gesê
het en die massas aangespoor om aktief teen Raadslede
op te tree.

Beskuldigde 2 loods ook 'n aanval teen Raadslede en
het hom vereenselwig met wat Beskuldigde 16 gesê het.

Beskuldigde 3 het nie alleen sy Kerk beskikbaar gestel
vir die vergadering nie, maar as spreker opgetree en
die massas opgesweep in 'n preek teen die Raadslede.

OORKONDE: pp. 1151 e.v.
pp. 1284 - 1288.

Op hierdie vergadering is oor die algemeen gebruik
gemaak van UDF se metode om knelpunte te identifiseer
en dit te gebruik om die massas op te sweep tot aksie
teen die Staatsbestel.

- 39.1.10 Op 27 November 1983 was 'n massavergadering deur VCA
gehou in die Rooms-Katolieke Kerk, Sebokeng, en het
Beskuldigdes 3 en 16 die vergadering bygewoon en 'n
toespraak gelewer. Op dié vergadering was weer eens
'n UDF-kampanje, tewete Onderwys, bevorder.

Die advertensie van hierdie vergadering, Bewysstuk
AN15(8), lewer ook bewys dat die doel van die verga=
dering in ooreenstemming is met die strategie van UDF
om verskillende knelpunte te gebruik om die massas op
te sweep en oor te haal tot hul sienswyse.

OORKONDE: pp. 1531 - 1533.

- 39.1.11 Op 23 September 1984 het Beskuldigde 1 'n begrafnis in
die Vaal toegesprek waar hy die massas op die byeen=
koms aangehits het teen die Regering en Regeringsin=
stellings.

OORKONDE: pp. 1600 e.v.

39.1.12 Beskuldigde 16 was 'n lid van die Soweto Committee of Ten en as sulks deel van die stigterslede van UDF op 20 Augustus 1983. Hierbo is reeds volledig uitgebrei oor die verantwoordelikhede en deelname van lede-organisasies aan die Deklarasie van UDF en aan die identifisering en uitvoering van die geïdentifiseerde knelpunte wat as resolusies aanvaar is. Vanaf die aanvang van UDF was hy dus deel van die sameswering en die uitvoering daarvan.

VIDE: Bewysstuk A.1 p. 60.

Verder word sy gesindheid en benadering openbaar in die dokument wat gesamentlik deur hom, Lybo~~N~~ Mabasa en Lebaniang Sebidi opgestel is en waarin hulle onomwonde hul rewolusionêre gesindheid in die sogenaamde vryheidstryd openbaar. Hierdie dokument is in sy geheel belangrik en is 'n erkenning en beplanning vir die uitvoering van die rewolusie tot omverwerping van die bestaande Regering.

In die lig hiervan word sy oproep dat die Raadslede gedood moet word, duidelik.

BEWYSSTUKKE B6 en C.10.

39.2 Beskuldigdes 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18 en 22.

Afgesien van Beskuldigdes 1, 2, 3 en 16 het bogenoemde Beskuldigdes hoofsaaklik in die Vaaldriehoek geopereer waar hulle die kampanjes van UDF aktief bedryf het deur middel van organisasies waarvan hulle die lede en/of bestuurslede was, en veral die kampanje teen Swart Plaaslike Besture uitgevoer het en gelei het tot die uitbreek van oproer en geweld in die Vaal.

39.2.1 Op die stigtingsvergadering van VCA was Beskuldigdes 4, 5, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 18 en 22 teenwoordig toe die sprekers UDF se beleid en strategie ten opsigte van die bestryding van Swart Plaaslike Besture uiteen-

gesit is. Op hierdie vergadering was besluit om VCA in die lewe te roep en Beskuldigdes 10 en 22 was daar op die bestuur verkies.

OORKONDE: pp. 748 - 752.

39.2.2 Op hierdie byeenkoms is resolusies aanvaar wat hierdie organisasie se onderskraging van UDF se doelstellings, beleid en strategie ondersteun en bekragtig, onder andere word na die volgende verwys -

39.2.2.1 dat VCA met alle ander oganisasies wat veg vir die bevryding van die Swart massas sou saamwerk om dit te verwesenlik;

39.2.2.2 dat VCA met UDF sal affilieer en lid word van die Front;

39.2.2.3 dat VCA sal veg vir die verlaging van huur;

39.2.2.4 dat VCA sal veg vir beter en meer huise vir Swartes;

39.2.2.5 dat VCA sal veg vir die verbetering van Swart Onderwys;

39.2.2.6 dat VCA hom sal beywer en hulp sal verleen vir die skepping van vroue- en jeugorganisasies in die Vaal;

39.2.2.7 dat VCA sal veg vir die vernietiging van wettige gesagstrukture kragtens die Wet op Swart Plaaslike Besture ingestel, die verwerping van Swart Raadslede as marionette van die Regering en boikot van verkiesings;

39.2.2.8 dat VCA sal veg vir die verwerping van die sogenaamde Koornhof-wette en grondwetlike voorstelle;

39.2.2.9 dat VCA sal veg vir die vernietiging van Swart Tuislande;

39.2.2.10 dat VCA sal veg vir die verwerping van die Ciskei se owerheid en die sogenaamde wreedhede in die

Ciskei veroordeel.

Dit is opmerklik en van besondere belang dat bogemelde knelpunte wat deur VCA aanvaar word, presies ooreenstem met knelpunte wat deur UDF identifiseer en by wyse van resolusies aanvaar is.

SIEN: BEWYSSTUK AN.13;
OORKONDE: p. 751 - (1C8).

Hierdie resolusies is deur Beskuldigde 22 aan die vergadering voorgelees vir aanvaarding.

OORKONDE: p. 750.

39.2.3 Dit is op hierdie vergadering waar Elliot Shabangu van UDF dit ook tuisbring onder die Beskuldigdes en ander lede van die gehoor dat hulle besig is met rewolusionêre oorlogvoering en dat VCA se stigting deel vorm van hierdie rewolusionêre oorlogvoering.

OORKONDE: p. 744.

39.2.4 Op hierdie vergadering was dit Beskuldigdes 5, 12, 13 en 14 wat voorsangers was met die sing van vryheidsliedere.

OORDKONDE: p. 741.

39.2.5 Beskuldigde 13 het namens COSAS 'n toespraak gelewer en die jeug aangemoedig en uitgelok om die posisie van die ouer garde in die vryheidstryd oor te neem.

OORKONDE: p. 746.

39.2.6 Na die vergadering het die komitee van VCA vergader en is daar 'n strategie van optrede bespreek en weer eens is dit opmerklik hoe identies dit ooreenstem met UDF/ANC se strategie - dit kom hoofsaaklik daarop neer dat die massas gemobiliseer en georganiseer moet word en die vernaamste wapen om dit te doen is daaglikse knelpunte.

OORKONDE: p. 754.

- 39.2.7 Op 24 November 1983 was 'n massavergadering gereël en gehou deur VCA. Dit sou 'n anti-verkiesingsvergadering wees en die pamflette daarvoor verskyn in Bewysstuk AN.15(8) en was die saal opgetooi met plakkate van UDF, COSAS, VCA en RMC waarop die woorde "away with Council=lors, away with high rents, away with Black Local Autho=rities" en "we are not going to vote for the puppets" verskyn het.
- OORKONDE: p. 759.
- 39.2.8 Beskuldigde 5 was een van die persone wat die gehoor gelei het in die sing van vryheidsliedere.
- OORKONDE: p. 760.
- 39.2.9 Op hierdie vergadering het die verteenwoordigers van UDF die massas oorreed om in ooreenstemming met UDF-knelpunte, nie aan die verkiesings deel te neem nie, want deelname aan die verkiesings is deelname aan onderdrukking.
- Curtis Nkondo van UDF veral het gesê dat hulle moet Blanke lede van hul organisasies toelaat sodat hulle die Blankes kan gebruik om hul eie mense dood te maak.
- OORKONDE: pp. 761 en 762.
- 39.2.10 Beskuldigde 22 het 'n toespraak gelewer en 'n aanval geloods teen die Swart Plaaslike Besture en dat hulle nie aan verkiesings moet deelneem nie.
- 39.2.11 Op 'n VCA-komiteevergadering wat in Januarie 1984 gehou was, het Esau Raditsela (Vise-voorsitter van die Komitee) gesê dat hulle moet voortgaan met die organi=sasie van vergadering en die mobilisasie van die massas "as hell is going to break loose in South Africa".
- OORKONDE: p. 763.
- Dit lewer bewys dat die VCA bekend was daarmee dat die massas georganiseer en gemobiliseer moes word vir rewo=lusionêre oorlogvoering.

39.2.12 'n VCA georganiseerde massavergadering was op 19 Februarie 1984 gehou en wat bygewoon was deur Beskuldigdes 5, 7 en 17. Op dié vergadering het Beskuldigde 7 'n toespraak gelewer teen Swart Plaaslike Besture en verhoogde bustariewe.

OORKONDE: pp. 765 - 766.

39.2.13 By hierdie geleentheid was Beskuldigdes 7 en 17 verkies op die bestuur van VCA.

39.2.14 Op 3 September 1984 het die massas byeengekom onder andere by die Rooms-Katolieke Kerk, Small Farms, waar Esau Raditsela hulle aangestig het om Raadslede te dood en eiendom van Raadslede en die Raad te vernietig.

Hierdie byeenkoms was bygewoon deur Beskuldigdes 5, 8, 13, 15 en 17. Hulle het daarna deelgeneem aan die optog en daaropvolgende gebeure. Hierdie getuienis word bevestig deur getuie Jacob Mahlatsi wat die volgende Beskuldigdes op die toneel plaas: 8, 15 en 17, terwyl die verdediging self erken het dat Beskuldigde 9 ook deelgeneem het aan die optog.

OORKONDE: p.
p. 2096.

39.2.15 Getuie Masenya het op 26 Augustus 1984 die vergadering van VCA in die Rooms-Katolieke Kerk, Small Farms, bygewoon en die volgende beskuldigdes het volgens hom die vergadering bygewoon: Beskuldigdes 5, 8, 9 en 17.

OORKONDE: p. 591.

Beskuldigde 8 was die Voorsitter en spreker op hierdie vergadering en het die gehoor opgesweep teen die Raadslede en -stelsel; dat hulle "sell-outs" is en dat die inwoners van die Vaal moet "to get rid of them".

OORKONDE: pp. 591 en 592.

39.2.16 Beskuldigde 17 was 'n spreker van die vergadering as lid van VCA en het Beskuldigde 8 se toespraak beaam en ook 'n aanval geloods op Raadslede en -stelsel en gesê dat die massas op 3 September 1984 moes wegbly van die werk en dat op 3 September van die Raadslede verantwoording ge-eis sou word.

39.2.17 Nadat 'n vrou ook op die vergadering gepraat het en die vroue aangemoedig het om aan die stryd deel te neem, het Beskuldigde 5 ook 'n toespraak gelewer. Hy het bevestig dat hy namens VCA praat en hom vereenselwig met die vorige sprekers en bevestig dat die Raadslede "sell-outs" en "puppets" van die Regering is. Hy was bereid om die gehoor se vrae te antwoord en het die massas uitgelok om nie huur te betaal nie. Indien iemand betaal, sal hy in die moeilikheid beland en doodgemaak word.

OORKONDE: pp. 598 - 601.

39.2.18 Die vorige getuie bevestig die doelstellings van UDF en VCA, waar hy getuig dat op 3 September 1984 hy by die liggaam van die vermoorde Ceasar Motjeane 'n plakkaat van VCA aangetref het waarop die woorde voorkom "assasinate sell-outs, Asinamali" en "away with Rents!"

OORKONDE: p. 607.

39.2.19 Getuie Lord McCamel getuig dat Esau Raditsela gerapporteer het dat die Vaal Action Committee voor VCA se stigting hulp verkry het van UDF en die SCA vir die stigting van VCA. Op 8 Oktober 1983 was die program vir die stigtingsvergadering gereël deur getuie, Edith, Esau Raditsela, Dorcas, Curtis Nkondo van UDF en Beskuldigde 22.

OORKONDE: p. 1485. - 1487

- 39.2.20 Op die stigtingsvergadering 9 Oktober 1983 van VCA was die volgende Beskuldigdes teenwoordig: Beskuldigdes 5, 10 en 22, en was Beskuldigdes 10 en 22 verkies op die bestuur van VCA.
OORKONDE: pp. 1514 en 1526.
- 39.2.21 Op hierdie vergadering het verteenwoordigers van UDF, teweete Nkondo, Shabangu en Dr. Motlana die gehoor toegesprek teen Raadslede, UDF se stryd en veral UDF kampanjes oor Onderwys en Swart Plaaslike Besture uiteengesit en is daar resolusies aanvaar omtrent VCA se optrede wat ondersteuning bied aan UDF se beleid en strategie.
- 39.2.22 Einde Oktober, begin November 1983 was 'n massavergadering gehou in die N.G.-Kerk, Bophelong onder voorsitterskap van Lord McCamel. Beskuldigde 10 het onder andere die gehoor toegesprek en deur gebruikmaking van knelpunte die gehoor opgesweepte en vyandig gestem teen Swart Plaaslike Besture en die Raad in die Vaal in besonder.
OORKONDE: pp. 1528 - 1530.
- 39.2.23 'n Verdere massavergadering is op 19 Februarie 1984 gehou in die Rooms-Katolieke Kerk deur VCA en daar is Gebied 7 se Gebiedskomitee van VCA verkies. Die Kerk was opgemaak met baniere van UDF, VCA, COSAS, RMC en UDF-literatuur soos Speak, Work in Progress, Saspu National en Black Sash publikasies oor Swart Plaaslike Besture is verkoop onder toesig van Beskuldigde 22. Hierdie literatuur is verkry vanaf UDF.
OORKONDE: pp. 1549 en 1550.
- 39.2.24 Beskuldigdes 7 en 17 was onder andere sprekers op hierdie vergadering en het ook gebruik gemaak van knelpunte om die massas op te sweepte teen die Regering.
OORKONDE: pp. 1548 en 1549.

39.2.25 Beskuldigdes 7 en 9 was verkies op die VCA-bestuur as lede van Gebied 7 se Gebiedskomitee.

OORKONDE: pp. 1552 en 1553.

39.2.26 Getuie het verskeie VCA-komiteevergaderings bygewoon waar VCA-strategie bespreek is. Onder andere is bespreek dat kandidate in die Swart Plaaslike Besture se verkiesings genader moet word om hulle te onttrek en het Beskuldigde 22 so 'n kandidaat genader om hom te onttrek - sonder sukses.

OORKONDE: p. 155 §

39.2.27 Hierdie getuie het ook duidelik gemaak dat indien 'n organisasie by UDF wil affilieer, dan moet hy UDF se kampanjes, gebaseer op knelpunte, opneem en uitvoer. Verder moes hulle op 'n gereelde basis aan UDF verslag doen van hul aktiwiteite in die Vaaldriehoek. Twee afgevaardigdes van VCA moes gereeld UDF Algemene vergaderings bywoon.

OORKONDE: pp. 1554 - 1556.

39.2.28 Beskuldigde 10 was die afgevaardigde van VCA wat die UDF Nasionale Algemene Vergadering gedurende Desember 1983 te Port Elizabeth moes gaan bywoon en daarna wel teruggerapporteer het aan VCA.

OORKONDE: p. 1558.

39.2.29 Op 7 Augustus 1984 het Beskuldigde 11 vir getuie Peter Mohapi gewerf om deel te neem aan die stigting van 'n aksiekomitee in Boipatong en op 15 Augustus 1984 is Beskuldigde 11 herkies op die aksiekomitee as Sekretaris. Die doel was om die stelsel van veral Swart Plaaslike Besture te beveg en Raadslede te verplig om te bedank, en as hulle nie bedank nie, moes hul huise gebrand word.

OORKONDE: p. 1790 e.v.

- 39.2.30 Die Aksiekomitee het op 22 Augustus 1984 vergader aan huis van Beskuldigde 11, wat gerapporteer het dat hy die Kerk van Beskuldigde 3 verkry het vir 'n massavergadering op 26 Augustus 1984, welke vergadering sou handel oor die verlaging van huishuur.
- OORKONDE: pp. 1792 - 1794.
- 30.2.31 Op 26 Augustus 1984 is 'n vergadering gehou onder die beheer van VCA in die Anglikaanse Kerk, die Kerk van Beskuldigde 3. Van die Bestuur van VCA was onder andere Beskuldigde 11, Edith Lethlaka en Esau Raditsela onder die sprekers.
- 39.2.32 Op die vergadering was besluit omtrent die wegbly-aksie van 3 September 1984. Beskuldigde 11 was ook 'n spreker en oor die algemeen was al die toesprake gerig teen Raadslede en die stelsel en was die massas opgesweep teen Raadslede en besluit dat teen Raadslede opgetree moet word.
- 39.2.33 Daar is ook op die vergadering besluit dat die mense op 3 September 1984 by die vierkant bymekaar moes kom vir optrede daarna.
- OORKONDE: p. 1798 e.v.
- 39.2.34 Op 2 September 1984 het Beskuldigde 11 by getuie se huis pamflette vir verspreiding in Boipatong kom aflewer, waarin 'n beroep op die massas gedoen was om deel te neem aan die "stay-away" en opmars van 3 September 1984.
- OORKONDE: p. 1801.
- 39.2.35 Op 3 September 1984 het die volgende lede van die Aksiekomitee, te wete Beskuldigde 11, getuie en ene Seotso, by die vierkant vergader om die massas te lei, en het Beskuldigde 11 plakkate by hom gehad. By die vierkant het die massas reeds 'n polisievoertuig aangeval en daarvandaan het die massas direk gegaan na die

huis van Raadslid Mpondo waar dit gestenig is; daarna is Raadslid Nzunga se huis en besighede aangeval, asook 'n Bottelstoor.

Beskuldigde 11 en die ander twee lede van die Aksiekomitee was teenwoordig.

OORKONDE: pp. 1802 - 1805.

39.2.36 Getuie Jacob Luma Mahlatsi getuig dat Beskuldigde 10 hom op 16 Augustus 1984 genooi het na 'n vergadering by Beskuldigde 10 se huis dieselfde dag en getuie het die vergadering bygewoon waar hy Beskuldigdes 8 en 10 aangetref het.

OORKONDE: p. 1909 e.v.

39.2.37 Op 21 Augustus 1984 is 'n gesamentlike vergadering gehou met die persone van Gebied 3 en Gebied 7 by Beskuldigde 10 se huis. Beskuldigdes 8 en 10 was van Gebied 3 en Beskuldigde 17, asook Esau Raditsela, Dorcas Raditsela en Edith Lethlaka van Gebied 7 was teenwoordig en Gebied 7 se mense is deur Beskuldigde 10 aan hulle voorgestel.

OORKONDE: pp. 1912 en 1913.

39.2.38 Die doel van die vergadering was om te beplan vir die massavergadering op 26 Augustus 1984 in die Rooms-Katolieke Kerk, Small Farms, waar onder andere Gebied 3 se Gebiedskomitee verkies moes word. Verder sou op hierdie vergadering die knelpunt van verhoogde huishuur volledig aan die gehoor verduidelik word.

OORKONDE: pp. 1914 en 1915.

39.2.39 Op 24 Augustus 1984 is 'n gesamentlike vergadering gehou tussen Gebiede 3 en 7 se mense aan huis van Beskuldigde 17, waar Beskuldigdes 7, 10 en 17 teenwoordig was. Finale reëlins is getref vir die massavergadering van 26 Augustus 1984. Die tema van die vergadering sou wees 'n propaganda-aanval teen die huishuur en Raadslede.

OORKONDE: pp. 1920 - 1924.

- 39.2.40 Op 25 Augustus 1984 het Beskuldigde 10 reëlings getref omtrent die advertering van die vergadering en op 26 Augustus 1984 het Beskuldigdes 8 en 10 getuie gehelp om die vergadering te adverteer deur middel van luidsprekers en pamflette.
- OORKONDE: p. 1925 e.v.
- 39.2.41 Op 26 Augustus 1984 te Rooms-Katolieke Kerk was die beplande massavergadering gehou onder die vleuels van VCA. Op die vergadering was Beskuldigdes 5, 8, 10, 15, 17 en die teenwoordiges was onder andere geklee in COSAS en UDF T-hemde.
- OORKONDE: p. 1933 e.v.
- 39.2.42 In die afwesigheid van McCamel, het Esau Raditsela vir Beskuldigde 8 aangestel as Voorsitter en Beskuldigdes 5, 10 en 17 en toesprake gelewer op die vergadering.
- OORKONDE: p. 1937.
- 39.2.43 Verskeie persone, waaronder Beskuldigdes 5, 10 en 17, het toesprake gelewer. Die hele tema van die vergadering was 'n aanval teen die Raadslede en -stelsel en 'n aanmoediging aan die mense om stappe teen Raadslede te neem en deel te neem aan die optog op 3 September 1984; asook dat hulle nie vir die S.A. Polisie bang moet wees nie.
- OORKONDE: pp. 1945 - 1956.
- 39.2.44 Op die vergadering is 'n Gebiedskomitee vir Gebied 3 as deel van VCA verkies en was Beskuldigde 8 gekies as Voorsitter, Beskuldigde 15 as Tesourier en Beskuldigde 10 as Vise-sekretaris.
- OORKONDE: p. 1957 e.v.

39.2.45 Op 3 September 1984 is getuie na die Rooms-Katolieke Kerk voor die optog en die volgende is geïdentifiseer: Beskuldigdes 8, 15 en 17.

39.2.46 Op hierdie vergadering het Esau Raditsela die mense aangestig tot geweldpleging en daarna het die opmars gevolg wat uitgeloop het op die moorde by Raadslid Ceasar Motjeane se huis en die brandstigting daar en op verdere plekke.

OORKONDE: p. 1964 en verder.

40.

40.1 Die feit dat die ledeorganisasies in die Vaal ten volle op hoogte was met die inhoud van UDF/ANC se finale doelstellings en die strategie hoe om dit te verwesenlik asook die feit dat hierdie ledeorganisasies van UDF hulle ten volle daarmee vereenselwig het en dit in die praktyk prakties nagestreef en uitgevoer het, word gestaaf deur die feit dat die massas in die Vaal op 'n goed-georganiseerde en doelgerigte wyse gemobiliseer, gepolitiseer en georganiseer was om in opstand te kom teen Owerheidsorgane, teweete Swart Plaaslike Besture, die S.A. Polisie en skole. Die volgende word aangevoer -

40.1.1 Op deurlopende basis is die massas op deur UDF/ANC geïdentifiseerde en aanvaarde knelpunte gemobiliseer en gepolitiseer.

40.1.2 Deurgaans is van UDF/ANC ooreenstemmende voorskriftelike leiding gebruik gemaak om die Regering en Regeringsorgane te verwerp en te aanvaar as vyand van die massas.

40.1.3 'n Kenmerk van die hele kampanje in die Vaaldriehoek is dat die massavergaderings op 'n goed-georganiseerde wyse plaasgevind het, naamlik op so 'n wyse dat dit in die verskillende woongebiede in die algemeen op dieselfde dae plaasgevind het.

- 40.1.4 Nog 'n kenmerk van die organisasie en uitvoering van die hele veldtog was dat min of meer voortdurend van dieselfde sprekers gebruik gemaak was en dat selfs die inhoud van die toesprake vooraf bespreek en oor besluit is.
- 40.1.5 'n Ander kenmerk van die hele veldtog is dat Esau Raditsela, wat 'n vername rol in die organisering en uitvoering van die veldtog gespeel het, voortdurend van een na die ander organisasie rondbeweeg het om die veldtog behoorlik te koördineer en veral hoe hy toegesien het dat geskikte resolusies aangeneem word.
- 40.1.6 Nog 'n kenmerk van die organisering en uitvoering van die kampanje is dat soveel prominensie aan UDF verleen was deur die aanbring van UDF-plakkate en -baniere in die lokale.
- 40.1.7 'n Verdere kenmerk van die noukeurige organisasie in hierdie kampanje is hoedat die leidende aktiviste, byvoorbeeld Esau Raditsela, met groot sorg en versigtigheid gereel het dat, vir hul doeleindes, geskikte persone op die besture verkies is van die organisasies in die Vaal, byvoorbeeld Lord McCamel as Voorsitter van VCA omdat hy as kerkleier aansien geniet in die gemeenskap, maar later is hy uitfaseer uit die praktiese uitvoering van VCA se aktiwiteite.
- 40.1.8 Nog 'n kenmerk van die organisasie en uitvoering van hierdie UDF/ANC-kampanjes in die Vaal, is die voortdurende popularisering en verheerliking van die ANC, leiers van die ANC en terreur en geweld, deur die sing van vryheidsliedere waar, soos gesien, van die beskuldigdes prominent die sing van hierdie liedere gelei het. Hiermee saamgaande is die feit dat voortdurend in Esau se huis geluister was na uitsendings van Radio Freedom en die aanleer van nuwe vryheidsliedere wat op die bande van Radio Freedom se uitsendings voorkom.

40.2 3de September en Daarna:

Ook die gebeure op die 3de September 1984 lewer afdoende bewys dat die hele operasie in die Vaal vooraf goed georganiseer en beplan was -

40.2.1 'n Eerste opvallende feit is dat op al die vorige vergaderings was gereël dat daar 'n wegbly-aksie sou wees op 3 September 1984 sodat die grootste moontlike massa van inwoners in die woongebiede beskikbaar sou wees vir enige gebeurlikheid.

40.2.2 'n Ander opvallende karaktertrek van die operasie is dat op die verskillende vergadering georganiseer was dat groot groepe mense by verskillende punte moes byeenkom op 'n georganiseerde basis.

40.2.3 'n Ander kenmerk van die operasie is die feit dat by die versamelpunte van die aktiviste van VCA teenwoordig moes wees om die massas daar te organiseer.

40.2.4 'n Verdere kenmerk en bewys van 'n goed-georganiseerde optrede, is die feit (wat bewys is) dat reeds voordat die massas bymekaar sou kom, daar reeds padversperings opgerig was om polisie-bewegings te kortwiek en te belemmer.

40.2.5 'n Uitstaande kenmerk van hierdie goed-georganiseerde operasie is die feit dat die massas met hul oproerigheid en geweldpleging min of meer gelyktydig begin het regoor die hele woongebied en baie vroeg in die oggend.

*verskillende
woongebiede?*

40.2.6 'n Verder kenmerk en bewys dat hierdie 'n beplande en goed-georganiseerde operasie was, is die feit dat van die Raadslede en van hul families vooraf gewaarsku was dat as hulle nie bedank nie, sal hul besighede en wonings afgebrand word, en hulle sal vermoor word.

- 40.2.7 'n Besonder belangrike kenmerk van hierdie hele operasie en bewys van die behoorlik-georganiseerde aard daarvan, is die feit dat toe die massas losgebars het, was hul primêre teikens Raadslede, hul eiendom en die Raads=eiendom - dit is presies dieselfde teikens wat op die vergaderings deur die sprekers geïdentifiseer en uitgesonder is.
- 40.2.8 Saamgaande met voorgaande is die feit dat reeds vroeg die oggend van die 3de September 1984, ook die ander deel van die sogenaamde "enemy", naamlik die Suid-Afrikaanse Polisie aangeval is, asook die wonings van lede van die S.A. Polisie.
- 40.2.9 'n Ander bewys van hoe goed hierdie aanval georganiseer was, is die feit dat plakkate waarin spesifiek gemeld word dat die Raadslede teikens is en selfs dat van die Raadslede vermoor moet word, reeds vooraf in gereedheid gebring en gebruik was tydens die opmarse.
- 40.2.10 'n Ander bewys van die organiserende aktiviste se werklike doel en goedbeplande organisasie om die massas te betrek in die aanval op die Raadslede, is die stories dat petisies opgetrek word en dat hulle daarmee na Raadskantore sou gaan, vooraf onder die massas versprei was om hulle te betrek by die versamelpunte, terwyl in werklikheid geen sodanige petisies opgestel en nooit enige poging aangewend was om dit na die Raadskantore te neem vir oorhandiging aldaar nie.
- 40.2.11 Wat dan veral opmerklik en 'n uitstaande feit in hierdie hele operasie is, is die feit dat daar nooit op enige stadium hoegenaamd enige spreekbuis van die massas gekies was om hulle saak by die Raad te stel nie, en nooit was enige identifisering van wat presies aan die Raad oorgedra moes word nie. In hierdie verband was daar algemene bespreking van die huur wat te hoog is en boikotte wat teen Raadslede opgeneem moet word, maar nooit is spesifieke eise van die massas geformuleer nie.

- 40.2.12 Die bewerings is gemaak dat die massas die Raadslede wou verkry om saam met hulle na Houtkop te marsjeer, maar afgesien van wat supra reeds uiteengesit is, word hierdie storie verder geloënstraf deur die feite dat daar reeds vooraf georganiseer was om "instrumente van vernietiging" in die skare beskikbaar te hê. So byvoorbeeld het van die massas opgedaag by Raadslede met klippe gewapen; by Diphoko se huis was vooraf klippe afgelaai in die straat en by Raadlid Ceasar Motjeane se huis was kannetjies petrol vooraf beskikbaar.
- 40.2.13 Dat dit vreedsame optogte sou wees, word verder teengespreek deur die feite dat reeds al op die nag van die 2-3 September 1984 aanvalle geloods was op Raadslede se huise en Raadseiendom, lede van die personeel van die Raad en die S.A. Polisie.
- 40.2.14 'n Verdere bewys van die werklike aard van die aanval is die feit dat op 29 Augustus 1983, toe die Raadslede die inwoners wou inlig oor die beweegredes vir die huurverhogings en selfs bereid was om die instelling van die verhoging op te skort, was hulle reeds aangeval deur die jeug en het plundering van Raadseiendom daarna gevolg.
- 40.2.15 Dit is ook 'n feit van hierdie saak dat die Raadslede vergaderings gehou het in hul kiesafdelings om die beweegredes en noodsaaklikheid van verhoogde huishuur te verduidelik, en was die inwoners aanvanklik tevrede daarmee todat hulle deur die UDF/ANC geïdentifiseerde knelpunte opgesweep is teen die Raadslede, stelsel van Swart Plaaslike Besture en die Regering in die geheel.
- 40.3 Die totaliteit van die feite soos hierbo geskets, moet ook in aanmerking geneem en beoordeel word in die lig van die volgende belangrike feite -

- 40.3.1 Dit is 'n feit dat UDF die aanstigter en oorsaak is dat VCA gestig en in die lewe gebring is om die massas in die Vaaldriehoek te mobiliseer, politiseer en te organiseer teen die Regering en regeringstelsels as deel van hul uiteindelijke doel.
- 40.3.2 Dit is UDF-lede en geaffilieerdes wat aan die aktiviste in die Vaal leiding gee hoe om 'n gemeenskapsorganisasie te stig en waarop hulle moet konsentreer.
- 40.3.3 Dit is 'n bewese feit dat UDF voortdurend die organisasies in die Vaal bygestaan, voorsien en gehelp het om gepaste plakkate, pamflette ens. te verskaf.
- 40.3.4 UDF het verskeie opleidingskursusse aan aktiviste uit verskillende organisasies aangebied, en in die besonder aan aktiviste van VCA, waar spesifieke leiding gegee is hoe om die massas te mobiliseer, politiseer en te organiseer teen die Staatsbestel en Staatsorgane.
- 40.3.5 Dit is van die uiterste belang en 'n bewese feit dat die organisasies in die Vaal spesifieke sitting het -
- a) eerstens op die hoogste beleidmakende en beherende liggaam van UDF, naamlik die Nasionale Algemene Raad (NGC) - so het Beskuldigde 10 die NGC-vergadering bygewoon gedurende Desember 1983 te Port Elizabeth;
 - b) tweedens, op die Uitvoerende en koördinerende liggaam van UDF in Transvaal, teweete die Algemene Streeksvergadering van Transvaal (REC).

In hierdie verband kan gelet word op Bewysstuk 26 en daarvolgens het die volgende persone van VCA; VOW, ERPA en COSAS deelgeneem aan die uitvoering, koördinering en besluitneming ter uitvoering van UDF-beleid en ter verwesenliking van UDF se doelstellings; en het VCA verslag gedoen aan UDF oor die vordering in die uitvoering van UDF/ANC knelpunte in die vorm van kampanjes.

40.3.6 Nog 'n baie belangrike bewese feit is die feit dat ná die uitbreek van geweld in die Vaal, moes die VCA onmiddellik gaan rapporteer aan UDF se hoogste gesag te Johannesburg, en was hulle daar deel van 'n projek om die valse beeld van die gebeure in die Vaal wêreldkundig te maak en die blaam daarvoor te plaas op die Regering en die S.A. Polisie.

40.4 Beskuldigdes 19, 20 en 21 was as lede van die Uitvoerende Bestuur van UDF altyd ten volle op hoogte met die werklike doelstellings van UDF en hoe dit verwesenlik moes word. As deel van die sekretariaat van UDF was hulle intiem betrokke by die beplanning, besluitneming, uitvoering en koördinasie van al die aktiwiteite hierbo bespreek en ook soos uit die totaliteit van die getuienis gesien sal word, in al die aktiwiteite van UDF. Onder andere was hulle 'n vername deel van die besluitnemings- en beleidsbepalende faksie van UDF.

41.

Dit is duidelik dat die bewys dat die organisasies bewus was van UDF se doelstellings en die metodes wat aangewend sou word om dit te verwesenlik, voorkom uit die totaliteit van die getuienis in hierdie saak en is dit byna onmoontlik om al die bewysplase hier te gaan tabuleer. Oorweldigende bewys van hierdie feit word ook gevind in die toesprake van UDF-aktiviste waaronder spesifiek lede van die organisasies ingesluit word soos behandel word in die V-reeks van bewysstukke, die kampanjes wat gevoer was en alle publikasies wat versprei was deur UDF-geaffilieerdes deur lede van die publiek. Waar hierdie aspek later bespreek word, sal hierna kortliks terugverwys word en sal nie hier verder behandel word nie. Wat wel gebeur het, is dat die UDF-ledeorganisasies met uitgebreide hulp van UDF-hoofkantoor wel deeglik daarin geslaag het om die massas in die Vaaldriehoek tenminste, en ook in die ander plekke soos geblyk het uit die verdere getuienis, op 'n landsweye basis te mobiliseer, politiseer en te betrek in geweldpleging teen Regeringstrukture.

42.

Die bestaan van die doelstellings word bewys uit die totaliteit van die getuienis en in die besonder ook in die metodes wat werklik aangewend was en die resultate wat werklik verkry was. Meer in besonder word die volgende spesifiek genoem om hierdie feit sonder enige twyfel te bewys:-

- 42.1 Soos reeds hierbo uiteengesit, het UDF op 20 Augustus 1983 formeel op nasionale grondslag tot stand gekom en op die stigtingsvergadering is 400 organisasies se afgevaardigdes daarvoor verantwoordelik dat -
 - 42.1.1 Voor die amptelike stigting van UDF, die UDF-deklarasie aanvaar is onder die afgevaardigdes.
 - 42.1.2 Het die afgevaardigdes knelpunte waardeur die massas gemobiliseer, gepolitiseer en georganiseer moes word, vir deelname aan die sogenaamde vryheidstryd geïdentifiseer en aanvaar as resolusies en waarom kampanjes gevoer moet word vir bogemelde doel. Wat baie belangrik is, is dat hierdie knelpunte almal reeds vooraf deur die ANC geïdentifiseer was en dit aan die sogenaamde demokratiese organisasies binne die RSA opgedra het om die massas daardeur te mobiliseer, politiseer en te organiseer vir deelname aan 'n rewolusionêre oorlog.
 - 42.1.3 Op die stigtingsvergadering het die massas wat die vergadering bygewoon het, waaronder minstens beskuldigdes 19 en 20, hulself hardop verbind om die eise van die Deklarasie te verwesenlik.
 - 42.1.4 Reeds op die stigtingsvergadering van UDF, soos hierbo gesien, is dit in die vooruitsig gestel dat UDF hom daarvoor beywer om sogenaamde Apartheid wat gelykgestel word aan die Regering, te vernietig, en is dit by herhaling gestel dat 'n sogenaamde regering van die massas met die Freedom Charter as die basis, tot stand te bring.

- 42.1.5 Hierbo is ook veelvuldige bewys aangehaal wat onder andere insluit besluite op UDF NEC-vergaderings dat UDF 'n buite-parlementêre opposisie is wat geen samewerking of gesprekvoering met die Suid-Afrikaanse Regering sal voer nie en dat hulle sogenaamde vryheidstryd nie 'n stryd is vir burgerregte nie, maar 'n stryd is vir mags=oorname.
- 42.1.6 Dit sal wanneer die bestaan van die sameswering behandel word, bewys word dat UDF tot stand gekom het op aandrang van die ANC en dat Allan Boesak slegs die persoon was wat hierdie oproep vir die eerste keer openlik in die RSA openbaar gemaak het, presies 14-dae na Oliver Tambo se oproep.
- 42.1.7 Op die Konferensie voor die stigtingsvergadering het die stigterslede, soos hierbo reeds uitgewys, 'n besluit geneem dat lede van UDF die Deklarasie van UDF as basis van die same^{WERKING} ter verwesenliking van hul doel, moet aanvaar en uitvoer.
- 42.1.8 Op dieselfde wyse was daar ook besluit dat ledeorganisasies van UDF die knelpunte wat deur UDF as kampanjes aanvaar is om die massas te betrek in die sogenaamde vryheidstryd, met krag en deursettingsvermoë aangepak en deurgevoer moet word.
- 42.2 Hierbo is reeds bewys voorgelê dat daar reeds 'n geruime tyd voor die totstandkoming van UDF op 20 Augustus 1983 beplanning gedoen was en ooreenkoms bereik was oor die inhoud van die UDF-deklarasie; die sentrale punt wat dit moet inneem in al die aktiwiteite van UDF en oor die bindende krag daarvan ten aansien van organisasies wat lede wil word van UDF en deel van die sogenaamde vryheidstryd.
- 42.3 Hierbo is reeds op verskeie plekke bewys aangehaal dat UDF in amptelike UDF-dokumente wat veral onder die topstruktuur van UDF en besture van geaffilieerde organisasies versprei is,

openlik verklaar dat UDF 'n buite-parlementêre liggaam is wat primêr daarop ingestel is om die massas in die land te mobiliseer, te politiseer en te organiseer vir deelname aan die "vryheidstryd" en dat hierdie massas sonder enige gesprekvoering en onderhandelinge magsoorname vir die Swart massas in die RSA moet bewerkstellig.

- 42.4 In verskeie dokumente waarna hierbo verwys is en wat onder die vaandel van UDF uitgegee is, word dit onomwonde erken dat hulle in UDF deel vorm van rewolusionêre oorlogvoering in Suid-Afrika. *Verwysings?*
- 42.5 In die mobilisasie, organisasie en politisasie van die massas is dit, soos gesien, 'n kerngedagte in die beplanning van UDF wat deur UDF aan die massas oorgedra word dat die Suid-Afrikaanse Regering nie sal abdikeer nie, dat die massas die makers van geskiedenis is en dat dit die massas is wat hul eie vryheid moet bewerkstellig en daarvoor sal hulle bereid moet wees om opofferinge te doen wat selfs lewensverlies insluit. Dit is duidelik dat rewolusionêre oorlogvoering en geweld in die vooruitsigte gestel en bevorder word.
- 42.6 Op die massavergaderings wat deur UDF en sy ledeorganisasies gehou is, word die bestaan van die doelstelling om die Regering gewelddadig tot 'n val te bring sonder enige sweem van twyfel bewys. In hierdie verband word verwys na die bespreking van dade 30 tot 49 infra. Op hierdie stadium word slegs enkele kerngedagtes hier aangehaal.
- 42.6.1 'n Baie belangrike feit wat bewys word en sterk op die voorgrond tree, is dat al die sprekers, hétsky lede van die leierskorps van UDF, hétsky leidende aktiviste in beheer van UDF-geaffilieerde organisasies, deurlopend eensgesindheid en eenheid van denke openbaar van dit wat aan die massas oorgedra moet word.

42.6.2 In hierdie vergaderings word die ANC, ANC-leiers, die SAKP, SAKP-leiers, ANC-terroriste en terreur op 'n deurlopende basis deur UDF-aktiviste gepopulariseer en verheerlik - soos dit gestel was op een van die vergaderings - sodat die massas op die vergaderings deur die sing van vryheidsliedere hul trou en steun hieraan kan herbevestig. Dit word in wese gedoen deur onder andere die volgende -

42.6.2.1 Deur die sing van ANC-vryheidsliedere.

42.6.2.2 Deur die skree van slagspreuke en, veral in hierdie verband, die name van ANC/SAKP-leiers en die herhaling daarvan deur die gehoor.

42.6.2.3 Deur in die sing van die vryheidsliedere oor leiers en geweld, die gehoor te laat sing dat hulle hierdie leiers en terreur goedkeur en sal volg.

42.6.2.4 Deur plakkate van terreur-leiers onder die gehoor rond te dra en te vertoon en selfs hulde te betoon aan afgestorwe terroriste as hul helde in die so-genaamde vryheidstryd.

42.6.2.5 Deur die ANC se kleure en vlag by verskeie geleenthede openlik te dra en in die gehoor te vertoon en te vereer. En daardeur, soos deur die ANC self verklaar, word die ANC deur die sogenaamde demokratiese organisasies binne die RSA gewettig.

42.6.2.6 Deur wapentuig soortgelyk aan die AK47 sub-masjien-geweer openlik toe te laat op sommige van die vergaderings en dat die mense daar agter hierdie wapens aan dans en sing. Hierdeur word terreur en terroriste by die massas gepopulariseer en word hulle aangestig om hulself daarmee te vereenselwig.

42.6.3 Op hierdie vergaderings word die massas voortdurend geskool in die geskiedenis van die ANC en word hulle geïndoktrineer om hulself te vereenselwig met die ANC en

te aanvaar dat die sogenaamde vryheidstryd wat die ANC stry, ook hul vryheidstryd is. Hierdeur word die massas ook aangestig om hulle te skaar aan die kant van die ANC en sy militêre vleuel.

- 42.6.4 Op hierdie vergaderings word die massas voortdurend gemobiliseer, gepolitiseer en georganiseer om deel te neem aan die sogenaamde vryheidstryd en om die Suid-Afrikaanse Regering, wat dikwels tipeer word as apartheid, fasiste, die vyand, apartheid regime en ander benamings, te vernietig, oorboord te gooi of te breek en onwerkbaar te maak.
- 42.6.5 Dit word ook by die massas op die vergaderings ingeskerp en word hulle aangestig en uitgelok om as deelgenote in die vryheidstryd, regeringstrukture soos tuislandregerings, die polisiemag, die onderwysstelsel en Swart plaaslike besture aan te val en oneffektief te maak.
- 42.6.6 Dit kom ook in hierdie toesprake voor dat dit by die massas ingeskerp word en hulle daarvan bewus gemaak word dat die sogenaamde vryheidstryd waaraan hulle moet deelneem en deel het, wel rewolusionêre oorlogvoering is.
- 42.6.7 In hierdie vergaderings word daar, op 'n deurlopende basis, deur lede van UDF se bestuurstruktuur, sowel as aktiviste in die besture van UDF-geaffilieerde organisasies, gebruik gemaak van UDF/ANC verkose en aanvaarde knelpunte om die massas te mobiliseer, te politiseer en te organiseer vir deelname aan die sogenaamde vryheidstryd of rewolusionêre oorlogvoering.
- 42.6.8 Die UDF/ANC se aanvaarde standpunt is dat die Suid-Afrikaanse Regering die vyand van die massas is, en weens die Regering se sogenaamde onderdrukking van die massas en omdat dit 'n minderheidsregering is, is dit 'n onwettige en ondemokratiese regering. Daarenteen is die saak van

die onderdrukte massas 'n "just cause" wat die omverwerping van die Suid-Afrikaanse Regering regverdig. Hierdie standpunt word ook in die toesprake en op ander vlakke in die vryheidstryd aan die massas voorgehou en gebruik om hulle oor te haal om die S.A. Regering te aanvaar as die vyand van die massas en as 'n onwettige regering en om aan die vryheidstryd deel te neem en die S.A. Regering omver te werp.

- 42.6.9 Op 'n UDF-georganiseerde en gereelde vergadering op 29 Oktober 1983 en waar van die UDF-leiers prominent teenwoordig was, het een van die sprekers van 'n lid-organisasie van UDF, te wete Siphon Radebe van CUSA, sonder enige teenspraak of repudiëring dit konsekwent aan die militêre jeug in die gehoor oorgedra dat hulle moet organiseer, mobiliseer en politiseer om die massas te betrek in die vryheidstryd om die Regering omver te gooi vir die vestiging van 'n "liberated socialist Azanian Republic".

BEWYSSTUKKE: 3 en V3 pp. 27 en 28.

- 42.6.10 Op 'n opleidingskursus wat gehou was om die Freedom Charter te populariseer het prominente lede van UDF dit beklemtoon dat die vryheidstryd om die regering van die massas ooreenkomstig die voorskrifte van die Freedom Charter te vestig, nie gaan oor burgerregte nie, maar dat dit 'n stryd is vir magsoorname en dat 'n regering van die massas ooreenkomstig die voorskrifte van die Freedom Charter noodwendig 'n sosialistiese regering sal en moet wees.

BEWYSSTUK: C97.

- 42.7 Elders in hierdie betoog was bewyse aangehaal dat UDF dit by herhaling as beginsel aanvaar het dat dit 'n liggaam is wat buite-parlementêr optree, dat gesprekvoering vir burgerregte met die Suid-Afrikaanse Regering totaal verwerp word en dat

dit slegs gesprek sal voer ná die abdikasie van die Suid-Afrikaanse Regering by geleentheid van 'n nasionale konvensie. Dit was dan ook op 'n NEC-vergadering wat op 21 en 22 Julie 1984 in Bloemfontein gehou was, en wat deur Beskuldigdes 19, 20 en 21 bygewoon was, dat hierdie bogenoemde standpunt herbevestig was en UDF se minimum vereistes gestel was dat onderhandelinge en gesprekvoering alleenlik sou plaasvind indien, onder andere, die Suid-Afrikaanse Grondwet opgeskort word, die Suid-Afrikaanse Weermag en Suid-Afrikaanse Polisie ontwapen en ontbind word en die Veiligheidswetgewing afgeskaf word.

BEWYSSTUK: H.1 pp. 1 en 5 para. 10.

43.

UDF propageer en probeer om na buite die indruk te skep dat dit 'n vreedsame organisasie/licgaam is wat op vreedsame wyse veranderinge binne die RSA tot stand wil bring.

Dit is egter 'n blote skyn wat verwek word en is dit die Staat se betoog dat UDF in werklikheid 'n liggaam is wat deur geweldpleging en rewolusionêre oorlogvoering die Suid-Afrikaanse Regering gewelddadig omver wil werp, magsoorname wil bewerkstellig en 'n Swart regering ooreenkomstig die voorskrifte van die Freedom Charter tot stand wil bring.

Die volgende word as bewys van hierdie stelling aangevoer -

43.1 'n Baie belangrike en bewese feit waarna reeds verwys is, is die feit dat UDF dit uitdruklik aanvaar en verklaar dat die Regering nie sal abdikeer en afstand sal doen van die Regering van die land nie. Hierdie aspek moet duidelik in perspektief gesien word met die beplanning en strategie van UDF.

43.2 Net so 'n belangrike en bewese feit waarna reeds verwys was, is dat UDF in beginsel aanvaar en verklaar dat die Regering in hierdie land alleen tot 'n val gebring kan word deur massa-deelname deur die massas. Dit sal onthou word dat daar uitdruklik as beginsel verklaar word dat die Swart massas in die RSA "the makers of history" is en dat die

Swart massas in die RSA hulle "own liberators" sal moet wees. Hierdie beginsel is net so oorgeneem van die ANC.

- 43.3 Nog 'n belangrike beginsel wat deur UDF erken word, en net so deur die ANC bepleit word, is dat die Swart massas in die RSA gemobiliseer, politiseer en georganiseer moet word om hul eie bevryding te bewerkstellig.
- 43.4 'n Verdere belangrike beginsel wat deur beide die ANC en UDF aanvaar en gepropageer word, is dat die S.A. Regering 'n onwettige en ondemokratiese Regering is en dat dit die vyand van die massas is, en daarom is die massas geregverdit om dit omver te werp.
- 43.5 Net so belangrike beginsel wat deur beide die ANC en UDF aanvaar en nagestreef word, is dat die bestaande Regering vervang word deur 'n sogenaamde demokratiese regering van die massas ooreenkomstig die voorskrifte van die Freedom Charter.
- 43.6 'n Verdere beginsel wat die UDF aanhang en toepas, is dat onder die leiding van UDF daar hoegenaamd geen gesprekvoering met die Regering sal plaasvind nie en dat hulle nie geïnteresseerd is in die verkryging van burgerregte nie, maar streef na totale magsoorname.
- 43.7 Bewys van die ware aard van UDF se vryheidstryd, naamlik dat dit rewolusionêre oorlogvoering is, word bevestig deur die getuienis wat reeds hieroor handel is, en ook deur ander getuienis.

BEWYSSTUK C6:

Dit is 'n dokument opgestel deur Rev. Stofile van die Uitvoerende Komitee van die UDF (Grens) en wat handel is op die buitengewone Algemene Vergadering van UDF (Grens) en wat handel oor die rol van die jeug in die vryheidstryd. Dit bevestig dat UDF in 'n rewolusie betrokke is in die RSA; dat die massas die rewolusie moet wen en in die proses die

sogenaamde "exploiting monster", synde die Kapitalistiese Regering in die RSA, moet vernietig.

BEWYSSTUK C7:

Dit is 'n handleiding geskryf deur Lucille Meyer~~g~~, lid van die Uitvoerende Bestuur van UDF (Grens) oor die rol van die jeug in UDF, en wat veral beklemtoon hoe, veral die jeug, deur gebruikmaking van knelpunte in die vryheidstryd betrek moet word en die gewelddadige omverwerping van die Staat - veral p. 15 e.v.

BEWYSSTUK C.1 p. 2:

Hierdie dokument moet saamgelees word met Bewysstuk J.1, 2 en 3, en op die getikte weergawe van C.1, word dit uitdruklik gestel in par. 2.1 "Our objective is to dismantle apartheid and replace it with a more just and democratic system (as in the Freedom Charter for those of us who subscribe to it)".

Dit moet saamgelees word met die volgende stelling in par. 3.1 :

"Our view - the masses are the makers of history. It is they who must become the active participants in the struggle - without this there cannot be any successful victory. It therefore becomes imperative to evaluate our organisational activities in such a way that we draw the maximum participation of the broad masses - through mobilisation, education and by stating in clear terms, the need for unity, the need to reject attempts by the enemy to divide us on racial lines."

BEWYSSTUK C9:

Die sekretariaat van UDF bevestig weer eens wat hul doelstellingen was toe hulle UDF tot stand gebring het. Dit verskyn op p. 2 par. 3, en veral word die volgende beklemtoon -

"v. To prevent the State from implementing its so-called reforms or at least, to make it difficult for them to do so."

Dit moes geskied deur die massas.

BEWYSSTUK C.10:

Dit is 'n dokument waaraan Beskuldigde 16 meegehelp het om op te stel en waarin dit duidelik gestel word dat die so-genaamde onderdrukte massas in die RSA, wat in 'n sogenaamde vryheidstryd betrokke is, in hierdie vryheidstryd as 'n rewolusionêre oorlogvoering is, en hiervoor moet die massas gemobiliseer word.

BEWYSSTUK C8:

Dit is 'n dokument deur UDF uitgegee en versprei. In die geheel is dit belangrik en vir die huidige word slegs verwys na p. 4 par. 4, en die begin van par. 5 en ook p. 5 par. 3 -

"Our task is to take the UDF to the people. It is to build the most significant Front in decades. It is to build and strengthen our first organisations. It is to deepen and increase political understanding and consciousness of our people. It is to halt the implementation of the New Constitution and the Black Local Authorities. It is our task to increase our mobilisation capacity and to develop new organisational methods. Within this scenario we will sing our song and win our victory by uniting in action and acting in unity."

BEWYSSTUK C.14:

Dit is 'n dokument van UDF en op p. 2 word die operasionele doelstellings van UDF uiteengesit en veral stel UDF hom dit ten doel om die Regering se konstitusionele hervormings, d.i. Driekamer Parlement en Swart Plaaslike Besture, onwerkbaar te maak - dit moet gedoen word deur die massas.

Bewysstuk C.14 is idienties aan Bewysstuk T.18 se laaste dokument.

BEWYSSTUK C16:

SCA, 'n geaffilieerde van UDF, beklemtoon dit dat veranderinge in die RSA alleen teweeggebring kan word deur aktiewe deelname van die massas en die massas kan betrek word tot aktiewe deelname deur die gebruikmaking van knelpunte om hulle op te sweep tot aktiewe deelname.

BEWYSSTUK C.17:

'n Dokument opgestel deur UDF (Grens) en daarin word uitdruklik gestel dat gewaak moet word teen ander instansies wat met teen-rewolusionêre taktiek teen UDF optree. Die implikasie is duidelik dat UDF besig is met rewolusionêre taktiek.

BEWYSSTUK C.18:

Dit is 'n dokument waarin UDF se standpunt ten aansien van 'n Nasionale Konvensie uiteengesit word en die identiese standpunt van UDF en die ANC ten aansien van die wettigheid van die Suid-Afrikaanse Regering.

"Out of this convention, the ANC emerged three years later. One of its major aims was to unite all Africans in South Africa in protest against the legitimacy of the New Constitution. It was argued that all South Africans needed to be involved in the drawing up of a constitution. Unless all South Africans were so involved any constitution would be illegitimate over the years the ANC has demanded that there should be a new NC (National Convention) involving all South Africans. This call has also come under discussion within other democratic organisations from time to time. Only such an NC could draw up such a legitimate constitution."

en verder word dit uitdruklik gestel dat 'n Regering beoog word ooreenkomstig die Freedom Charter -

"Why do we need a NC if we already have a Programme, the Freedom Charter? The task of the NC would not be to draw up a programme, but to draw up a constitution for a non-racial democratic South Africa. The Freedom Charter calls for the people to govern. The NC would be part of the mechanism for transferring the power to the people and entrenching that power in the spirit of the Freedom Charter."

BEWYSSTUK C20:

Ex facie die dokument is dit 'n dokument van UDF, en is dit ook gevind in die kantore van UDF, Johannesburg. Op p. 6 daarvan word die UDF/ANC-standpunt waarna hierbo verwys word, omtrent die onwettigheid van die S.A. Regering, bevestig. Op p. 9 word die trou aan die Freedom Charter bevestig, en vir doeleindes hiervan haal ek uit p. 9 aan -

"They must use various methods of removing it, in our circumstances we have a mass based broad front which will effectively frustrate and bring to failure all of the Government's mouldy proposals."

BEWYSSTUK C23:

Op 'n vergadering, te wete "SCA Anti-Local Authorities Meeting" op 27 November 1983, het Prof. I.J. Mohamed, een van die leierskorps van UDF, waar ook Oscar Mpetha, die President van UDF, teenwoordig was, die gehoor aangestig en uitgelok om die Swart plaaslike besture te vernietig en sodoende die vryheidstryd tot nuwe hoogtes te voer - p. 5 par. 3.

BEWYSSTUK C24:

X In hierdie verslag van Prof. I. Mohamed, is daar volgens hom op die Port Elizabeth NGC besluit dat jong mense aangestig word om die S.A. Weermag te verwerp, maar daar moet nie só ver gegaan word om hulle te ontsenu om nie bereid te wees om te veg en te sterf vir vryheid nie, en klassifiseer hy die mense van UDF as rewolusionêres.

BEWYSSTUK C26:

Op 30 Desember 1984 het Prof. Mohamed die massas op die begrafnis van 'n terroris aangestig om te aanvaar dat daar in Suid-Afrika geen vrede sal wees totdat hulle hulself in die vryheidstryd bevry het nie.

BEWYSSTUK C27:

Prof. Mohamed stel die UDF standpunt dat om die nasionale bevryding te bewerkstellig, moet die vryheidstryd eskaleer en, onder andere, moet ontevredenheid in Swart woongebiede, oproer en opstand laat eskaleer.

BEWYSSTUK C37:

In 'n dokument van UDF getiteld "UDF and the new South African Constitution" word onomwonde UDF se standpunt gestel dat UDF konstitusionele veranderings totaal verwerp.

BEWYSSTUK C39:

Hierdie is 'n dokument wat uitgegee is deur UDF en waarin uiteengesit word dat een van die beweegredes vir die stigting van UDF is die toenemende militantheid van die massas en hoe om dit te gebruik - p. 2.

BEWYSSTUK C41:

Dit is belangrik dat UDF die Mandela-verklaring en Mandela se volgehoue steun van geweldpleging in die RSA versprei aan UDF-geaffilieerdes en in dokument No. 3 bevestig Beskuldigde 19 die UDF-standpunt dat die S.A. Regering 'n onwettige regering is en dat die Regering daarom aangedurf kan word.

BEWYSSTUK C53:

In die sogenaamde stryd tussen demokrasie en die Staat word dit gestel dat die UDF tot stand gekom het om aktiewe strydvoering teen die Regering te koördineer en stel UDF hom dit ten doel om weerstand verder uit te brei om die apartheidsregering verder te verswak. Die weerstand waarna verwys word, is weerstand in die Swart woongebiede - p. 8 par. 4.

Verder word bevestig dat UDF deur sy kampanjes die Swart massas wil monster vir landswye weerstand teen die Regering, en die uitbreiding daarvan.

BEWYSSTUK C55:

In hierdie bewysstuk stel Beskuldigde 20 UDF se doelstelling om die massas in die RSA te mobiliseer en te politiseer pertinent en openbaar hy dat dit moet geskied aan die hand van knelpunte en daardeur sal hulle die volgende bereik -

"All this is petrol which generates heat and must generate action through organisation" - p. 3.

Die mobilisasie en organisasie van die massas deur knelpunte moet landswyd geskied vir 'n spesifieke doel van UDF -

"We will continue to move in and organise in areas like Mabopane, Bophuthatswana, because the condition of the people there makes it imperative that we do so. We not only intend to organise in the homelands, it is our obligation. Those bantustans are a part of apartheid. Part of the strategy to destroy apartheid is to destroy the bantustans as well." - p. 5.

BEWYSSTUK C56:

Dit is 'n dokument wat aanvullend is tot Bewysstuk C55 en stel Beskuldigde 20 die doelstelling van die organisering in die platteland, omdat juis deur UDF gekapitaliseer wil word op die militantheid van die Swart massas -

"The vast bulk of workers still come from the rural areas - in terms of that there is a tremendous need for organisation of rural areas.

However it is easier to organise workers at the point of employment you reach them easily and you reach them consistently, but we must also be aware of where the work force is located. Some form of organisation is necessary in those rural areas which are reservoirs of labour.

Also, because workers in urban areas are relatively more comfortable, it seems a high level of militancy will come from these areas. To ignore these areas is to ignore areas of high resistance. However at the same time urbanised workers remain very important because legalised trade unionism for African workers is only about two years old and there is still a tremendous amount to be covered." - p. 2.

BEWYSSTUK C69:

In die geleedere van die UDF word die vryheidstryd wat hulle voer, geïdentifiseer vir wat dit werklik is, en dat hulle dit as 'n rewolusie identifiseer. Hulle voorsien duidelik dat daar bloedvergieting sal wees, en daarvoor blameer hulle die Suid-Afrikaanse Regering.

BEWYSSTUK C75:

M. Rambogin, 'n leidende persoon in die leierskorps van UDF en NIC, stel dit duidelik dat NIC en die sogenaamde "democratic movement" se uiteindelijke doel is totstandkoming van 'n nie-rassistiese demokratiese Suid-Afrika ooreenkomstig die beginsels van die Freedom Charter: ook dat hulle geweld en bloedvergieting in die RSA voorsien en dat hulle duidelik daarvoor beplan en voorsiening maak in hul strategie -

"The Constitutional Bills and 'Koornhof'-Bills are a recipe for disaster and for the intensification for civil war in our country."

Verder bevestig hy dat hulle 'n tradisie van strydvoering van die ANC ge-erf het wat hulle voortsit.

BEWYSSTUK C79:

Die vraag ontstaan wat word in UDF-geleedere verstaan onder "popular mass struggle" en die volgende insiggewende en belangrike antwoord word deur UDF-aktiviste self verskaf -

"UDF laying the basis for fully fledged movements to emerge. Popular struggles taking shape invariably situated within a broad UDF context. Vaal Triangle mass struggle."

Ons dra almal kennis daarvan dat die "popular mass struggle" in die Vaaldriehoek die norm aangeneem het van Moord, Brandstigting en Algemene Oproer. Daarnieteenstaande stel UDF dit duidelik dat hulle hiermee sal voortgaan:-

"Despite repression we shall continue. Ominous noises from the Government, parts of leadership in jail. Yet confident of winning the great battle which lie ahead."

BEWYSSTUK C97:

Laloo Chiba van UDF, beklemtoon die Freedom Charter as -

"The nature and content of the FC are therefore in complete conformity with the nature and content of the national democratic revolution. It is the qualitative character of the changes demanded by the Freedom Charter that makes the document a non-reformist document."

Hy verklaar verder -

"But as far reaching as the Charter is in nature and content, the Charter is by no means a final document. The Charter undoubtedly envisaged a society of the future. But let it be borne firmly in mind that the socialistically - orientated classes of the Charter have all the scope for facilitating the establishment of a society of the distant future as such, the FC must be viewed as a transitional document envisaging a society that is in a state of transition."

En Raymond Suttner, ook 'n leidende figuur in UDF se bestuur beklemtoon waarom hulle in UDF nie burgerregte nastreef nie, maar magsoorname -

"This decision has considerable relevance today. From the moment of the adoption of the Charter, all political solutions 'from above' were ruled out. That is why, even if a 'fourth chamber' were today offered to Africans under the present Constitution, it would still be rejected. From the time of the adoption of the Charter, the people have been unwilling to accept any solution that fall short of its demands and are not of their own creation." - p. 11.

Daarna gaan Suttner voort en verduidelik die ware doel agter UDF se doelstelling waarom die massas moet regeer en dit is baie insiggewend (p. 14) -

 "To demand that the people shall govern is, in this context, a revolutionary call. It is revolutionary because it cannot be accommodated in the existing South African State. The right to vote may have been a civil rights question for Blacks in the USA in the sixties, for they then sought absorption into a common society. In South Africa, in contrast, the demand to vote in an ^{UNDEVELOPED} South Africa, is part of a national liberation struggle. It is part of a struggle for sovereignty for the people have never governed South Africa."

En van besondere belang (p. 15) -

"If I am correct in describing the Charter as a people's document, as a programme of a people struggling for self-determination, then we are considering a document that seeks to win the support of all those oppose to apartheid, all classes and strata who have an interest in its destruction."

Suttner lig ook die sluier dat UDF in sy strategie wel gebruik maak van die rewolusionêre beginsel dat die massas gemobiliseer en gepolitiseer kan word deur die gebruikmaking van knelpunte om wat hulle gaan gebruik, (p. 30) -

"When the Indian and 'Coloured' people resoundingly reject the new Constitution, when Africans refuse to vote in Black Local Authorities elections and when they continue to deny that their political future lies in the bantustans, they make what the Charter calls 'bodies of minority rule', advisory boards virtually unworkable and we consequently move closer to the day when 'The People Shall Govern!'"

En ook die res van pp. 30 en 31.

Hoewel UDF die skyn verwek dat dit nie die Freedom Charter aanhang nie, is daar uit die totaliteit van al die getuienis geen enkele organisasie of lede van die leierskorps van UDF dat hulle nie die Freedom Charter aanhang nie; intendeel die getuienis is oorvloedig dat hulle wel die Freedom Charter aanhang.

BEWYSSTUK C99:

Op 'n opleidingskursus vir gemeenskapsorganisasies word dit duidelik uitgespel dat die massas georganiseer moet word om hul ontevredenheid en woede te lei en te omskep in aksie, en dan word as 'n voorbeeld van sodanige aksie voorgestel die besetting van Raadskantore.

BEWYSSTUK C.102:

Hierdie dokument, en veral die "statement of the UDF General Council", moet saamgelees word met Bewysstukke C97, C.100, C.106, AAD2 en AAD5.

Dit is belangrik om te verstaan wat UDF bedoel met "transfer of power to the people" en die konsep "from protest to challenge".

In die verklaring van die NGC word dit weer eens bevestig dat die enigste gesprekvoering met die Regering sal wees met die abdikasie van die Regering.

"There is still time for the racist minority regime to consult with the authentic leaders of the people, with the sole objective of making the necessary arrangements for the speedy and effective dismantling of the apartheid state and the transfer of power to the people.

The precondition for the achievement of peace in this country is the removal of the evil apartheid system that is why we say that our struggle for liberation is a struggle for peace."

Dit is ook belangrik om daarvan kennis te neem dat UDF herbevestig dat knelpunte 'n belangrike rol sal speel in die vryheidstryd en onderneem hulle in die lig daarvan -

"..... to organise the masses of our people to effectively challenge the Apartheid State by frustrating its efforts, preventing its advance, forcing its retreat and if possible to cut off all its lines of retreat."

Ook die sekretariële verslag is van kardinale belang en moet in sy geheel beskou word vir 'n behoorlike perspektief, en een aanhaling word gemaak as voorbeeld (p. 11) -

"8.4 In the townships the Black Local Authorities are inoperative. They are no longer able to dictate to the masses, and already over 50 of the Councilors have resigned country wide. Some townships like Cradock and Uitenhage have no local government structures. Now our task is to extend our struggle beyond these apartheid structures and set up our alternative structure which will force the authorities to heed the popular demands of the people. We must set up projects to meet some of the practical needs of our people without compromising our principles. For example, advice offices, mobile clinics, etc., could be set up."

In hierdie verband is die resoluë wat aanvaar is oor Swart Plaaslike Besture van besondere belang.

BEWYSSTUK C103:

Nie alleen bied bewysstuk C103 bewys daarvan dat UDF-geaffi= lieerdes ten volle op hoogte is met UDF se beleid en strate= gie nie, maar onderskraag die UDF-aanvaarde beginsel van geen gesprekvoering met die Regering - SIEN paragraaf getiteld "Dialogue".

BEWYSSTUK C106:

Dit is 'n belangrike dokument en ex facie die stuk duidelik 'n UDF-dokument en 'n toespraak by die Nasionale Algemene Raadsvergadering van UDF gelewer.

Die eerste belangrike punt wat gemaak word, is dat duidelike skakeling bewys word tussen UDF en die ANC - p. 1.

Tweedens, belangrik is dat die ANC algemeen hulself beskryf en uitgee as die sogenaamde "democratic movement" en in hierdie dokument identifiseer die spreker UDF met die ANC as die "democratic movement".

"This confronted the democratic movement with a major threat and an urgent task to frustrate this process. At that point we had to deal with the question how best to develop the maximum participation of all the oppressed and democratic people in the struggle against this legislation because a handful of activists are not going to liberate South Africa: we had to ask in the concrete condition of 1983, how could we best mobilise the broad masses". - p. 2.

Derdens, die spreker beklemtoon dat die massas wat aan die "vryheidstryd" moet deelneem is -

"The people therefore, do not consist of one class or race. Indeed they consist of persons from all racial groups who have a interest in the struggle to destroy apartheid" - p. 3. (My onderstreping)

Vierdens, die spreker aksentueer nogmaals die noue skakeling tussen UDF en die ANC wanneer hy aan sy gehoor bekendmaak dat -

"We must remember that the question of organising our people is a historical process. It is a long and hard road. Our glorious heroes of the past have taken us some distance along this road. Our people have built a tradition of courageous battles in the fight

for liberation. The UDF is merely another stage along this journey of our tradition. However, the UDF is not the end of this journey."

Vyfdens, lig hy ook die sluier van wat UDF bedoel onder "mass-action" -

"What have we achieved so far?

- Community Councils - virtually non-existent; due to mass-action;
- ideological rejection of homelands, but level of resistance and organisation in homelands is weak."

Sesdens, stel hy in die vooruitsig dat UDF na die tweede fase van die stryd, d.i. "from protest to challenge" moet beweeg van "mobilisation to organisation" en bring duidelik uit wat UDF in die vooruitsig stel met "challenge" - dat dit nie gesprekvoering is nie, is opmerklik.

"In order to move to higher level of organisation, we need to understand and implement the slogans of the NEC that was adopted for this conference:
FROM PROTEST TO CHALLENGE; FROM MOBILISATION TO ORGANISATION.

* What do we mean by these words?

By Protest, we mean a state of affairs where one articulates disapproval of a particular issue or even a system. There is a proud tradition of protest in this country, going back to the end of the 19th century.

NB By Challenge, we mean a situation where one takes on the state in certain arenas, where one attempts, as far as possible to frustrate its efforts, prevents its advances, force it to retreat, and if possible, cut off all its lines of retreat. Recent examples are the ANTSaic campaign, the anti-Constitution campaign, the Soweto uprisings, the resistance in Langa, Crossroads, The Vaal, the boycott of gutter education.

NB Where that challenge has sometimes been spontaneous, our job is to transform it into a conscious process, planned as part of coherent strategy.

We need also to expand the base of our challenge. We have not yet developed a sufficiently coherent approach to take up the issues most affecting the African people, especially the working class and people on the land or those being forced off the land. This conference needs to pay particular attention to these issues.

It is not sufficient for us to harness a massive force. We must know where to direct it. We must be capable of co-ordinating it and it must be capable of achieving its objectives.

There is no point if we are capable of challenging the state, in striking at the point where it is strongest. We need to harness our forces in such a way that we can strike at the weakest link in the apartheid chain.

We need then to develop a capacity that we do not yet command. This entails an ability to assess where the apartheid structure is at its weakest. It also means marshalling our forces and being able to co-ordinate and direct them accurately.

Where such a challenge is adequately co-ordinated, we can start the process towards the achievement of our fundamental goals. Where we can present such a sustained and organised, systematic challenge, we can start the process whereby one moves as closer towards the transformation of S.A. from a racist tyranny towards a democratic state.

If we want to achieve this goal, if we even want to initiate this process, we need to start in a much more sustained effort to build unity within our own ranks. We cannot even contemplate taking our struggle to higher level if we do not overcome our regional divisions and factionalism. We need to build greater unity."

Laastens beklemtoon hy hul take vir die toekoms om van "protest" na "challenge" oor te gaan.

BEWYSSTUK C110:

Ook hierdie bewysstuk bied in sy geheel besondere insae in UDF se "vryheidstryd" en op p. 8 in die besonder kry ons nogmaals 'n UDF-omskrywing van "mass-action" en weerstand soos dit in die praktyk uitgevoer word - wat beslis neerkom op geweldpleging en oproer.

Op pp. 11 en 12 word beklemtoon dat UDF hul dit ten doel stel om hierdie sogenaamde massa-aksie of weerstand te koördineer en op 'n nasionale vlak te lei en rigting daaraan te gee sowel as beplanning vir die toekoms in hierdie verband.

BEWYSSTUK C111:

Skakeling tussen UDF en die ANC word bevestig deur die feit dat Bewysstuk C111 aan UDF gestuur en daar gehou en versteek was.

BEWYSSTUK C.113:

X COSAS, 'n belangrike geaffilieerde van UDF, beklemtoon ook die gewelddadige aard van die sogenaamde vryheidstryd in Bewysstuk C.113.

BEWYSSTUK C131:

Dit is 'n belangrike dokument, en die opskrif daarvan dui reeds die aard daarvan aan -

"United Front to end Apartheid."

Eerstens, word die gewelddadige aard van die pad vorentoe presies omskryf en gepropageer.

"The Road to Mass-action in South Africa.

The Road to hell is paved with good intentions, but the road to heaven requires extreme sacrifices, selflessness, courage, determination, torture, harassment, persecution and death.

This is the road that all those who are involved in the National Democratic Struggle must travel. Those who have internalised the oppressor will find it almost impossible to travel on such a road."

(My onderstreping)

Tweedens, word die rewolusionêre aard van die vryheidstryd duidelik gestel -

"The Revolutionary ferment has plunged the ruling racist clique into deeper and deeper levels of crisis. Recent manoeuvres on the constitutional front by the National Party are an implicit recognition of the insolubility of the crisis."

Derdens, word die rewolusionêre inslag en identifikasie met die doelstellings van die ANC beklemtoon. Dit is uiters belangrik dat hierdie Bewysstuk in sy geheel aandag en ooringeniet om 'n ware perspektief van UDF en die ANC se "Vryheidstryd" te verkry.

BEWYSSTUK C.132:

Die bewysstuk en die bylae daartoe is ook in sy geheel belangrik en bied belangrike getuienis oor die aard van die "Vryheidstryd" wat in Noord-Transvaal deur UDF en sy geaffilieerdes

gevoer was en die gewelddadige aard daarvan. As voorbeeld haal ek aan uit p. 3 -

"Activists must be interested in developments, not only in Uitenhage and Sebokeng, but from the Cape to the Mediterranean. The establishment of a region in the Northern Transvaal would make it possible to co-ordinate our activities and efforts with those of the southern region thus enabling the struggle to set a new pace and revolutionary fervour, allowing permanent communication and contact thus over-stretching the enemy's resources beyond its limits. And nobody, nor even the imperialists would save apartheid from its death pangs.

The Struggle!

People's War is Invincible!

Victory or Death!"

(My onderstreping)

BEWYSSTUK C.138:

Die aard van die vryheidstryd as gewelddadig, word ook bevestig in hierdie Bewysstuk -

- (a) in die Sekretariële Verslag (p 2) word verklaar :
- "In many areas UDF structures have given birth to strong and militant grassroots organisations. The UDF has awakened the people's determination to fight back, it has become the symbol of our people's will throughout the Country";
- (b) UDF stel dit as 'n doelstelling om die massa-woede te beheer, te lei en te bevorder in die toekoms -
- "It is often said that we have tried to march too far ahead of our organisations and that we had not done sufficient ground work. Yet we must remember that our people will not wait until we believe we have adequately prepared the ground. The anger that is exploding all around the country bears testimony of our people's readiness for mass-action and, we must be committed to taking this forward"; en
- (c) soos die metodes wat in die vryheidstryd aangewend moet word, stel UDF hulle dit ten doel om -

"The task of the Front is to work so that the struggle is taken into the hands of the people, the people that have been mobilised must be drawn into our organisations

BEWYSSTUK T2:

Dié bewysstuk toon duidelik aan dat die UDF die vryheidstryd nie sien as 'n verdediging teen die sogenaamde onderdrukking nie, maar dat 'n daadwerklike aanval teen die Staat se gesag=strukture deel vorm van die vryheidstryd en dat UDF die lei=ding moet neem in die vryheidstryd:-

"The challenge to the UDF and its affiliates is to provide an alternative to these structures On ^{CRU} usual issues like this one we cannot take a defensive position. The people have shown that they are with us. We need to be on the offensive. We need to take the struggle forward, taking with us the masses of the people who have shown their rejection of the 'new deal'"

BEWYSSTUK T25:

Hierdie is 'n verslag van die Sekretariaat van UDF (Transvaal) waarin die UDF/ANC-beginsel dat die Suid-Afrikaanse Regering onwettig is, gehandhaaf word, en waarin uiteengesit word dat die UDF-kampanje teen Swart Plaaslike Besture, wat ook in die Vaal gevoer is na UDF gehelp het met die stigting van VCA, ten doel het om Swart Plaaslike Besture in die RSA te vernietig.

BEWYSSTUK U(4 - b):

Op 'n opleidingskursus wat deur UDF se Opleidingskomitee aangebied was spesifiek vir burgerlike gemeenskapsorganisasies met die klem op Swart Plaaslike Besture, is dit spesifiek as deel van die opleiding aangebied van hoe hulle te werk moet gaan om die Swart Plaaslike Besture te vernietig. 'n Lys van die afgevaardigdes van tersaaklike burgerlike gemeenskapsorganisasies verskyn in Bewysstuk U(4 - c). Dit is belangrik om in die lig van die getuienis wat in hierdie saak gelewer is, daarop te let hoedat Swart Plaaslike Besture "vernietig" is volgens die konsep van UDF se "mass-action".

BEWYSSTUK V:

In die V-reeks van bewysstukke word getuienis van deur=slaggewende aard gelewer dat die UDF-geaffilieerde orga=nisasies wat aktief aan die vryheidstryd deelneem, in alle opsigte vertrouwd is met UDF se doelstelling om die Regering in die RSA op gewelddadige wyse omver te werp en te vervang met 'n Regering ooreenkomstig die voorskrifte van die Free=dom Charter, en dat die UDF-geaffilieerdes aktief en doel=bewus saamwerk om bogenoemde doelstelling te verwesenlik. Dit word bewys deur die getuienis in bewysstukke algemeen bekend as die V-reeks bewysstukke, en word elders ten op=sigte van die spesifieke vergaderings volledig behandel.

43.8 BEWYSSTUK T25:

Dit is die Sekretariële verslag van UDF aan die Algemene Raadsvergadering op 9 Maart 1985.

Op p. 2 word UDF se reaksie, vernaamlik die idee van 'n front, uiteengesit en dat dit beteken dat die massas ver=enig moet word. In die proses word gebruik gemaak van die knelpunt van Swart Plaaslike Besture om die massas te mobiliseer, politiseer en te verenig om Swart Plaaslike Besture te vernietig.

Op p. 5 van dieselfde verslag word dit in die vooruitsig gestel dat 'n program van aksie ontwikkel rondom knelpunte, te wete teen onderdrukking, "release our leaders"-kampanje, lewenskoste, anti-konstriksie, verskuiwings, Swart Plaas=like Besture, die nuwe Grondwet, Tuislande, om die Rege=ring tot stilstand te dwing.

Dit is van belang dat die Sekretariaat van UDF bevestig dat aspekte soos die nuwe Konstitusie en Swart Plaaslike Besture, knelpunte is wat aangewend moet word om die Rege=ring tot 'n val te bring.

43.9 BEWYSSTUK U.1:

Dit is 'n dokument wat gevind is by Beskuldigde 22, en is 'n rewolusionêre dokument, uitgegee in die buiteland. Hier=die dokument bevat belangrike riglyne vir die opleiding

van aktiviste in opleidingskursusse. Die belang van hierdie dokument is veral daarin geleë as gelet word op die opleidingskursusse wat deur UDF aangebied is, dit duidelik is dat dit aangebied is ook aan die hand van hierdie handleiding. In hierdie verband kan veral gelet word na p. 1 tot p. 5.

43.10 BEWYSSTUK U4 - b:

Bewysstuk U4-b is die relaas van 'n opleidingskursus aangebied deur UDF se opleidingskomitee te Daleside op 27 en 28 April 1984 en was bygewoon deur verteenwoordigers van gemeenskapsorganisasies, soos uiteengesit op Bewysstuk U4-c en waarom die VCA prominent verteenwoordig was deur 5 leidende aktiviste, waaronder beskuldigdes 7 en 17, asook Edith Lethlaka, Esau Raditsela en Motlakala Moeng.

In navolging van die leiding en Bewysstuk U.1, was hierdie UDF-geaffilieerde burgerlike gemeenskapsorganisasies intensief opgelei om die UDF-kampanje en gebaseer op 'n UDF/ANC geïnisieerde en aanvaarde knelpunte, intensief te gaan toepas in die verskillende woongebiede, en hoe om dit toe te pas. Die doel daarvan: "the next tasks are to destroy Black Local Authorities, and to strengthen our civics. Assessment: Many comrades found this session very useful, because they could learn from their own and each others experience. Also this session pointed out the need for consistent work and planning, not just work during a campaign."

Hierdie dokument is in sy geheel belangrik.

43.11 V-REEKS BEWYSSTUKKE:

Die bewysstukke wat algemeen bekendstaan as die V-reeks word nie hier aangehaal nie, aangesien dit elders meer in diepte en volledig behandel word en waar dit duidelik blyk dat die UDF-ledeorganisasies vertrou is met alle fasette van UDF se doelstellings en metodes om dit te verwesenlik

en in werklikheid aktief deelneem om dit te verwesenlik. In die behandeling van die bewysmateriaal word by herhaling uitgewys hoedat hierdie verwesenliking van UDF se doelstellings gebaseer is op die gewelddadige omverwerping van die Regering en word dit selfs dikwels erken dat UDF betrokke is in 'n rewolusionêre oorlog om die Regering omver te werp en 'n regering van die massas ooreenkomstig die beginsels van die Freedom Charter daar te stel.

43.12 DIE W-REEKS VAN BEWYSSTUKKE:

- 43.12.1 Die massa van dié bewysstukke is sodanig dat dit nie hier in detail behandel kan word nie.
- 43.12.2 Dit bestaan hoofsaaklik uit publikasies van UDF en UDF-geaffilieerde organisasies en organisasies wat UDF aktief ondersteun.
- 43.12.3 Uit die inhoud van hierdie publikasies as geheel, is dit duidelik dat hulle almal, deur die bank, vertrouwd is met die doelstellings van UDF/ANC en dit bevorder en nastreef en die booskappe pertinent en doelbewus oordra aan die Swart massas om hulle te mobiliseer, politiseer en te organiseer om die Regering omver te werp en te vervang met 'n regering van die massas ooreenkomstig die voorskrifte van die Freedom Charter.
- 43.12.4 Uit die inhoud van die dokumente, en uit wat hierbo gesê is, word bewys dat die ledeorganisasies van UDF aktiewe deelgenote is en die sameswering bevestig en aktief meewerk om hul doel, as 'n gemeenskaplike doel, te verwesenlik.
- 43.12.5 Uit die aard van die volume van die bewysstukke, word slegs voorbeelde aangehaal ter bewys daarvan dat geweld en rewolusionêre oorlogvoering ter bevestiging van 'n Regering van die massas ooreenkomstig die Freedom Charter, prominent by die massas ingeskerp word vir hul deelname daaraan.

43.12.5.1 Bewysstuk W.13, p. 5 -

AZASO-Nuusbrief, Oktober 1983:

UDF/ANC-knelpunt: Onderdrukking van vroue -

Organisasie van vroue, deel van opbou van eenheid in aksie -

Omverwerping van Regering -

Vestiging van regering volgens Freedom Charter.

43.12.5.2 Bewysstuk W.15 -

AZASO-Nuusbrief, Maart 1984: p. 4, kolom 1 -

Daar moet wegbeweeg word van protes, en massamobilisasie en -organisasie moet plaasvind vir direkte konfrontasie met Regeringsmagte.

43.12.5.3 Bewysstuk W 19 -

Saspu National, Maart 1984, p. 2 -

Hier word 'n aktivis wat deur 'n polisiebeampte gedood is, aangeprys en aan die massas voorgehou as 'n "gallant and revolutionary comrade".

Pagina_6:

Beskuldigde 20 se uiteensetting word gepubliseer en landswyd versprei van hoedat UDF optree deur organisasies en wat UDF bereik en veral -

"UDF is going into thousands and thousands of homes, listening to local demands and explaining the consequences of the Nationalists' new deal. The process of building a mass movement is under way."

Om dit te kan doen moet die organisasies van UDF minstens weet waaroor alles gaan.

Pagina_20:

Die volgende boodskap van Beskuldigde 20 word op 'n massa-basis gepubliseer en landswyd versprei -

"UDF Publicity Secretary, Terror Lekota, said even if the new Constitution included Africans, people would still reject it because we want a constitution drafted by the people of South Africa themselves.

The UDF was uniting people across racial, provincial and class boundaries and building them into one force that must bring down apartheid."

43.12.5.4 Bewysstuk W21:

Saspu Focus - November 1984, pp. 5 - 10:

Reeds die opskrif van dié artikel openbaar die geaardheid van die vryheidstryd en die geheel van die artikel bevestig die sameswering om die Staatsgesag deur militante optrede te vernietig, bv. p. 10: "By early October student militancy showed no signs of subsiding".

Pagina 20 en verder:

Die artikel wat op p. 21 begin is in sy geheel van belang, maar die volgende uitstaande aspekte word hier aangehaal -

- a) Die boodskap word aan die massas uitgedra as "the Schools of war".
- b) Op p. 23 word geweldpleging blatant gepropageer deur 'n foto van 'n plakkaat "Blood for Blood".
- c) Volgens die ANC is die oproep "Power to the people!" 'n pertinent rewolusionêre oproep - dit word in hierdie stuk ook deur hierdie geaffilieerde organisasie aan die massas gepropageer.

"The people shall govern, not only in Parliament, but also directly in the schools, factories and communities. Nothing less than power to the people." - p. 24 laaste paragraaf.

Paginas 32 - 39: Let veral op die volgende wat as 'n opskrif gebruik is, en is om die werklike geaardheid en skakeling met die ANC te bewys in die so genoemde "vryheidstryd" -

"Forty years on, the student movement puts into practise what it has learnt from the past",

en die "forty years" gelede, word in die artikel vertel, was die ANC se "Youth League" gestig.

43.12.5.5 Bewysstuk W23:

Saspu National - Oktober 1983, p. 1:

In 'n artikel getiteld "Democratic opposition faces iron fist of apartheid", word dit openlik by die massas gepropageer dat Mandela, wat ook UDF en die massas se leier is, die leier van die ANC is.

- a) Toe 'n vergadering om sy vrylating te eis, verban is, het Archie Gumede, President van UDF, dit aangegryp vir 'n aanval op die Regering oor die Grondwet en Koornhof-wette.
- b) Die konsep van "verenigde massa-aksie" en die mag van die massas om die Regering tot stilstand te dwing, word gepopulariseer en gepropageer onder die massas op 'n nasionale vlak.

"Thousands of supporters from all corners of South Africa joined together in days which very clearly belonged to the UDF.

There was no stopping their belief in their power to put a stop to the Government's constitutional proposals and Koornhof Bills. Speakers and participants time and again swore to fight them to the end."

Pagina 3:

In hierdie uitgawe word 'n belanghebbende begrip en uitlating van Beskuldigde 20 landswyd gepubliseer en versprei waarin die massas voorberei word dat as die Regering nie voldoen aan die eise van UDF en sy trawante nie, daar noodwendig 'n ramp en bloedvergieting sal volg.

Pagina 22:

Die intieme samewerking en band tussen die UDF samesweerders word treffend geïllustreer deur die volgende feite wat op 'n landswye vlak versprei word. Wat veral belangrik is, is hoedat voldoen moet word aan die beginsel van rewolusionêre oorlogvoering

waar knelpunte geïdentifiseer en aangewend moet word om die massas te mobiliseer, politiseer en te organiseer om die Staatsgesag omver te werp -

"UDF and its constituent organisations called on all people to boycott the elections.

Civic, student, youth and religious organisations took up the call: conducting house visits, pamphleteering and holding meetings in residential areas affected by the elections.

The UDF campaign had two major themes: firstly it focussed on everyday issues, high rents, bus-fares and electricity, badly maintained houses and the absence of facilities like hospitals, playing fields and creches.

The UDF showed that people find themselves in this position because they have no political control over their lives. They are only allowed to elect advisory bodies with no real power at all.

This enabled the campaign to link opposition around grassroots issues to opposition to the Government's reform plans, rejection of the Labour Party's participation in the new constitutional set-up and support for the UDF nationally.

The second major theme was to show people that it was their collective power alone which could change their situation. The powerlessness which people saw in the management committees was contrasted with the strength which came through united action in civic organisations."

43.12.5.6 Bewysstuk W26:

Objector, 1984 -

- a) Op p. 5 word die stelling gemaak en versprei onder die massas dat konskripsie, synde een van die ANC/UDF-geïnisieerde en aanvaarde knelpunte, gewelddadige konflik in die RSA laat eskaleer en sal lei tot burgeroorlog en word geagiteer dat verpligte diensplig in die ban gedoen moet word en dat dienspligtiges nie in die weermag moet dien nie. Dit sal beteken dat die S.A. Weermag verswak word. Dit word verder

gepropageer dat burgeroorlog alleen verhoed kan word indien die Regering vernietig word en vervang word deur 'n regering van die massas. Dit beteken noodwendig dat as die Weermag nie op volle sterkte is en effektief kan optree nie, die rewolusie makliker gevoer kan word.

- b) 'n Verdere duidelike manifestasie van die "struggle" in die RSA se aard word selfs deur hierdie publikasie versprei dat die Regering alleen deur geweld omver gewerp kan word - Sien p. 7 die opskrif :

"1984 : From new Deal to Civic War".

Die artikel is ook selfsprekend.

43.12.5.7 Bewysstuk W32:

Saspu National - December 1984:

- a) Pagina_2:

Die artikel getiteld "Councillors are fleeing from a sinking ship" en wat landswyd versprei is, lewer bewys van die werklike gewelddadige aard van die "vryheidstryd" en dit is ook terselfdertyd 'n propagering daarvan.

- b) Pagina_12:

Artikel "Civics on the Frontline" lewer besondere bewys van die aanwending van propaganda deur UDF en in die besonder ook van die interne werking van die sameswering. Spesifiek word hier ook verwys na die antwoord wat op p. 14 gepubliseer word op die vraag "What is your relationship to the UDF? Can the UDF help you and how can you help strengthen the UDF?" Hierdie antwoord het spesifiek betrekking op die gebeure in die Vaal en deur 'n segsman van die Vaal.

43.12.5.8 Bewysstuk W49: TIC · PAMFLET

Die sameswering, onderlinge werking daarvan en die doelstellings, word pertinent deur Adv. Z. Yacoob, leiersfiguur van NIC (nog 'n UDF-geaffilieerde), in hierdie bewysstuk uiteengesit en bepleit hy die vernietiging van die bestaande Regeringstelsel en die vervanging daarvan ooreenkomstig die Freedom Charter.

43.12.5.9 Bewysstuk W50:

COSAS-pamflet.

Hier bevestig COSAS hul verbintenis aan die sameswering en aan hul gemeenskaplike taak om die Staatsbestel te vernietig vir die daarstelling van 'n sogenaamde demokrasie.

43.12.5.9 BEWYSSTUK W51, p. 3, par. 4

UDF (O^{os}-Kaap) bevestig dat hulle in Suid Afrika in 'n ^{klasse}stryd gewikkel is teen die Staat wat nou 'n nasionale karakter aangeneem het, en is die implikasie nou dat dit gaan oor magsoorname.

43.12.5.10 BEWYSSTUK W56:

In sy geheel bewys hierdie dokument, wat uitgegee word deur GRACA, 'n geaffilieerde van UDF, dat UDF-organisasies ten volle bewus is van die aard van die Vryheidstryd en aktief daaraan deelneem - p. 1, kolom 2:

So bevestig hierdie geaffilieerde van UDF dat ^{hul} meewerk met UDF om by die massas in te skerp dat 'n sogenaamde demokratiese nie-rassistiese Suid-Afrika tot stand gebring moet word en dat die organisasies saam moet werk om dit te verwezenlik - p. 8, kolom 2.

Dit word by die massas ingeskerp dat hulle eensgesindheid het met die res van Afrika om die kettings van koloniale onderdrukking in die sogenaamde vryheidstryd af te gooi - die implikasie weer duidelik - dat die Regering omver gewerp moet word.

43.12.5.11 BEWYSSTUK W59, p. 1, kolom 3

UDF propageer aan die massas dat hulle ~~alleenlik~~ tevrede gestel sal word met die regeringstelsel in hierdie land die dag wanneer hulle die mag oorgeneem het en almal stemgeregtig is vir 'n Suid-Afrikaanse regering.

43.12.5.12 BEWYSSTUK W61, p. 56

In die publikasie BSM, 'n geaffilieerde van UDF, skryf Dr. Essop Jassat, President van TIC 'n geaffilieerde van UDF, in 'n boodskap aan BSM en

propageer dat ook BSM se suksesse moet bydra tot die algemene sukses van die massas van Suid-Afrika met die vernietiging van die Staatsbestel.

43.12.5.13 BEWYSSTUK W67:

In "The Eye" van Augustus 1984 word in die algemeen gepubliseer en gepropageer, en word Cedric Kekana, Algemene Sekretaris van SAYO, ook 'n geaffilieerde van UDF aangehaal om die massas te mobiliseer en te politiseer.

"Mr. Cedric Kekana of the Saulsville/Atteridgeville Youth Organisation (SAYO) called on people to make themselves ungovernable.

'We must be difficult to control. We must render the instrument of oppression difficult to work. We must escalate all forms of resistance', he said" - kolom 3, p. 1.

In hierdie verband word verwys na Bewysstuk 15 en V.15 op pp. 23 - 27 wat selfverduidelikend is.

43.12.5.14 BEWYSSTUK W69: p. 3

Die boodskap en propaganda word aan die massas uitgedra dat UDF en sy geaffilieerdes die Regering se nuwe Konstitusie en Swart Plaaslike Besture sal stop en dat hulle vir dié doel oor die mag en toewyding beskik -

p.7. In dieselfde publikasie word 'n verreikende boodskap van Frank Chikane, 'n Vise-president van UDF aan die massas gepubliseer, naamlik -

"All this has to be done with our immediate goal kept in mind: to organise and mobilise the oppressed masses in South Africa, and create such structures and networks that will enable the liberation movement to break this system of apartheid. That shall be the time when it will not be the leaders calling people into action, but the masses taking it up themselves. That is a peoples struggle towards a peoples victory, giving birth to a peoples government."

43.12.5.15 BEWYSSTUK W72:

CAHAC, 'n geaffilieerde van UDF, het Bewysstuk W72 versprei en daarin word aan die massas gepropageer wat die presiese aard van UDF en sy geaffilieerdes, se vryheidstryd is -

"Die Staat se nuwe Strategieë
The State and its Strategies:

The crisis of the state deepens over this period as the economy is going into a slump. Not only is there massive unemployment and a spiralling cost of living as prices increase rapidly, but the mobilization and unity of the people have thrown the government into a state of disarray. We have seen the various responses of the state (P.C., Koornhof Bills, scrapping of the Coloured labour preferential policy and Local Councils). And more recently bills like the Local Authority to give more legitimacy and make acceptable the government policy of divide and rule. The people's determination was not stopped by these vicious attacks; instead it has grown in a massive response, like in the Vaal Triangle, Grahamstown and Graaff Reinet. A rent increase has led to the destruction of Local Community Councils in these areas. The people's message to the illegitimate government is loud and clear; The people shall govern and we will accept nothing less than this. This was also displayed in the Coloured and Indian elections. In the Cape, only 4% of eligible voters went to cast their votes."

43.12.5.16 BEWYSSTUK W74: p. 3 kolomme 1. en 2

SCA, 'n geaffilieerde van UDF, publiseer en versprei hierdie dokument waarin hulle insae in die aard van die Vryheidstryd blyk -

"The Black Local Authorities were rendered hopeless, toothless and powerless by the masses of our country. The demands of our people were very clear: down with community councils, more houses, low rents."

43.12.5.17 BEWYSSTUK AB.14:

Dit is 'n dokument wat ex facie die stuk opgestel en versprei is deur UDF en wat handel oor die Internasionale Jeugjaar (IYY) en lewer bewys van

die gewelddadige aard van die Vryheidstryd.

"Peace in South Africa is not only threatened by wars and militation but by all types of violence that exist in our society. Apartheid, forced removals, pass laws and influx control are all measures of institutionalised violence which lead to the non-existence of peace. Peace cannot be realised through negotiations, but through the destruction of laws that prevent peace. The recent peace initiatives are proof of the fact that peace can only come when the demands of the people are met. It cannot be built upon passive acceptance and co-operation, as the recent uprisings clearly pointed out. The SADF and SAP serve as forces that subject the people to accept a false peace, but peace can only be achieved when justice rules."

43.12.5.18 BEWYSSTUK AB25:

SOYCO, 'n UDF geaffilieerde se Program van Aksie lewer onomstootlike bewys van hul insig van die presiese aard en doelstellings van en in die "UDF.vryheidstryd", en onder andere is dit hul doel "to root out and destroy all the reactionary and counter-revolutionary elements throughout the country and the world." Verder is die dokument ^{VAN} selfsprekend.

43.12.5.19 BEWYSSTUK AB33:

COSAS, 'n belangrike geaffilieerde van UDF, se beleid word beliggaam onder andere in Bewysstuk AB33 en is 'n duidelike bewys van die aanvaarding van die strategie, beginsels en doelstellings van UDF, en veral word die volgende beklemtoon wat identies is met UDF se beleid.

"We maintain that a genuine and meaningful change will be brought about by the will and power of the people. We reject and direct or indirect dialogue with the government created bodies and institutions."

43.12.5.20 BEWYSSTUK AB34:

AZASO, 'n geaffilieerde van UDF lewer ook bewys dat ook hulle ten volle vertrou is met die me=

todes en doelstellings in en van die "Vryheid=stryd" en uit die inhoud van die dokument klassifiseer hulle hulself as rewolusionêres.

43.12.5.21 BEWYSSTUK AB39: p. 1

Dit is 'n skrywe gerig deur Beskuldigde 19 namens UDF aan SOYCO waarin hy by hulle inprent dat hulle volg in die voetspore van die ANC Youth League en word hulle aangestig tot aktiwiteite om die apartheidsstaat in die RSA vir altyd te vernietig.

43.12.5.22 BEWYSSTUK AB40: P. 1

Dit is 'n UDF-pamflet ter herdenking van 16 Junie waar dit algemeen en wyd gepubliseer word dat weggedoen word van sogenaamde "Gutter Education" en apartheid en dat hulle stre^{ef} na "we want one South Africa where the people shall govern".

43.12.5.23 BEWYSSTUK AC7: p. 3, Laaste paragraaf -

Dit is 'n dokument uitgegee deur AZASO, 'n UDF geaffilieerde waarin AZASO hul beslistheid om te veg totdat die wit minderheidsregering tot 'n einde gebring is, publiseer.

43.12.5.24 BEWYSSTUK AE8:

Dit is 'n publikasie uitgegee deur FEDTRAW, 'n geaffilieerde van UDF en FEDSAW, en wat onder die massas versprei word en word prominensie verleen dat die sogenaamde "Vryheidstryd" in werklikheid 'n rewolusionêre oorlogvoering is om die huidige Staat te vernietig.

"The liberation of women is a fundamental necessity of the revolution, the guarantee of its continuity and a precondition of its victory. The main objective of the

revolution is to destroy the system of exploitation and build a new society which release the potentiality of human beings, reconciling them with labour and with nature. This is the context within which the women's emansipation arises."

43.12.5.25 BEWYSSTUK AE.10:

Dit is 'n dokument uitgegee en versprei deur AZASO, ^{en handel oor AZASO} se "Women's Conference". Die inhoud van die dokument as geheel bevat besondere gegewens oor die vryheidstryd en die soort regering wat hulle beoog.

43.12.5.26 BEWYSSTUK AE23:

Dit is 'n dokument gevind in die kantore van UDF en word die rewolusionêre aard van die sogenaamde "Vryheidstryd" vir die onverwerping van die RSA se Regering nogmaals bevestig.

43.12.5.27 BEWYSSTUK AJ.10:

Dit is 'n persverklaring van UDF waarin gepropageer word dat vrede in die RSA slegs tot stand sal kom nadat die apartheidstaat vernietig is.

43.12.5.28 BEWYSSTUK AJ29:

Dit is 'n toespraak klaarblyklik deur 'n UDF-aktivis ex facie die stuk, en gevind by 'n UDF-aktivis, te wete Amanda Kwadi wat ook op die UDF-bestuur dien, en waarin die aard van die vryheidstryd om die Regering van die land onwerkbaar te maak, en die gewelddadige aard daarvan, bevestig word.

In p. 6, par. 10, word herhaal dat hulle alleen tevrede sal wees indien hulle hul doel kan bereik om die Regering te vernietig.

43.12.5.29 BEWYSSTUK AL5:

Dit is 'n dokument wat ex facie die stuk deur UDF uitgegee is en waarin UDF hul minimum vereistes

stel vir die hou van 'n Nasionale Konvensie.
Dit kom daarop neer dat 'n Nasionale Konvensie
alleenlik gehou word indien onder andere die
Regering abdikeer en die veiligheidsmagte ont=
wapen en ontbind word.

43.12.5.30 BEWYSSTUK AL7:

Dit is 'n dokument uitgegee deur 'n geaffilieerde
van UDF, naamlik ^{Tv/}Anti-PC en waarin bevestig word
dat die "Vryheidstryd" wat onder die vaandel van
UDF in werklikheid 'n rewolusie is.

43.12.5.31 BEWYSSTUK AL8:

Dit is 'n dokument met die opskrif "Why the UDF
Oppose the New Constitution Act", en is opgestel
deur Beskuldigde 20, en waarin hy die alternatiewe
teenoor mekaar stel, en as die Regering nie in=
stem tot 'n Nasionale Konvensie nie, is die enigste
ander uitweg vir hulle rewolusionêre oorlog=
voering.

43.12.5.32 BEWYSSTUK AL32:

Reeds voor die totstandkoming van UDF was deur die
organisasies beplan dat 'n verenigde front tot
stand moet kom om die massas te mobiliseer ,
organiseer en te politiseer en hulle sodoende
te betrek in 'n sogenaamde "vryheidstryd" teen die
Regering.

43.12.5.33 BEWYSSTUK AL71:

NIC, 'n geaffilieerde van UDF, bevestig dat hulle
ook die doelstellings van UDF nastreef en ver=
klaar dat ook hulle die Staat "challenge" - sien
ook die konsep "challenge" - Bewysstuk AAD5.

43.12.5.34 BEWYSSTUK AM20:

Dit is 'n dokument van HUCA, 'n geaffilieerde van UDF. Selfs hierdie plattelandse geaffilieerde van UDF openbaar hier hoedat hy op hoogte is met UDF-beleid, doelstellings en strategie en die massas mobiliseer, politiseer en opsweep teen die Staatsgesag.

43.12.5.35 BEWYSSTUK AAD.1:

Dit is 'n notule van die nasionale Algemene Raad se vergadering wat op 5 - 6 April 1985 gehou was en waarin daar op hierdie byeenkoms uiteengesit word wat UDF vermag het in die "Vryheidstryd" en terselfdertyd openbaar dit ook dat die vryheidstryd in werklikheid rewolusionêre oorlogvoering is:-

"The UDF has done the following: destroyed the myths of the homelands, made Black Local Authorities unworkable and destroyed the credibility of the tri-cameral system."

Die beplanning vir die toekoms is "to challenge and to organise. Must take on the State, frustrate it in its attempts. Where challenges are spontaneous we must learn to give coherence and direction to them. We must understand the weak links of the apartheid chain so that we challenge them".

Sien in dié verband ook Bewysstuk AAD5, oor die spesiale betekenis van "challenge".

43.12.5.36 BEWYSSTUK AAD2:

UDF-Update - Julie 1985.

Wanneer die Staat sy inherente plig om wet en orde te handhaaf en eiendom te beskerm, uitvoer, word onder die massas gepropageer dat die Staat die oorsaak is van geweldpleging en bloedvergieting. Hierdie misplaasde verskoning word deur UDF spesifiek aangegryp om die massas te mobiliseer en te politiseer teen die Staat en word verklaar dat

daar in die RSA slegs vrede sal wees wanneer die massas die Regering oorgeneem en 'n regering van die massas gevestig het.

Op p. 3 word die geaardheid van die sogenaamde "vryheidstryd" as 'n gewelddadige stryd aan die massas voorgehou.

Op p. 5 word die Freedom Charter gepopulariseer as die basis vir die toekomstige regering van die massas.

Op p. 8: UDF se Algemene Raadsvergadering het aanvaar om van protes na uitdaging van die Staatsgesag oor te gaan - die presiese betekenis van "challenge" blyk uit Bewysstuk AAD5.

43.12.5.37 BEWYSSTUK AAD3:

is 'n dokument van UDF met die opskrif "We celebrate 30 years of the Freedom Charter", en word die sogenaamde regering van die massas volgens die Freedom Charter gepropageer.

43.12.5.38 BEWYSSTUK AAD5:

Hierdie dokument is in sy geheel van besondere belang om te bewys dat UDF en sy trawante in die RSA besig is met rewolusionêre oorlogvoering. Dit is die volledige teks van die stuk C.100 (wat nie volledig is nie), en moet ook saamgelees word met C.102. Dit is belangrik om dit te verklaar -

"What does the NEC mean when it talks about UDF moving from protest to challenge?"

Afgesien van bogenoemde, word die volgende ook betoog :

44.

Dit is my betoog dat die vernaamste doel van UDF is om die Staat in die RSA met geweld omver te werp en te vervang met 'n sogenaamde demokratiese Regering van die massas volgens die voorskrifte van die Freedom Charter. Dit is onbetwisbaar so dat hierdie doel van UDF, presies identies is met dié van die ANC. Hierdie feit wat UDF betref, is oorweldigend deur die Staat bewys.

44.1.1 In verskillende dokumente word dit onomwonde deur UDF as 'n feit en beginsel gestel dat UDF as 'n buite-Parlementêre organisasie funksioneer en buite-Parlementêr hul doel sal verwesenlik. Die implikasies hiervan blyk alreeds uit hierdie stelling duidelik, want dit toon dat die Regeringsvorm wat hulle nastreef nie tot stand sal kom deur wettige metodes nie, maar deur geweld en die massas.

BEWYSSTUK: C.1 p. 1.

"Our view - the masses are the makers of history. It is they who must become the active participants in the struggle - without this there cannot be any successful victory."

44.1.2 BEWYSSTUK C6:

In hierdie dokument klassifiseer 'n leier van UDF hulle in UDF as rewolusionêres en die leierskorps van UDF as rewolusionêre leiers. Die vryheidstryd het 'n nasionale karakter waaraan al die onderdrukte moet deelneem onder die leiding van die werkers waaronder die jeug ingedeel word.

"The nature of our struggle in this country is also basically two-fold. The main content of the present stage is the national liberation of the most oppressed group - the Black people. This national character of the struggle must therefore dominate our approach."

Op p. 2 -

"In the vanguard of this struggle is the working class. Their cherished aim and purpose is to de=stroy the exploiting monster that is capitalism But the working class is not alone. Other sections of society also suffer exploitation. Sections like

the working peasants; the working intellectual; the student and also the petty urban bourgeoisie are allies of the working class."

en p. 3 -

"I repeat what I mentioned earlier; the role of the youth has already been mentioned as we outlined the role of the various sub-classes, and especially the workers in the struggle."

44.2 Hoedat hul uiteindelijke doel verwesenlik kan word deur die massas, word veral duidelik uiteengesit deur Lucille Meyer Terselfdertyd openbaar sy ook die bestaan van die samesweering wat sy noem "the conscious factor - i.e. the organised cadreship". Dit is die taak van hierdie "organised cadreship" wat die opgesweepte en spontane massas se woede moet rig en lei om hulle uiteindelijke doel te verwesenlik. Dit is die massas wie se argwaan en woede opgewek en aangewakker word deur politisering rondom "Day-to-day Issues" wat sy ook in die besonder opgehelder het. Juis die feit dat gebruik gemaak word van 'n opgesweepte en woedende Swart massa en waar die gebeure in die Vaaldriehoek gebruik word as 'n voorbeeld van spontane massa-optrede - om hul uiteindelijke doel van 'n sogenaamde "democratic non-racial" regering van die massas volgens die voorskrifte van die Freedom Charter te verwesenlik, is onbetwisbare getuienis daarvan dat hulle "extra parliamentary" aktiwiteite, beslis 'n massa-rewolusie is.

44.2.1 BEWYSSTUKC7: pp. 13 en 14

Lucille Meyer, aktivis van UDF, spel dit uit aan die leierskorps van UDF dat dissipline belangrik is. Hulle kan onder mekaar verskil, maar sodra 'n meerderheidsbeslissing geneem is, is alm-al daaraan gebonde. Dit is egter die spontaniteit onder die massas wat hulle moet uitbuit.

"Be on time for the meeting or whatever assignment and do to completion all what you have been assigned to do. Disagree with comrades on any issue as much as you can, but remain bound by the majority decision. I know the majority can be wrong. Always

bear in mind that it is very easy for an organisation to correct itself and very difficult for an individual to be corrected.

* As a member of an organisation you no longer belong to the masses. You embody consciousness. This means that all your actions are pre-planned and well calculated; that all your actions can be predicted with a fair amount of precision. You are quite clear of your overall strategy and that of the retrograde forces. That is discipline. It become complete once you are also aware of the tactics that you have to use from time to time, place to place, in pursuit of your strategy. The vast unorganised masses embody spontaneity. This means the direct opposite of consciousness. Decisions are taken on the spur of the moment without any long-term strategy being set out. Spontaneity in a sense as mass anger and reaction to acute instances of injustice and oppression. It is what one revolutionary writer referred to as "social moulds" - An outward expression of bad blood in the system. The recent outbreaks of unrest in the Vaal Triangle and elsewhere in the country are typical examples of spontaneity - mass spontaneous response to brutal and naked oppression and exploitation. The duration of the unrest cannot be predicted and the various forms it may take from place to place and time to time cannot be subjected to any measure of precision. It is therefore the responsibility of the conscious factor - i.e. the organised cadreship - to direct this mass-anger in the interest of the ultimate objective of the struggle. The oppressor makes things easy for the cadre, for it is the oppressor himself who organises spontaneous uprisings by the masses. From time to time the oppressor must increase rents and bus fares without corresponding wage increases. From time to time he is going to keep education racialised and educational facilities for the oppressed ill and unadequate, he is going to remove and resettle, detain, ban and banish. He organises energetically and without stop - in the factories, in the townships and in the rural areas - he is ever active. And the masses respond in their own way. As a cadre - conscious factor - you cannot be taken by surprise. You integrate the spontaneous mass action into your overall tactical armour. This is an instance of discipline." (My onderstreping).

44.3 Die feit dat UDF-aktiviste bewus is daarvan en voorsien dat die "total liberation" waarna hulle streef en waarvoor

hulle werk slegs deur geweldpleging deur die massas ver= wesenlik kan word, is ongetwyfeld so en daarom beplan en werk hulle daarvoor.

Aktiviste :

Prof. I. Mohamed, lid van die Transvaal-streek van UDF;
G. du Plessis;
B. Jardine;
Mev. A. Mulligan;
Marcus Moses;
Elvis Daniels;

wat die UDF-konferensie gedurende Desember 1983 bygewoon het in Port Elizabeth, doen daarna onder andere soos volg verslag - BEWYSSTUK C24 :

"(e) We must organise mass resistance to conscrip= tion.

- politicised can be appended to on political basis.

- mass of young people, even though not poli= ticised (and hence not in a position to re= ject SADF on political grounds) nevertheless fear concept of war, i.e. being maimed and killed: there is basis from which to orga= nise them (Note: should be careful when ex= ploiting this fear not to move people away from preparedness to fight and die for liberation!)"

Dit blyk dus duidelik dat die massas se bereidwilligheid om te veg en te sterf vir vryheid 'n vername plek inneem in die strategie en beplanning van UDF.

44.4 In Bewysstuk C37 getiteld "UDF and the New South African Constitution" word dit weer eens duidelik gestel deur die UDF konferensie wat gedurende Desember 1983 in Port Eliza= beth gehou was, word 'n paar baie belangrike aspekte rakende gesprekvoering en vreedsame verkryging van burgerregte langs konstitusionele weg gemaak.

44.4.1 Die Koornhof-wette waaruit die nuwe Konstitusie voort= gekom het, kan nie onderskei word van die totale apart= heidstrategie nie.

(a) Apartheid word gesien as die skoonmaak van Suid-Afrika van alle Swartes en is dit die basiese beginsel waarvolgens die Regering werk.

(b) Die Konstitusionele voorstelle is een van die strategieë van die Regering en sy meelopers en daarom Bantoe Tuislande, Gemeenskapsrade, ens.

(c) 'n Referendum is taktiek waarop die Regering mag besluit. UDF se antwoord is 'n totale verwerping daarvan.

"Our response to these is our total rejection of both the principle as well as strategies and tactics of the government."

44.4.2 UDF aanvaar dat die Staat nie op die punt staan om in duie te stort nie, en word die Staat tipeer as -

"We are dealing here with a crook of a player in this game - South Africa is a stranger to fair play when it comes to things that threaten its very principles and strategies."

44.4.3 UDF stel dit duidelik dat daar van hulle kant af geen gesprekvoering of samewerking sal wees vir die verkryging van Burgerregte by wyse van Konstitusionele veranderinge nie. Dit is dus onomstootlik bewys dat UDF nie geïnteresseerd is in Burgerregte nie, maar slegs magsoorname. As dit dan so is dat die Staat nie sal kapituleer nie en ook nie op die punt staan om in duie te stort nie, moet daar vasgestel word hoedat UDF magsoorname gaan bewerkstellig. Dat UDF die situasie insien en deeglik besef, blyk uit die volgende wat hulle self uitspel -

* "Above all, if the UDF calls for a referendum of whatever kind, this would imply the acceptance of the illusion that our problems can still be solved by constitutional means involving 'responsible internal leaders'. To accept this, we believe, would be a grave mistake. If other people think constitutional solutions are still possible, we need to be told openly and in a hurry."
(My onderstreping).

N.B. 44.5 In Bewysstuk J.1 waaraan die top-bestuur van UDF en die samesweerders deelneem, word daar intensiewe beplanning en koördinasie gedoen asook besluite geneem en leiding gegee aan UDF-ledeorganisasies ter bevordering van die vryheid=

stryd in die RSA. Op hierdie besondere vergadering word 'n UDF werkstuk bespreek waarvolgens strategie vir toekomstige optredes uitgelig word en waarin die beskouing van die Freedom Charter besondere betekenis kry. Sien in dié verband Bewysstuk J.1, para. 4. Wat ek egter hier in meer besonderhede gaan bespreek, is die werkstuk self en dit is Bewysstuk J wat UDF-doelstellings en -strategieë duidelik uitbring en bewys.

- 44.5.1 Die eerste opvallende kenmerk van hierdie UDF-dokument is die UDF vereenselwiging met die ANC. In die ANC-dokument wat ingehandig is as bewysstukke, word daar dikwels deur die ANC verwys na die kritieke stadium wat hulle bereik het in die geskiedenis van hul stryd en die Staat se reaksie met sogenaamde onderdrukking om apartheid in stand te hou. Presies dieselfde word deur UDF gedoen en aanvaar hulle die ANC se stryd van die verlede as hul stryd. Daarom moet hulle eenheid onder progressiewe magte bevorder, 'n selfondersoek doen en kyk na die grondbeginsels wat hulle lei in hul vryheidstryd -

"We meet at a very crucial period in the history of our struggle, at a time when the state is responding with harsh repression in a desperate attempt to hold the apartheid system which is in a serious crisis as a result of a determined and consistent challenge by the masses of our people.

We need to take the opportunity and creative initiatives to build unit with the UDF and progressive forces as a whole, together we need to develop a clear programme which will address the growing need to build organisations to challenge the state and forge forward to democracy.

We need to look honestly at ourselves and examine the conditions that obtain. In doing so, we should make an objective assessment of our overall activities and subject ourselves to constructive criticism which will enable us to correctly locate and rectify our weaknesses.

In attempting to discuss the role and future of the UDF, it is important to recall some of the fundamentals that guide us in our work."

BEWYSSTUK: J3, para. 1.

44.5.2 UDF se vernaamste doelstelling word dan ook duidelik gestel, te wete dat hulle die Staat wat hulle vereenselwig met apartheid wil vernietig en wil vervang met die songenaamde meer regverdige en demokratiese stelsel. Hul vyand in die vryheidstryd wat vernietig en vervang moet word, word spesifiek uitgewys as die sogenaamde apartheidsisteem, en hieroor kan daar hoe-genaamd geen twyfel bestaan nie.

"2. Our Objective is:

To dismantle apartheid and replace it with a more just and democratic system.

Often in the day to day heat of the struggle, we forget that our enemy is the apartheid system and not those whose views differ with ours."

BEWYSSTUK: J3, para. 2.

44.5.3 Sekerheid oor die aard van die organisasie wat hul vryheidstryd die beste sal dien, is van kardinale belang en daarom moet hulle sekerheid verkry ten aansien van die volgende aspekte -

"2.1 Approach to struggle

Clarity to the question of which is the most appropriate form of organisation for our struggle at this stage, it is important to have increasing clarity among our ranks of questions such as :

2.1.1 What is wrong with apartheid?

2.1.2 What kind of society do we want?

2.1.3 How are we going to bring about change?

2.1.4 What is the role of organisation in this process?

2.1.5 What are the stages in the development of organisation and struggle."

BEWYSSTUK: J3, para. 2.1.

44.5.4 UDF spel dit ook uit dat hulle duidelikheid moet verkry oor die aspek van hoe gaan hulle daarin slaag om apartheid te vernietig en te vervang met 'n sogenaamde regverdige demokratiese sisteem. Dit word dan

ook duidelik in die vooruitsig gestel dat hierdie hoofdoel van hulle slegs verwesenlik sal kan word deur die massas as aktiewe deelnemers aan die Vryheidstryd. Hieroor kan daar hoegenaamd geen twyfel bestaan nie, want UDF spel dit self uit dat hierdie doel nie verwesenlik kan word deur die klompie leiers nie, maar slegs deur die massas. Die implikasie is duidelik dat gesprekvoering en onderhandelinge totaal uitgesluit word. Dit sluit prominent aan by wat ek elders betoog het (o.a. "Vryheidstryd") oor waarom die massas dan opgesweep en gepolitiseer word om 'n hoë peil van agitasie te bereik en gepaardgaande militantheid en sporadiese spontane geweldpleging.

In hierdie dokument word dit dan ook pertinent gestel dat UDF se organisatoriese aktiwiteite sodanig moet wees dat hulle die maksimale aktiewe deelname van die massas in die vryheidstryd verkry deur die mobilisasie, politisasie en vereniging van die massas.

"The next question on which we require clarity is the question of how this change will come about?

Firstly - is it through the actions and work of the few like ourselves or the many - the masses?

2.2 Our view

The masses are the makers of history. It is they who must become active participants in the struggle without this there cannot be any successful victory.

It therefore becomes imperative to evaluate our organisational activities in such a way that we draw the maximum participation of the broad masses - through mobilization, education and by mapping out in clear terms the need for unity, to reject attempts by the enemy to divide our forces on racial lines."

BEWYSSTUK: J3, para. 2 en verder.

44.5.5 Die tweede aspek waaroor daar duidelikheid moet wees is hoe die massas effektiewe historiese magte vir ver=

andering kan word. Twee moontlikhede word kontras=teer, naamlik elke gewone man en vrou wat op hul eie handel sonder 'n gemeenskaplike doelstelling en doel teenoor 'n hoogs saamgebonde verenigde liggaam met energieke vindingryke en bekwame leiers - d.i. georganiseerd.

Daarom is organisasie dan ook 'n fundamentele kern in die planne van UDF se leierskorps, want hulle sê daar kan geen vryheidstryd sonder 'n georganiseerde massa wees nie. UDF-leiers se sukses in die vryheidstryd sal afhang van tot hoe 'n mate hulle daarin geslaag het om die massas te mobiliseer en te organiseer. Dit is 'n baie vername komponent in rewolusionêre oorlogvoering wat UDF hier nastreef en daarom onderneem UDF die verdere taak om die massas te organiseer en moet toepaslike middele voorsien word.

" 2.2.1 Second Question

The second question is how do the masses become effectively historical forces for change?

2.2.2 By each ordinary man and woman acting on his or her own without common goals, purpose etc. or

2.2.3 By becoming a highly cohesive/united body with resilience dedicated and experienced leadership etc. - in other words becoming ORGANISED.

3. Organisation - a vital role

3.1 There can be no "struggle" against apartheid without an organised people.

3.2 Our success must be measured against the criteria - to what extent have we mobilised and organised our people.

3.3 The task of organising then will be an added task of the Front.

3.4 Appropriate resources need to be allocated for this purpose."

BEWYSSTUK: J3 para. 2.2 en 3.

44.5.6 Vir hierdie organisasie van die massas beskou UDF die historiese ontwikkeling van die vryheidstryd as van besondere belang. Die enigste geskiedenis van die vryheidstryd is die geskiedenis van die ANC. Dit word

dan ook uitdruklik gestel dat gedurende verskillende fases van hul vryheidstryd het "our people's organisation" verskillende vorme aangeneem. Die enigste organisasie wat aanspraak maak op die benaming van "our people's organisation" is die ANC. Hiermee vereenselwig UDF hom nogmaals met die ANC.

Dit is dan ook van die uiterste belang volgens UDF-leiers dat hulle bereid moet wees om opofferinge te maak om groter massa-deelname in daaglike organisatoriese beslissings te verwesenlik. Dit kan noodwendig verwesenlik word deur die organisasie-ledetal van UDF uit te brei wat dan ook in werklikheid deur UDF nagestreef word. Dit beteken 'n voortdurende uitbreiding van die sameswering.

"The way in which people become organised, the form that the organisation takes place and its particular style of work is determined by the particular historical circumstances in which the organisation developed - so that at different stages in our struggle, our peoples' organisation have taken different forms.

The crucial question to address ourselves to is, how much of our time and energy do we spend towards organisational work? How many among us are prepared to sacrifice and seriously take as a priority the need to place in the background individual interests - in an effort to maximise greater mass participation in the day to day organisational decisions.

There are two categories of organisations. They also serve different roles in our struggle. We need to understand what they are and how each contributes."

BEWYSSTUK: J3, p. 2.

- 44.5.7 Soos gesien in bovermelde aanhaling is daar twee klasse organisasies wat albei op verskillende wyses bydra in die vryheidstryd, en moet dit so verstaan word. ^{*Dit het 'n eenheidsbinende karakter.*} Dit het 'n enkele gemeenskaplike ideologiese posisie en 'n wyer en verreikende program. Toe daar vasgestel moes word watter tipe politieke struktuur noodsaaklik en moontlik

was toe UDF beplan was, het hulle in UDF dit nodig geag om kenmerke van 'n politieke organisasie om eenheid te bou, te ondersoek. Die volgende kenmerke was ondersoek en só belangrik geag dat hulle weer gestel word -

" 3.2 Political Organisation

A political organisation has :

3.2.1 a unitary cohesive structure

3.2.2 a single common ideological position

3.2.3 a wider ranging programme

4. Type of political structure

To assess what type of political structure was necessary and possible, we have to understand and examine some of the characteristics of unitary political organisation.

4.1 High level of ideological cohesiveness;

4.2 Presence of experienced activists and leadership;

4.3 Capacity to build organisational structures throughout the country;

4.4 An appropriate mass political consciousness and readiness for active participation;

4.5 The level of repression and what space there was for legal mass organisation;

4.6 The level of disciplined political conduct among activists and leadership."
(My understreping).

Ek wil kortliks kommentaar lewer oor 'n paar. Die eerste en 'n baie belangrike faset is die vereiste van leiers en aktiviste met ondervinding. In hierdie verband kan gekyk word na die leierskap van UDF, veral met die stigting wat hoofsaaklik bestaan het uit veroordeelde en geskoolde ANC-terroriste en saboteurs. Dit is doelbewus en skakel nou saam met die klem wat UDF, soos hierbo gesien, plaas op die geskiedenis van hul vryheidsstryd en "our people's organisation".

'n Ander insiggewende oogmerk is 'n gepaste massa politieke bewustheid gekoppel aan 'n gereedheid vir aktiewe deelname. Dit word nie spesifiek genoem waarvoor die gepolitiseerde aktiewe deelname is nie, maar dit kan hoegenaamd nie betwis word dat dit vir massa-geweld in rewolusionêre oorlogvoering is nie.

Dan is daar die oorweging van sogenaamde onderdrukking en interessant genoeg 'n ondersoek na tot hoe 'n mate wettiglik massa-organisasie uitgevoer kan word. Dit is baie belangrik, want dit is my betoog dat UDF doelbewus beplan om binne die RSA die skyn te verwek dat dit 'n wettige organisasie is wat geweld vermy. Dit is egter 'n oorweegde en beplande skyn om die massas te mobiliseer en te organiseer sonder dat die Owerhede teen hulle kan optree en die rewolusionêre oorlogvoering in die kiem te smoor.

44.5.8 Die volgende kenmerk van die organisasie wat die beplanners van en in UDF voor beplan het, is 'n massa-organisasie. Dit beteken dat dit struktureel nie gebonde is aan grense nie, en kan nasionaal of plaaslik van aard wees. 'n Ander belangrike aspek daarvan is dat daaglikse knelpunte in die lewens van die massas, byvoorbeeld huur en vervoer 'n bouende oorsaak vir UDF is. Dit is weer eens een van die kern-elemente van rewolusionêre oorlogvoering wat in UDF se strategie en beplanning opgeneem is.

Wat dan veral van besondere belang is, is UDF se eie erkenning dat die ANC 'n baie belangrike rol gespeel het in die ontstaan van UDF en ook in die bestaan van UDF. Dit word onbetwisbaar bewys in hierdie dokument. Dit word onomwonde gestel dat dié organisering van die massas 'n historiese proses is wat harde werk sal verg. Hulle "glorious heroes of the past" het hulle baie gehelp met hierdie doelstelling. Dit word beklemtoon dat dit skyn asof dit onnodig is om in besonderhede in te gaan op die geskiedenis van hulle stryd vir vry-

heid. Hierdie geskiedenis strek vanaf die tot standkoming van die ANC in 1912, gaan aan tot die vorming van die "Congress Alliance" ens. totdat die "people's organisation", dit is die ANC, in 1960 in die ban gedoen is, is dit ook belangrik om die politieke situasie sedert 1970 te ondersoek.

Waar daar hierbo slegs by afleiding verwys is dat die geskiedenis van hul vryheidstryd die ANC geskiedenis is en "our people's organisation" die ANC is, word dit hier pertinent so identifiseer en verkondig.

"5. Mass Organisation:

Structurally not bounded by any parameters -
could be national or very localised -
no fixed ideological position;

- it arises out of day to day issues affecting people e.g rent, transport
- it responds to a limited particular area of people's experiences
- not a political organisation although it responds to issues that may be political in nature.

We must remember that the question of organising our people is a historical process. It is a long and hard road. Our glorious heroes of the past have taken us some distance along this road.

Whilst it seem unnecessary for us to go into details about the history of our struggle for liberation. From the formation of the ANC in 1912, the Congress Alliance etc until the banning of the people's organisations in 1960, it is, however, significant to examine the political situation from the 1970's."

BEWYSSTUK J3.

44.5.9 Net soos die ANC in sy argumente, neem UDF kennis van en verkondig hulle die besondere groei van organisasies sedert die sewentigerjare vir die regverdiging van 'n beherende liggaam.

"6. 1970's.

We saw the emergence of organisations of all types and at all levels.

6.2 1980's

We saw the growth in organisations:

POLITICAL ORGANISATIONS:

NIC; TIC; RMC; Anti Community Council
Committees and eventually the UDF.

Youth Clubs and Congresses.

Women's Organisations throughout the country e.g.
FED, (Trade Unions - although there appears evi=
dence of the lack of worker participation in UDF).

Students: COSAS, AZASO."

BEWYSSTUK: J3.

44.5.6 UDF verkondig dit net soos die ANC dat daar 'n behoefte bestaan het vir die ontstaan van 'n verenigde front. Die heersende omstandighede wat bestaan het in 1983 en wat hulle in UDF as demokrate gelei het om 'n orga=
nisasie of liggaam te skeep om die mees maksimale deel=
name van die massas teen die nuwe Konstitusie te ver=
seker, was:

'n groeiende behoefte om nasionale eenheid en werks=
verhouding te bou;

om sekere knelpunte wat die massas beïnvloed op 'n
nasionale vlak soos huur ens. te gebruik;

om die apartheidsstelsel deur 'n nasionale liggaam te
beveg eerder as op 'n gefragmenteerde basis;

die begin bou van 'n nasionale nie-rassistiese demo=
kratiese politieke struktuur;

om die nuwe Konstitusie in 1983 te beveg.

Ook hierdie dryfvere vir die ontstaan van UDF val
weer eens binne die konsep van rewolusionêre oorlog=
voering. Daarom is dit ook nie verbasend nie dat dit
presies ooreenstem met wat die ANC voorhou as redes
vir die stig van 'n verenigde front. Hierby moet in
gedagte gehou word, soos hierbo uiteengesit, wat UDF
se vernaamste doelstelling is, naamlik die vernieti=
ging van apartheid (Staat en stelsel) en vestiging van
'n sogenaamde regverdigde demokratiese stelsel.

"There was also a growing need to:

- build national unity and working relationship
- take up certain issues affecting our people at a national level e.g. rent, etc.
- challenge the apartheid system through some national structure rather than on a fragmented basis
- begin first stages of building a national non-racial democratic political structure
- in 1983, to challenge the new constitutional proposals
- this led to the formation of the NCC

These then were the conditions in which we as democrats began to look at in 1983; how best to offer the most maximum participation of all our people against the new constitutional proposals."

BEWYSSTUK: J3.

44.5.7 Vervolgens word oorwegings wat bestaan het en deur die samesweerders aanvaar is vir die vorm van hul georganiseerde weerstand in 1983 genoem. Dit is ook die vernaamste fundamentele basis van UDF. Dit is die streek-aard van die ontwikkeling van weerstand sonder inter-provinsiale bande. Dit het aan UDF samesweerders streekstrukture van UDF verskaf. n Ander is die lae graad van politieke organisasie in die land wat aan UDF meer nie-politieke as politieke lede verskaf het. Die groot getalle massa-organisasies wat gegroei het uit massa-aksie teen die Staat in die tagtigerjare rondom verskeie knelpunte. Massa-aksie van die 80's het verskeie gewelddadige botsings met die magte van die Staat behels. Dus was die koördinasie en nasionalisering van geweld van die boustene van UDF vir beheer daarvan deur UDF. Dus is UDF gebore uit geweldpleging om geweldpleging te koördineer.

"However, the following consideration actually determined the form that our organised resistance took in 1983.

- The regional nature of the development of resistance with minimal, if any, interprovincial links. This gave us the regional

structures in the UDF.

- the low level of political organisation in the country, which gives us more non-political organisation in the UDF than political organisations.
- the large number of mass organisations which grew out of mass action of the 80's on all sorts of issues:
Community, worker, students, etc.

These then act as a major base of the UDF.

Fragmented, unco-ordinated resistance - providing the urgent need to launch a national political structure which would lend cohesiveness to resistance, but at the same time help organise the unorganised areas.

That is why the UDF today plays both the role of a front in certain parts of the country and the role of an organisation in other parts."

44.5.8 UDF se objektiewe swakheid was gebrek aan ondervinding. Daar was nie hoogsgehoude korps aktiviste oor die hele land nie. Daar was gebrek aan ervaring in tegnieke van politieke mobilisasie. Daar moes deur UDF hulpmiddels en opleiding verskaf word en ook erkenning aan die feit dat leierskap sou groei deur die UDF kampanjes. Onder andere is hierdie die omstandighede wat gelei het tot die vestiging van 'n front - politieke struktuur. Dit is die werklike omstandighede soos genoem wat die presiese vorm van die politieke struktuur bepaal het. Die front in Suid-Afrikaanse omstandighede - politieke organisasie kombinasie se inhoud word hier deur UDF omskryf :

"6.3 Our Objective Weakness

In experience in handling front politics - no highly developed layer of activists throughout the country - inexperience in political mobilization techniques - resulting in the need for the UDF to provide resources and skills to train personnel, but also the recognition that organic leadership will grow from the campaigns of the UDF.

These are the conditions among others, which led to the establishment of a front-political structure. It is the actual conditions, as spelt out

that determine the precise form that the political structure takes.

So a Front (in S A conditions) is

- the coming together of a number of existing organisations - each maintaining its autonomy - but also the creation of more organisations where they do not exist.
- the adoption of a broad program and ideological position - compatible with attracting the largest number of persons/organisations.
- Having a clear focus on campaigns e.g. Constitution, etc.

Political Organisation

- Has a unitary cohesive structure
- Single, common ideological position
- Wider ranging program."

BEWYSSTUK: J3.

Na 'n bestaan van een jaar word wat hulle bereik het, getabuleer.

BEWYSSTUK: J3, para. 7.

44.5.8 UDF tipeer hul organisasie as 'n historiese proses en word daar weer eens tot die geskiedenis van die ANC teruggekeer en vind UDF aanskakeling daarby en word verklaar dat in die geskiedenis van die ANC se vryheidstryd is UDF slegs 'n verdere fase in hierdie proses. Dit is 'n duidelike vereenselwiging van die vryheidstryd van UDF met dié van die ANC. Daarom moet hulle voortgaan met die proses totdat hulle hul doel van 'n hoogsgeorganiseerde massa bereik wat instaat is om die Staat te oorwin. Dit stem in alle opsigte ooreen met die doel van die ANC en is 'n voortsetting van die historiese proses deur die ANC aan die gang gesit, soos sy geskiedenis bewys - d.i. vir gewelddadige onverwerping van die Staat.

"8. Organising: A historic process.

We made the point earlier that the question of organising our people is a historical process - and we say that the UDF is merely another stage

along this process - it is, therefore, not an end in itself.

We must still continue until we reach our goal of a highly organised people - capable of swinging the overall balance of forces in our favour so that when we finish our reflection, we must plan to move to the next stage of the road; to become highly organised.

This will only materialise if the progressive forces in the front realise and are ready to meet the challenges confronting them:

- proper and constant communication;
- co-ordinating and sharing of experiences;
- preparedness to correct our shortcomings in the interest of a broader democratic struggle."

BEWYSSTUK: J3.

44.5.9 Hul algemene plan moet hulle formuleer in die lig van voorgaande oorwegings. Die beste manier om dit te doen is om te verwys na hul fundamentele beginsels rakende verandering. Hul werkswyse word aan bande gelê deur sekere omstandighede. Dit is baie belangrik om weer op hierdie stadium uit te wys en te beklemtoon hoedat ondergrondse metodes 'n belangrike deel uitmaak en spesifiek voorvoorsien word in hul beplanning. Die rede word aangevoer as die sogenaamde aard van onderdrukking en minimale veld waarin hulle toegelaat word om te werk binne die wettige organisatoriese strukture. 'n Baie belangrike stelling is dat dit hulle dwing om bewustelik te verseker dat hul optredes sodanige dissipline verg om sekuriteit op alle vlakke en te alle tye te handhaaf. Dit is dus 'n kern-deel van hul beplanning en doelstelling dat geheimhouding bewaar word en daardeur word 'n valse beeld openlik na buite vertoon. Dit geld beslis hul skakeling met die ANC en doel om die Staat met geweld omver te werp. Dog in hierdie verskuilde aktiwiteite en geheimhouding word nie volkome geslaag nie, en kom die ware prentjie tog na vore in die totaliteit van die getuienis -

"9. General Plan

In the light of the fore-going considerations, we need to pause - reflect and formulate our strategy to ensure that we are on the correct path.

There is no better way than to refer to our fundamental principles in relation to change.

9.1 Style of Work

The nature of repression and minimal scope to work within the legal organisation structures, forces us to be:

- conscious and ensure that our conduct reflects the type of discipline required to maintain security at all levels and at all times;
- accountability on the part of both the leadership and activists to preserve the image of our organisations and the UDF."

BEWYSSTUK: J3.

44.5.10 UDF sonder die huidige politieke situasie in die RSA uit om hul strategiese en objektiewe benaderings te bepaal. Hul onmiddellike fokus vir die toekoms van hul "struggle for total liberation of the oppressed" moet wees bevryding van die Swart massas en moet hulle konsentreer op vakunies, landelike organisasies en die skepping van ondersteuner-komitees vir UDF. UDF moet 'n bevrydingsalliansie bou, breë politieke vraagstukke soos verskuivings, die Staat se stedelike strategie, Swart Plaaslike Besture, die implimentering van die Konstitusie te weerstaan, onderwys landswyd as twispunte bevorder. Verder moet die organisasies en hul leierskap bevorder word. Dan moet hulle die massas mobiliseer en organiseer om hul instaat te stel om hul werklike vyand te identifiseer.

Dit is nogmaals opmerklik hoe identies hierdie fokus-punte van UDF is met dié van die ANC en is dit belangrik om ook kennis te neem van die feit van volkome hierdie hele konsep inpas by die basiese beginsels van rewolusionêre oorlogvoering.

"10. Focus on crucial issues

The present political situation in S A today demands that we review our strategical and objective approaches.

It would appear that our immediate focus in the future of our struggle for the total liberation of the oppressed should be the:

- liberation of the African masses. The recent campaign has exposed our weakness in this regard, we should refer to
 - trade unions (labour field)
 - rural organisation
 - the creation of UDF Support Committees.

We need to:

- build a Liberation Alliance
- to take up broad political issues such as:-
 - removals, government urban strategy, Black Local Authorities
- continue to challenge the implementation of the Constitution
- to take up education country wide
- to improve the level of our organisation and its leadership
- we need to mobilize and organise our people to enable them to clearly identify the true enemy."

BEWYSSTUK: J3.

44.5.11 Die UDF-beslissing om 'n program van aksie op te stel, bring belangrike oorwegings op die voorgrond. Die behels -

"11. Programme of Action

Our decision to draw up a programme of action, brings to the fore important considerations:

- to pull our energy, both mentally and physically and direct our skills and resources towards the realisation of our programme.
- to promote objectives
- to organise our people
- to expand the Front
- to train personnel
- to challenge the state much more vigorously;
- take definite steps to defend UDF
- set proper guidelines to improve our relationship with all affiliates;
- guidelines for taking up issues:"

44.6 Bewysstuk J.1 is die gesensorde notules van die NEC van UDF se vergadering wat op 10 en 11 November 1984 plaasgevind het en wat gedruk en versprei is. Van hierdie vergadering is twee afsonderlike geskrewe notules gevind en ingehandig as Bewysstukke J8 en J9, en dit bewys 'n paar belangrike feite.

44.6.1 In die eerste instansie lewer hierdie bewysstukke bewys dat die samesweerders en topleiers van UDF uitgebreide besprekings voer oor die aktiwiteite van UDF en vir die bevordering van die vryheidstryd. Dit word gedoen oor twee dae en die verskillende samesweerders neem vrylik hieraan deel.

44.6.2 Elders in my betoog en in die Akte van Beskuldiging, word dit gemeld dat dit die hoofdoel van UDF is om die Staat gewelddadig omver te werp en te vervang met 'n sogenaamde demokratiese regering van die massas volgens die voorskrifte van die Freedom Charter. Dit is ook my bewering en dit word ook bewys dat UDF 'n beleid volg om sekere dinge doelbewus te verswyg terwille van oorlewing. Hulle stel dit self dat weens die sogenaamde onderdrukking van die Regering moet hulle absoluut sekuriteitsbewus wees en baie versigtig met wat hulle openbaar maak.

SIEN BEWYSSTUK:

J 3

44.6.3 In Bewysstuk J.1, paragraaf 2, noem hulle dit dat hul doelstelling is:

"To dismantle apartheid and replace it with a more just and democratic system.

Often in the day to day heat of the struggle, we forget that our enemy is the apartheid system and not

Wat opmerklik is, is dat twee punte nie direk genoem word nie, te wete wat vernietig moet word is die "apartheid regering" en dat 'n demokratiese regering "volgens die voorskrifte van die Freedom Charter" ingestel moet word.

44.6.1+ Wat egter gebeur wanneer dit by die binnekring van die samesweerders kom, is 'n perd van 'n ander kleur. Daar huiwer die samesweerders nie om self te verklaar dat dit die apartheidstaat is wat vernietig moet word nie, maar dat dit vervang moet word deur 'n staatsvorm ooreenkomstig die Freedom Charter. Dit is 'n uiters belangrike openbaring as in gedagte gehou word dat UDF voorgee en in die openbaar verklaar dat hulle nie Charteriste is nie. In dié verband verwys ek na Bewysstuk J8, bladsy 3 -

"Political Assessment (Presented by Natal)

Hardy repression in attempt to hold together crisis-ridden Apartheid State.

Objectives:

- (1) Dismantle apartheid state replace democratic as per FC.
- (2) Identify enemy."

Dit moet teweeggebring word deur die massas self volgens die UDF se sienswyse, naamlik dat die massas die makers is van geskiedenis en die massas kan die geskiedenis maak slegs deur gewelddadige rewolusionêre oorlogvoering.

Die UDF-leiers se gesindheid teenoor die Freedom Charter en skynbewaring, kom later op dieselfde bladsy verder tot uiting -

"Adoption of FC - cannot be handled inorganically Programme of action for popularise FC."

Dit is die Staat se ^{45.} betoog dat wat genoem word die UDF-sameswering en die sameswering tussen die UDF en die ANC, oorweldigend bewys is in hierdie saak.

45.1 UDF as 'n Front, is 'n alliansie van organisasies wat saamwerk op die basis van 'n minimum program. Die minimum program is opposisie van die Nuwe Bedeling. Daarom word die massas verenig deur hul organisasies in opposisie teen die Nuwe Konstitusie en Koornhof-wetsontwerpe. Individue word

lede van UDF deur hul organisasies en nie op 'n individuele grondslag nie. Dit behoort te verseker dat UDF beheer word deur die organisasies en nie deur 'n klik van individue nie. Dus lei UDF die stryd en is terselfdertyd die simbool van eenheid van die massas.

Die UDF-alliansie is 'n taktiese alliansie want die organisasies onder die banier van UDF mag met 'n basis so min as 5% met UDF verenig. Wat egter belangrik is, is dat hierdie 5% basis uiters belangrike gevolge baar. Dit verenig honderde organisasies en miljoene mense. Die klem val op die 5% wat verenig, en nie die 95% waarop verskille voorkom nie. Dit vorm die basis vir die opposisie van die Regering en nuwe hervormings. Dit bevorder gemeenskaplike ondervinding en samewerking tussen organisasies en klasse. Dit bou vertoue, verdiep politieke bewustheid en organisasie deur deelname aan massa-kampanjes. Dit bou groter en standhoudende eenheid deur aktiewe deelname aan die stryd ("unity in action").

SIEN BEWYSSTUK: C8 p. 1.

- 45.2 UDF was beplan as 'n taktiese alliansie omdat dit in hierdie vorm die kapasiteit besit om die grootste spektrum van die massas - Swart en Wit - te verenig teen die Regering en Blanke minderheid; die sogenaamde Vyand.

Wat baie belangrik is in hierdie taktiese alliansie, is die feit dat "Organisations must simply accept the UDF Declaration and be prepared to oppose the 'New Deal'." Hierdie taktiese alliansie UDF, het egter 'n baie belangrike voorkeur van organisasies vir hul doel :

"Of course these must be organisations operating outside government - such as community councils, Bantustans/Homeland systems, Black Local Authorities, Coloured Management Committees, South African Indian Council, etc."

BEWYSSTUK: C8.

45.3 UDF veroorloof organisasies om hul eie programme en beleid voor te sit en dit is veral hier waar hulle aanhang van die Freedom Charter op die voorgrond tree. Die organisasies verenig egter op die basis van 'n gemeenskaplike doel en alle partye wat streef na vryheid en bereid is om saam met die onderdrukte te veg. Dit beteken -

"It means that sport bodies, youth organisations, cultural groups, women's organisations, trade unions, professional organisations, church and political organisations would have a broad basis for unity in action and under the banner of one Front. This the UDF has proven, it is possible."

BEWYSSTUK: C8.

45.4 Die outonome karakter van organisasies is ook nie onbeperk nie en moet gesien word binne die konteks van UDF se leiding en binne die perke van die sameswering -

"It is unhealthy for any of our affiliates to actively go against majority decisions taken. We should however understand when some affiliates are not in a position to participate actively in some of our campaigns. Such affiliates should however be encouraged to look at means of playing a supportive role"

en verder, wat ook in die besonder die sameswering ophelder :

"The formation of the UDF marked a new era of closer co-operation between progressive forces in S.A. Most of our affiliates do not have the experience of having worked in an alliance like the UDF. While we encourage affiliates to take up campaigns, we must bear in mind that the work of our affiliates will invariably have a bearing on the work of the rest of the front. As affiliates, we should feel duty bound to consult with or at least inform the rest of the front about all campaigns we propose to tackle, particularly when campaigns will be mass based. This can only serve to strengthen such campaigns and contribute to unity in action." (My onder=
streping).

BEWYSSTUK: C5, p. 2.

45.5 Die mistieke "we" waarna so dikwels verwys word, kan net die leierskap in UDF wees. Dit kom duidelik na vore wanneer organisasies en hul rol deur UDF uitgespel word. Let op die landswe aard van die sameswering.

"B. Criteria for affiliation

1. Organisations.

The UDF must continue to encourage as many kinds of organisations with their interests, irrespective of their size or constituency. We should be realistic about the fact that we will rely more on some affiliates to do the mass work while that of others are valuable in other respects.

2. Regions

We should accept that core of the UDF will always exist around urban areas like Johannesburg, Durban, East London, Port Elizabeth and Cape Town. However, fairly substantial structures are developing in some of the rural areas which form part of our existing regions. We need to find ways of incorporating those areas more directly into decision-making of the UDF because distances from the towns responsible for them often makes this impossible. (My onderstreping).

BEWYSSTUK: C5, p. 1.

45.6 Die totstandkoming van UDF as 'n taktiese alliansie van organisasies getuig van indringende beplanning aan die kant van die mistieke "we". Dit betrek diegene wat nie militant is nie sowel as dié wat militant is. Laasgenoemde word genoem 'n "classical or principle alliance" -

"The latter - i.e. principle alliance brings together only those organisations with same or similar principles. This kind of alliance is normally formed by organisations waging a military struggle."

BEWYSSTUK: C8, p. 2.

45.7 Dit was dus noodsaaklik dat 'n front geskep word wat die meeste organisasies betrek in die stryd, die nie-militantes wat soos hierbo gesien een of ander ondersteunende rol moet vervul en die militantes wat die kern vorm vir eenheid in aksie. Aksie in dié sin van "buite-parlementêre" aksie deur die massas om apartheid te vernietig.

"It was necessary that a form of Front formed must have the potential to bring together a maximum number of organisations of the people."

BEWYSSTUK: C8 p. 2.

- 45.8 Dit is veral insiggewend as UDF se Bewysstuk C8 vergelyk word met die ANC se verklaring van 8 Januarie 1983 in Bewysstukke AAH.1 en AAH2, hoedat konsepte en denkwyses van die ANC deur UDF opgeneem en verkondig word en dit is selfsprekend.
- 45.9 Wanneer die stand van UDF in Bewysstuk C8 behandel word, kom insiggewende feite na vore. Toe dit begin het, het UDF drie streke en 400 geaffilieerde organisasies gehad wat 15 000 van die massas kon mobiliseer. Dit het vermeerder na meer as vyf streke en ook tussentydse komitee van UDF in Noord-Kaap, en kleiner komitees in die OVS en 'n totaal van 600 geaffilieerde organisasies.
- 45.10 Wat veral belangrik is, is die winste in die vryheidstryd wat UDF tot op daardie stadium vir homself toe-eien. Dit bevestig uit die mond van UDF self die bestaan van die sameswering ondubbelsinnig -

"In its five months of eventful existence UDF has already established for itself a proud history of glorious victories against Civic, Community Councils and to an extent the New Constitution. For instance the Front forced the Government on the retreat on the question of the referendum for Coloureds and Indians. The UDF has been clearly on the offensive and leading resistance against reforms.

Recent campaigns against the Black Local Authorities elections, Coloured Management Committees, Ciskei repression and the people's weekend rallies are evidence of the Front's increased capacity to mobilise and its growing support.
(My onderstreping).

BEWYSSTUK: C8.

Hierdeur bevestig UDF openlik en ondubbelsinnig die nexus tussen UDF en die organisasies in die Vaaldriehoek en die latere gebeure aldaar.

- 45.11 Die feit dat UDF 'n militante aard het en uiteindelik sy vooropgestelde doel om die bestaande Regering tot 'n val te bring deur 'n rewolusie van die massas - dus geweld - word ook bevestig deur die volgende :

"Anyway no dog has ever barked at a car that is not moving. It is the motion of a car that provokes dogs because they realize that they cannot move as fast as the car. However, a driver in the car never changes the direction of the car or stops it and concentrate on the dog. What he does is give it just one cold look and move on. Only when the dog comes in front of the car that it gets hurt. The attitude of UDF therefore is that of a driver in a moving car. The Front will not be side tracked by detractors. It will only deal with them when they become obstacles. It is a stupid hunter who leaves a gemsbok and follow a polecat, for there is nothing he can do with a polecat. Experience has taught the UDF that when its work becomes a effective opponents and opportunists will have cause to worry. They worry because they can not keep with the Fronts work.

The Front has clearly understood the forces ranged against each other as the people on one side and the apartheid regime and its allies on the other. All other differences are secondary ones and must not be given unwarranted attention. With a little more discipline, determination and purposeful style of work the UDF is confident to win the day. Our weapon is unity, organisational skills and capacity to mobilize.

Our task is to take the UDF to the people. It is to build the most significant front in decades. It is to build and strengthen our first organisations, it is to deepen and increase political understanding and consciousness of our people. It is to halt the implementation of the new constitution and the Black Local Authorities.. It is our task to increase our mobilisation capacity and to develop new organisational methods withing this scenario, we will sing our song and win our victory by uniting in action and acting in unity.

Forward to Unity!
For-ward to Action!"
(My onderstreping).

BEWYSSTUK: C8.

- 45.12 Dit is baie belangrik as gekyk word na die aard van UDF om daarvan kennis te neem hoedat die uiters belangrike wekroep van die ANC van "Unity in Action" net so deur UDF aanvaar is, en net so 'n kernbeginsel word vir die betrekking van die massas in die rewolusie teen die Regering in die RSA.

45.13 'n Jaar na die totstandkoming van UDF, herbevestig die Sekretariaat van UDF, waaronder Beskuldigdes 19, 20 en 21, dat UDF tot stand gekom het om aanvalle teen die Regering en regeringsvorme te verenig, leiding te bied in die aanvalle en om die aanvalle te koördineer en te bou tot nasionale aanvalle. Ook hulle, net soos die ANC van homself sê, noem dit die "Democratic Movement" en identifiseer hulself met die ANC :

"The Democratic Movement.

Our response to the State strategy has been to oppose the division of our people. We see the unity of our people as paramount. It had to be fought for, it has to be defended. Our response, therefore, was the formation of the United Democratic Front.

At the same time, though, the UDF was not simply a response to a call for unity. It was a culmination of building organizations which fought struggles affecting all our people in various parts of the country. Although these struggles were unco-ordinated, they all challenged the relations of domination. In this way, the UDF grew out of development of organisations and the need to co-ordinate isolated struggles into broader forms of national campaigns and resistance." (My onderstreping).

BEWYSSTUK: C9 p. 2.

45.14 Hierbo is alreeds daarop gewys dat alhoewel UDF soveel moontlik organisasies onder hom wil verenig, die militantes nogtans die belangrikste is en in hierdie stuk (Bewysstuk C9) word dit weer eens bevestig. Dit word bevestig ook as gelet word op die korttermyn doelstellings van UDF met die stigting daarvan.

"3. What were our objectives when we formed the UDF?

- (i) to take the ideological initiative out of the hands of the state.
- (ii) to unite our people accross class, colour, ethnic and organizational lines to oppose the Apartheid reform offensive of Botha.
- (iii) to co-ordinate the activities of all organisations opposed to Apartheid.

- (iv) to advance the mobilization and to deepen the organization of our people.
- (v) to prevent the state from implementing its so-called reforms or at least, to make it difficult for them to do so.
- (vi) to deepen the understanding of our people on issues affecting their lives, such as the PC Proposals and Koornhof Bills, the Community Councils and Black Local Authorities, the Coloured Management Committee and the new housing policy, etc.
- (vii) to establish a broad front to serve as the voice of our people.
- N.B. (viii) to link politics with the day to day experience of our people.
- (ix) to draw into the front groupings^a operating outside the government structures."
(My understreping.)

45.15 In Bewysstuk C53 word dit bevestig dat UDF bestaan uit organisasies en in werklikheid is UDF die organisasies wat dit vorm. Dit funksioneer deur verskillende liggame.

45.15.1 In die eerste plek is dit 'n koördinerende liggaam.

"The UDF was conceived as a body which would co-ordinate active struggle against the Apartheid Government. Many organisations had been waging struggles at local levels around higher rentals, the housing crisis, rising electricity rates, "dummy" bodies etc., but these were being conducted in isolation from one another. Today these organisations are united to a mammoth force under the banner of the UDF."

en dan verder -

"Much of our work is handled by the regional structures and a fair degree of regional autonomy exists. National co-ordination is extremely costly and insufficient funds has limited the extent of our national work."
(My understreping).

45.15.2 UDF Hoofkantoor -

"The UDF Head Office serves as the linkage between the different regions. In addition, its role can be broadly defined as initiating campaigns, information and contact with the International Com=

munity. Head Office employs two officers, viz. the National General Secretary and the National Publicity Secretary as well as an administrator."

45.15.3 Nasionale Funksies -

"There exists within the UDF a divide between National and Regional functions. The regional advance campaigns and the UDF within the province. A fair amount of money for this work is raised locally. UDF National tends to the overall development and advancement of the Front.

i) National General Council.

The National General Council is the highest decision making body in the UDF. The NGC brings together delegates from all UDF affiliates to determine policy and elect the National Executive Committee.

ii) National Executive Committee.

The NEC is comprised of approximately 30 people. Its functions are to tend to decision making between NGC's. The NEC has met 7 times in the past 14 months. The frequency of meetings is determined by the constantly changing conditions and the need for the UDF to respond adequately.

iii) National Secretariat.

The National Secretariat is the administrative co-ordinating structure and is best situated to determine how the officers' time is utilised.

45.15.4 Die grondwerk word natuurlik deur die UDF-aktiviste gedoen en hulle word hoofsaaklik gevind in die bestuurstrukture van die organisasies wat met UDF geaffilieer is of dit aktief ondersteun.

"In the 14 months since the launching of the UDF, tremendous gains have been made inside South Africa by way of strengthening the democratic movement whilst simultaneously cutting back on the legitimacy of the minority apartheid regime. This is not merely a hollow boast, the admissions of apartheid's Minister of Law and Order, Louis le Grange, concur with this view. The campaigns of the UDF had thwarted every attempt by the Apartheid Government to regain its composure. (The UDF campaigns will be dealt with in more detail later).

The methods used by UDF activists viz. personal contact with our people in their homes, disseminating publications and mass rallies."

As daar gelet word op die winste en latere uiteensetting van die laaste paragraaf en die bespreking elders omtrent media, word die rolle van geaffilieerde organisasies duidelik. Hierdie suksesse was hoofsaaklik toe te skryf aan die massas se deelname wat verkry is deur -

"Success were achieved by linking day-to-day struggles with political issues thus elements like food prices, housing, education and the threat of conscription were important facets of this campaign."

45.15.5 Die rol dan van geaffilieerdes word meer uitgebring en op die voorgrond gestel waar UDF soos volg verklaar -

"It is extremely difficult to detail the many instances of localised resistance which the UDF and/or its affiliates have been engaged in over the past 14 months. Resistance to increases in rents, food prices or busfares, demands for adequate education, campaigns against detentions, etc., whilst often such campaigns are waged by UDF affiliates, the association with UDF in itself provides these struggles with a form, content and linkage.

In essence, this is the major advantage of a front of established people's organisations. The ability to campaign in so many situations around problems so directly experienced by our people, is undoubtedly a strength of the UDF."

Voortgesette strydoering word só gestel -

"In essence then, we project our work in the next period to focus on issues pertinent to our people. We are committed to linking up these struggles into national campaigns. Simultaneously we believe that this form of struggle lends itself to the development of organisations. Central to our approach will be correcting the existing unevenness amongst organisations by first providing more resources to the development of organisation in the rural areas and secondly addressing the lack of resources in the African townships which so restricts the growth of organisations."

45.15.6 Terror Lekota, Beskuldigde 20, bevestig (sien Bewysstuk C54), as segsman van UDF die konsep dat UDF 'n alliansie van organisasies is met 'n gemeenskaplike doel. Dat UDF die sambreelligaam is wat die aktiwiteite van die geaffilieerde organisasies koördineer.

"It is an alliance of a wide spectrum of organisations; workers', youth, church, sporting organisations and so on. The UDF is an alliance specifically in opposition to the constitutional proposals and the Koornhof Bills. It is an umbrella body seeking to co-ordinate organisations previously acting independantly.

An alliance of classes is built into the United Democratic Front. For example workers' organisations and professional organisations contain different classes. But the United Democratic Front is essentially an alliance of organisations."

45.15.7 Die massas word deur UDF en sy geaffilieerdes soos volg bereik en betrek -

"We have set broad objectives, some activities may be possible in the Western Cape and others in the Transvaal. In the Transvaal, area committees are being established. There are to be workshops, door-to-door campaigns and mass meetings. The mass meetings give people a feeling of belonging together, but the door-to-door visits are the most important because people can ask questions. We are planning a people's weekend at the end of October at which there will be vigils focusing on the legislation. This will be part of the build up to regional or provincial rallies on the eve of November the 2nd."

46.

Deurgaans in die betoog word verwys na bewys van die bestaan van die sameswering, die doel daarvan, die strategie en beleid om dit te verweselik en ook na die kennis en bewustheid onder al die aktiewe samesweerdere van bogenoemde.

Dit is so gedoen omdat hierdie betoog andersins heeltemal onhan=teerbaar sal word. As voorbeelde word net na die volgende ver=wys :

- 46.1 Daar is alreeds volledig bespreek wat die stigting is en omtrent die gebeure op die stigting waardeur die same=swering duidelik bewys word, byvoorbeeld waar al die teenwoordiges die UDF-deklarasië hardop aanvaar het.
- 46.2 Ek het ook in die bespreking van die V-reëks van Bewys=stukke die sameswering beklemtoon en hoedat die verskil=lende organisasies op dieselfde vergadering dieselfde boodskap bring en beklemtoon.
- 46.3 Die feit dat die verskillende organisasies op die verskil=lende plekke in die land die kampanjes wat by wyse van resoluëies aanvaar is, en welke kampanjes gebaseer is op knelpunte van UDF en die ANC, is ook bewys hiervan.
- 46.4 Die feit dat knelpunte volgens die voorskrifte van UDF gebruik word in hierdie spesifieke kampanjes, is ook bewys van die eensgesindheid en gemeenskaplike doel.
- 46.5 Daar is ook die verskillende vergaderings van die Algemene Rade van die verskillende streke van UDF waar verteenwoor=digers van geaffilieerde organisasies deel het aan die koördinasië en uitvoering van UDF-besluite ter verwesenli=king van die gemeenskaplike doel.
- 46.6 OP die NEC-vergaderings het lede van geaffilieerde organi=sasies ook sitting en neem deel aan die besluitneming ter verwesenliking van die gemeenskaplike doel.
- 46.7 Op die hoogste gesagsorgaan van UDF het verteenwoordigers van alle geaffilieerde organisasies sitting en deel in die besluitneming en beleidsbepaling van UDF ter verwesenliking van die gemeenskaplike doel.

20 3- 20 5
1/11 1008 17/11

DAY TO DAY ISSUES

1.

'n Baie vername komponent in die strategie van UDF sowel as die ANC om veral die Swart massas te organiseer, mobiliseer, politiseer en maklik te aktiveer ^{om} weens woede en ontevredenheid in opstand te kom teen die bestaande bestel en Regering in die RSA, is die doeltreffende en suksesvolle aangewende wapen van "Day-to-Day Issues." Die aanwending van hierdie wapen geskied deur een of ander faset of probleem in die daaglikse belewenis van die Swartmassas uit te sonder as raakpunt en "Day-to-Day Issue. Dit moet so gekies word dat dit die inherente krakter en moontlikheid besit dat die massas daarom verenig kan word en emosioneel kan opsweep tot so 'n mate dat hulle geredelik in opstand kom en oorgaan to geweld en aksie teen hulle sogenaamde gesamentlike vyand, wat soos ons gesien het, deur beide UDF en die ANC geidentifiseer is as die Blanke minderheidsregering en bestel in die rSA. Dit moet dan ook inpas en uitvoering verleen aan UDF en die ANC se strewe en arbeid om "unity in action" teen die genoemde vyand, onder die swartmassas tot stand te bring en te bevorder.

1.1 Bew. C7 pp

'n Leidende aktivis van UDF en veral in die Grensstreek van UDF, Lucille Meyer, het belangrike feite oor die rol van die jeug in die Vryheidstryd uitgestippel - "The Youth In the Democratic Movement" (Is hierdie Democratic Movement die ANC of UDF want albei maak aanspraak op hierdie titel of is hulle een beweging).

Op bladsy 6 punt 3 onder die hoof "Organisation" beklemtoon sy dit dat organisasie 'n belangrike aspek is van enige "liberation movement" en kan die taak van die jeug in hierdie opsig nie oorbeklemtoon word nie

want/...

want solank die massas ongeorganiseerd is sal vryheid nooit verkry word nie. Daarom is dit belangrik dat jeugorganisasies dwars oor die land gestig word as "vehicle for the job". die organisasies het 'n spesiale taak:

"All the organs of administration must be seen to be in motion at the right time and at the right place. As we go about doing our work it must never escape our minds that we are a detachment of a broad national democratic movement. So immediately we adopt an approach which is compatible with the nature of the struggle we are waging in order to maximise our efforts and weaken the strength of the reactionary forces. The areas to be traversed are quite wide and infested with a lot of pitfalls for the unwary youth cadre. You have, for instance, not only the working and student youth to go to. There is the unemployed township youth and the youth in the church. All these people must be won into the popular struggle."

Sy gaan dan voort om in geen onsekere taal nie, leiding te bied en uit te spek hoedat "Day to Day issues" aangewend word om die jeug te ^{poli}tiseer en te betrek in UDF en die ANC se vryheidstryd pp 8-9

"At every point you are going to be guided by the historical situation of the group to be organised. You rally around the most basic - the simplest - issues which face the particular group. Take a township situation, for instance. You will find the youth here playing ball in the streets. No adequate recreational facilities are provided. You will find some of them leaning against toilet walls, hungry and lonely. Some will be gambling

at/...

at street corners with huge knives protruding from their "gat sakke". They are oppressed and they must be brought to the struggle before they join the reactionary and puppet armies out of desperation. And you will not win them once you start bombarding them with high sounding phrases like "victims of capitalist exploitation and oppression", etc. Organise them to fight for proper and adequate recreation, proper and adequate housing, their right to earn a decent living. Let us not undermine these seemingly small aspects of the struggle. For apartheid is not a big monster that must be hunted down with knobkieries and spears. On the contrary apartheid is separate entrances here and there, forced removals and resettlements, racially segregated residential areas with all the deprivation that this means for that group and the affluence and comfort it means for that one (whites), to cite just a few instances. So the civic aspect of the struggle must not be belittled. We must disregard those who look with scorn upon rallying around civic issues. We must start at the right place for the right place. For when you temper these people against local governments you are actually setting them against the status quo."

Dit beteken eintlik niks vir doeleindes van die Vryheidstryd en massa-rewolusie as die massas byeen gebring word in organisasies en hulle beskik nie oor die toepaslike politieke bewustheid en wrewel teen die vyand nie. Lucille Meyer benadruk ook hierdie fase in die stryd en skryf die remedie voort - p.10

"For when you temper these people against local government you are actually setting racism against the status quo. The trade union is good teacher in this respect. An experienced union organiser's

starting/...

starting point is the economic conditions at factory floor level. The worker's political consciousness is developed from this elemental basis and not from grandiose conceptualisation. Because it is organic, this consciousness develops. Always start from the known and obvious. The student involvement offers another example of good organisation. There the startingpoint is the classroom situation: lack of teaching equipment, under qualified teachers, excessive corporal punishment, prefect system etc, etc. You need, also, to organise a lot of cultural activity. Plays that depict, say, the effects of group areas act, migrant labour, conscription and tri-cameral sell-out, the pass-laws etc, etc. In your cast you can include some talented members of the street gang. Give him a script on the fraud of conscription. Let him do the preaching against conscription on the stage. He becomes a convert and you shall have won a cadre and a host of supporters from among the audience. The stage, *then*, becomes very important in the national democratic struggle. Choral groups and combos might prove equally effective. These are areas of organisation which have been neglected by the youth, both the working and student youth, in our region. How about a try!"

Dit is duidelik dat UDF grootwaarde heg aan kulturele bedrywigheide om die massas te politiseer en mense, organisasies en gebeurtenisse by die massas te populiseer. In die lig hiervan moet die oorvloedige gebruikmaking van slagspreuke, vryheidsliedere, gedigte, ophemeling van ANC leiers en terroriste as hul eie, gebruik van ANC vlae en kleure ens beoordeel word.

3. Die/...

2.

Die politisering van die massas vir hulle toetrede tot 'n geweldadige stryd in die RSA, is vir UDF so belangrik dat aktiviste en leiers selfs 'n doelstelling aanvaar het om die massas deur gebruik te maak van "Day to Day issues" op te sweep en te politiseer.

Bew C9

It was a culmination of building organisations which fought struggles effecting all our people in various parts of the country. Although these struggles were unco-ordinated, they all challenged the relations of domination. In this way, the UDF grew out of the development of organizations and the need to co-ordinate isolated struggles into broader forms of national campaigns and resistance.

3. What were our objectives when we formed the UDF

(vi) to deepen the understanding of our people on issues effecting their lives, such as the P.C. Proposals and Koornhof Bills, the Community Councils and Black Local Authorities, the Coloured Management Committees and the New housing policy, etc,

(vii) to link politics with the day to day experience of our people."

Dat dit nie bloot 'n afleiding is nie maar 'n aanvaarde beginsel vir praktiese toepassing word onomwonde deur UDF se leiers self uitgestippel.

Bew C9 p4

We need to ensure that all decisions are taken or understood by the membership of organizations, taking into account the masses we still have to organize.

This/...

This problem must be addressed in order to prevent mistaking the consciousness of the leadership for mass consciousness. This is important because we know that over the years, people have developed a scepticism and a fear of politics. We cannot pretend that the excitement the UDF has created has put an end to these feelings. We must take the prevailing consciousness as a baseline and take people through a process that will overcome their scepticism and fear. Again, this means that we must take the day to day concerns with which people are familiar, and link them to our political work.

Deur hierdie metodes aktief toe te pas, bevestig UDF dat dit effektief gewerk het en resultate gelewer het. Dit sluit die Vaal gebeure in.

Bew C9 p6

On the other side of the resettlement/relocation coin is Koornhof's attempt to co-opt a select few through the Black Local Authorities. Yet already we have made substantial gains here: we have successfully mobilized for a boycott, we have created informal organizational structures, we have created organizations opposed to those government created institutions, and we have descredited the Black Local Authorities.

But, we must recognize too, that the Black Local Authorities are a reality. They are being implemented and they will effect the daily lives of our people.

3.

'n Praktiese voorbeeld van hoe die UDF sameswering uitgevoer word, die uitoefening van koördinasie deur UDF sekretariaat van die aktiwiteite van geaffilieerde lede van UDF en die

aanwending/...

aanwending van "day-to-day issues" om die massas te betrek in die vryheidstryd word gevind in Bew C73. Dit is die verslag van die nasionale sekretariaat van UDF wat beskuldigdes 19, 20 en 21 insluit, oor 'n opleidingskursus gehou te Port Elizabeth volgens 'n UDF beslissing van 21 Augustus 1983.

- 3.1 Die doelstellings van die kursus openbaar hoedat UDF die aktiwiteite van geaffilieerdes beheer en koordineer en terselfdertyd ook voorligting en leiding gee van hoe hulle te werk moet gaan.

OBJECTIVES OF WORKSHOP

- 3.1 to improve our understanding i.e. the understanding of the National secretariat of the dynamics of the situation in the P.E. region.
- 3.2 to gain knowledge on how organisations operate in this region
- 3.3 to acquaint activists with the history of the UDF
- 3.4 to develop a common understanding of the concept Front
- 3.5 to familiarise activists with the documents of the UDF such as the Declaration, the working principles and the resolutions.
- 3.2 Op hierdie UDF vergadering was 'n program van aksie aanvaar wat deur die organisasies aangewend moet word. Dit toon weereens sameswering se werking en koördinasie.

The/...

The following decisions were taken regarding the POA for P.E.

- 4.5.1 to consult with executive committees of all organizations not yet serving in the interim committee
- 4.5.2 consult with all prominent personalities with a view to drawing them into the UDF
- 4.5.3 to encourage reproduction of all important discussions acquired in workshops at the level organizations
- 4.5.4 .to organize more workshops and to identify all people with important skills particularly those with specialised skills.
- 4.5.5 to reorganize existing structures and consolidate them
- 4.5.6 to strengthen the committee by drawing into it more and organizations which had not yet been consulted.

3.3 Duidelike leiding word gegee dat "day.to-day issues" aangewend moet word deur die oganisasies in hulle optrede om die massas die bereik.

It was noted that the programme of the UDF must be flexible enough so as to suite specific conditions in P.E. It was also observed that objective conditions in P.E. and also in local areas would determine precisely the type of issues around which the UDF could build up its campaign. For instance in the Coloured and Indian areas they might be elections of Indian Management committees

whereas/...

whereas no elections were held in African areas. Even under those conditions organization around day to day problems like housing, rent and electricity must go on.

4.

In UDF Transvaal se program van aksie vir September, Oktober en November 1983 word dit uitdruklik deur UDF aan UDF organisasies opgedra dat daaglikse knelpunte (day-to-day issues) wat deur die massas ondervind word aangewend word om die massas te mobiliseer, te politiseer en te aktiveer. Dit word as 'n ander d^{oe}l gestel dat die massas verenig moet word deur aksie. Sien in die verband Bew C120 en in dieselfde dokument word Area kommittees se pligte uitgespek (Area Kommittees bestaan uit UDF organisasies) en een van UDF bestuur se pertinente opdragte aan area kommittees is:

"To link the current issues and problems in the community to the Black Local Authorities and Constitutional proposals."